

εργατική

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

No 1601, 13 Δεκέμβρη 2023

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

Τριήμερη μάχη

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Η Άποψή μας στη σελ. 3

Η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ Για ποια Αριστερά παλεύουμε;

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΠΕΜΠΤΗ 14/12
Καφετέρια Άλσους Κιντά 7μμ

Ευαγγελία Χατζηγούλα, πρώην μέλος Νομαρχιακής Αντιπολιτικής Αθήνας και Συντονίστρια Ο.Η. Ηλιούπολης ΣΥΡΙΖΑ
Χρίστος Αργύρης, μέλος Δ.Σ. ομαδικού νοσοκομείου Γεννημάτων, Γενικό Συμβούλιο ΑΔΕΔΥ

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα
www.sekonline.gr • info@sekonline.gr • τηλ. 2105221509

Για ποια Αριστερά παλεύουμε
σελ. 12, 13

Η Παλαιστίνη είναι παντού
Συνέντευξη με τον Ελία Σουλεϊμάν
σελ. 4

Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ & ΥΠΟΔΟΧΗΣ

24^{ΩΡΗ} ΑΠΕΡΓΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14^{ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ} 2023

ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΕΙ ΤΕΛΟΣ ΣΤΗΝ «ΟΜΗΡΙΑ» ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΩΝ

- ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ
- ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ 13^{ου} και 14^{ου} ΜΙΣΘΟΥ
- ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΜΟΝΙΜΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
- ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ «ΒΟΡΙΑΔΗ» ΓΙΑ ΤΑ ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ
- ΠΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ - ΑΘΗΝΑ - 11:00 π.μ.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

15 ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Απεργιακή συγκέντρωση Πλατεία Κλαυθμώνος 12 μεσ.

ΣΤΟΝ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ -ΣΦΑΓΕΙΟ ΤΟΥ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ

ΑΥΞΗΣΕΙΣ-ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ-ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΛΕΦΤΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

www.synntonismoskl.blogspot.gr • 6983 463840 • synntonismoskl@gmail.com

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΚΑΜΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ - ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗ ΙΣΡΑΗΛ

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ

Σάββατο 16 Δεκέμβρη

2μμ πάρκο Ελευθερίας μετρο Μέγαρο Μουσικής & πορεία στην πρεσβεία του Ισραήλ

Συμμαχία ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗ ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΜΑΖΙΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ • ΣΥΝΔΙΚΑΤΑ • ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ • ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ • ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΕΣ

Χιλιάδες συγκεντρώθηκαν το Σάββατο 9/12 στην παραλία του Βόλου και διαδήλωσαν στο κέντρο της πόλης με έντονο παλμό, μουσικές, δρώμενα και συνθήματα κατά της εγκατάστασης της μονάδας LNG στον Παγασητικό, βάζοντας στο στόχαστρο την κυβέρνηση, τον Μπέο και το σύστημα της καταστροφής.

Δεκάδες φορείς και περιβαλλοντικές συλλογικότητες της πόλης, σωματεία, φοιτητικοί σύλλογοι, μαθητές και οργανώσεις της αριστεράς έδωσαν το παρών με τα πανό τους: η Περιβαλλοντική Πρωτοβουλία Μαγνησίας, ο Εικαστικός Σύλλογος Βόλου, ο Εξωραϊστικός Σύλλογος Αγίου Στέφανου μαζί με τον Σύλλογο Κριθαριάς, ο Ενιαίος Σύλλογος Διδασκόντων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, η Ένωση Πτυχιούχων Φυσικής Αγωγής, οι φοιτητικοί σύλλογοι Χωροταξίας και Αρχιτεκτονικής, ο Σύλλογος Γυναικών Μαγνησίας, η Επιτροπή Ειρήνης Βόλου, Συνταξιοδικές Οργανώσεις. Αλλά και οι εργαζόμενοι και μέλη του ΚΕΘΕΑ Πιλότος που συνέδεσαν τη δική τους μάχη ενάντια στο νέο νομοσχέδιο της κυβέρνησης που διαλύει και ιδιωτικοποιεί την Ψυχική Υγεία και την Απεξάρτηση, ή η Συντονιστική Επιτροπή Συλλόγων ενάντια στις Ανεμογεννήτριες στο Μαυροβούνι που παλεύει ενάντια σε ένα ακόμα περιβαλλοντικό έγκλημα της δήθεν «πράσινης ανάπτυξης».

Στην κεφαλή της μεγάλης πορείας φοιτητές/ριες της Αρχιτεκτονικής κρατούσαν πλακάτ με σύνθημα «Όχι LNG στον Παγασητικό», ενώ σε όλη τη διάρκεια το συγκρότημα κρουστών Καρακατού συνόδευε με τα τύμπανά του τους/τις διαδηλωτές/ριες. Στη συγκέντρωση εκπρόσωποι των φορέων δήλωσαν στους χαιρετισμούς τους αποφασισμένοι να δώ-

ΒΟΛΟΣ “Όχι LNG στον Παγασητικό”

9/12, Βόλος. Χιλιάδες διαδηλώνουν για το περιβάλλον. Φωτό: ΣΕΚ Βόλου/FB

Με μεγάλη επιτυχία ξεκίνησε η μάχη κατά της τερματικής μονάδας LNG στον Παγασητικό. Η Mediterranean Gas, ένα αρπακτικό της ενέργειας, επιθυμεί να κατασκευάσει ένα τερματικό σταθμό αποθήκευσης και μεταφοράς Υδροποιημένου Φυσικού Αερίου, καταστρέφοντας το οικοσύστημα όλης της περιοχής. Η αίτηση που έχει κάνει η εταιρεία έχει πάρει το πράσινο φως από την ΠΑΕ και έχει την στήριξη της κυβέρνησης της ΝΔ. Που αφενός δεν έχει βγάλει κιχ για το έργο, αφετέρου ξέρουμε τις βλέψεις της για την μετατροπή της Ελλάδας σε κόμβο μεταφοράς αερίου, στα Βαλκάνια και την Ευρώπη.

Ο κόσμος της περιοχής όμως είναι αντίθετος σε αυτή την υψηλής επικινδυνότητας «επένδυση». Έτσι, με κέντρο την Πρωτοβουλία «Όχι LNG στον Παγασητικό», χιλιάδες συμμετείχαν στο τριήμερο δράσης που ξεκίνησε με μια μεγάλη συναυλία την Παρασκευή 8/12, συνεχίστηκε με την μαζικότερη διαδήλωση το Σάββατο 9/12 και έκλεισε με την εκδήλωση που οργανώσαμε σαν ΣΕΚ την Κυριακή 10/12 για τη συνέχεια

του αγώνα σε συντονισμό με όλες υπόλοιπες μάχες που έχουμε να δώσουμε κόντρα στην κυβέρνηση.

Η συναυλία της Παρασκευής παρά τον δύσκολο καιρό είχε επιτυχία και έδινε τον τόνο για το ξεκίνημα του τριήμερου σε κλίμα ενθουσιασμού. Συμμετείχαν οι Μουσικοί Ιχνηλάτες, Άννα Κίτσου, Αναστασία Βετούλη και Κωνσταντίνος Κολέτσιος, Νίκος Παναγιωτίδης, Αυγουστίνος Μιχαλόπουλος-Σταθόπουλος, Παλσάρ. Μεταξύ των καλλιτεχνών υπήρξαν πολλές ενημερωτικές παρεμβάσεις από αγωνιστές/ριες που πρωτοστατούν στον αγώνα.

Από την Περιβαλλοντική Πρωτοβουλία Μαγνησίας, ο Στέλιος Λημιός τόνισε πόσο μεγάλος είναι αυτός ο αγώνας καθώς έχει να συγκρουστεί με πολυεθνικές αλλά και την κυβέρνηση της ΝΔ που τις στηρίζει. Ενώ η διδάκτωρ/ιστορικός τέχνης Φαίη Τζανετουλάκου είπε χαρακτηριστικά πως «Αν γίνει ο σταθμός, ο Βόλος τελειώσει», εκφράζοντας τη διάθεση όλων να μην επιτρέψουμε το νέο αυτό περιβαλλοντικό έγκλημα στην περιοχή μας.

σουν τη μάχη μέχρι τέλους. Εκ μέρους του φοιτητικού συλλόγου Χωροταξίας μίλησε ο Γιώργος Ζιάκας λέγοντας ότι οι φοιτητές ενωμένοι με τους εργαζόμενους θα αγωνιστούν ενάντια στο σύστημα που καταστρέφει το περιβάλλον.

Η κινητοποίηση ήταν η μεγαλύτερη που έχει γίνει για το περιβάλλον τα τελευταία χρόνια στην πόλη, συνέχεια αυτών που είχαν γίνει ενάντια στην καύση σκουπιδιών από την ΑΓΕΤ, τροφοδοτούμενη επιπλέον από την τεράστια οργή για τις πρόσφατες καταστροφικές πλημμύρες αλλά και για όλες τις πολιτικές της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Τα πλακάτ «Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη σας» ήταν χαρακτηριστικά.

«Ούτε καύση, ούτε LNG, η ανάπτυξή σας είναι τοξική», «Ληστές, Ληστές, καπιταλιστές, τα κέρδη σας κοστίζουν ανθρώπινες ζωές», «Καίνε τα δάση, διαλύουν την υγεία, Κάτω η Νέα Δημοκρατία», «Η πράσινη ανάπτυξη δεν μας παραμυθιάζει, τη φύση καταστρέφει και τα βουνά ρημάζει», «Ο Παγασητικός ανήκει στο λαό και όχι στο κεφάλαιο το ιδιωτικό» ήταν κάποια από τα συνθήματα που έδιναν παλμό και κυριαρχούσαν στη διαδήλωση.

Σαν ΣΕΚ Βόλου βαδίσαμε μαζί με τα μπλοκ των φοιτητών συλλόγων καλώντας σε κλιμάκωση του αγώνα, με πρώτους σταθμούς την απεργία των δήμων στις 14/12 μαζί με όλο το δημόσιο και την πανεργατική απεργία ενάντια στον νέο προϋπολογισμό που προτείνουμε να κηρυχτεί την επόμενη μέρα.

Άννα Κοντοζήση

Απλώνουμε και γενικεύουμε τη μάχη

Με την επιτυχημένη εκδήλωση-συζήτηση του ΣΕΚ κλείσαμε αυτό το αγωνιστικό τριήμερο. Κάναμε τον απολογισμό της πορείας, συζητήσαμε για την συνέχεια του αγώνα και προσπαθήσαμε να τοποθετήσουμε αυτή τη μάχη σε ένα ευρύτερο κάδρο αγώνων που παλεύουν να σώσουν τη φύση από τα αρπακτικά και την κυβέρνηση που τα στηρίζει. Μας έδωσε δύναμη και επιχειρήματα να συνεχίσουμε τον αγώνα κατά του LNG και όχι μόνο.

Την συζήτηση άνοιξε ο Ναπολέων Κολοβός, πρωτοπόρος στην σύσταση της Πρωτοβουλίας «Όχι LNG στον Παγασητικό». Μετέφερε την ικανοποίηση όλων για την τεράστια συμμετοχή, και τόνισε πως πρέπει να συνεχίσουμε τον αγώνα μας και να μη εφησυχάσουμε γιατί τα συμφέροντα είναι τεράστια.

Στη συνέχεια τον λόγο πήρε ο Στέλιος Λημιός εκ μέρους της «Περιβαλλοντικής Πρωτοβουλίας Μαγνησίας». Αρχικά, έδωσε ένα ιστορικό των αγώνων για το περιβάλλον που έχει δώσει ο κόσμος στην περιοχή. Από το μπλοκάρισμα των αστικών λυμάτων που πήγαιναν στον Παγασητικό, μέχρι την άρνηση στην αποξήραν-

ση της Λίμνης Κάρλας, και από την επιβολή στην ΑΓΕΤ να βάλει φίλτρα για την τσιμεντόσκονη, μέχρι το σταμάτημα από το κίνημα στο τσιμεντάρισμα του Κραυσίδωνα, δύο συμπεράσματα μπορεί να βγάλει κανείς.

Το ένα είναι ότι η καταστροφή των οικοσυστημάτων στην περιοχή για τα κέρδη μεγαλοεταίριών είναι διαχρονική και έχει την στήριξη των κυβερνήσεων. Και το δεύτερο ότι ο κόσμος με τους αγώνες του, μπορούσε και σταματούσε αυτά τα σχέδια όταν οργανωνόταν και τα πάλευε. Έκλεισε με τις μάχες που έχουμε μπροστά μας. Ενάντια στο LNG, ενάντια στην καύση σκουπιδιών και το εργοστάσιο SRF, ενάντια τις ανεμογεννήτριες στην περιοχή, εκτιμώντας ότι θα προκύψουν και άλλες και πρέπει να είμαστε σε εγρήγορη.

Τις εισηγήσεις έκλεισε εκ μέρους του ΣΕΚ ο Γιώργος Ράγκος. Τόνισε τη σημασία αυτού του αγώνα όχι μόνο γιατί η μονάδα LNG θα καταστρέψει το οικοσύστημα της περιοχής αλλά γιατί προστίθενται στις ενέργειες που σπρώχνουν τον πλανήτη ένα βήμα πιο κοντά στην καταστροφή. Το 2023 ήταν η θερμότερη χρονιά στην ιστορία και αυτό που μας πλασάρουν τώρα εί-

να άλλη μια επένδυση ορυκτού καύσιμου. Συγκεκριμένα, τόνισε ότι το αέριο που θα έρχεται είναι κατά την εξόρυξή του νούμερο ένα στην εκπομπή μεθανίου.

Εφοπλιστές

Παράλληλα με αυτήν την εικόνα έθιξε και την υποκρισία της κυβέρνησης που από την μία ισχυρίζεται πως για όλες τις καταστροφές που έπληξαν την περιοχή είναι υπεύθυνη η κλιματική αλλαγή, από την άλλη κλείνει το μάτι στις μεγάλες πολυεθνικές των ορυκτών καυσίμων. Και φυσικά στους φίλους της, τους έλληνες εφοπλιστές που είναι πρώτοι στην μεταφορά φυσικού αερίου στον κόσμο.

Κλείνοντας περιέγραψε τη συνολική εναλλακτική απέναντι σε αυτόν το παραλογισμό. Η εργατική τάξη να ανατρέψει αυτό το βάρβαρο σύστημα και να χτίσει μια κοινωνία στην οποία οι ανάγκες θα είναι πάνω από τα κέρδη.

Ακολούθησε μια πολύ χρήσιμη συζήτηση για το κίνημα που έχει αναπτυχθεί. Από τη μεριά μας τονίσαμε ότι το να απλώνουμε και να γενικεύουμε τη μάχη ενάντια στο LNG είναι δύνα-

Φωτό: ΕΡΤ Βόλου

μη. Γιατί μπορεί να συνδέσει αυτόν τον αγώνα με τους υπόλοιπους αγώνες που αναπτύσσονται αυτήν την περίοδο. Τις απεργίες στα νοσοκομεία και τους δήμους, τους αγώνες της νεολαίας στα πανεπιστήμια, το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη.

Πάνω σε αυτό το μοτίβο θα συνεχίσουμε. Το επόμενο βήμα είναι να βγάλουμε απεργιακή συγκέντρωση για τον προϋπολογισμό και στο Βόλο. Το κείμενο που κατέθεσε η κυβέρνηση από τη μια κόβει τις κοινωνικές δαπάνες, από την άλλη μιλάει για ανάπτυξη πάση θυσία. Με «επενδύσεις» σαν αυτή της μονάδας LNG. Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους είναι το σύνθημα κάθε αγώνα που δίνουμε απέναντι σε αυτούς τους δολοφόνους.

Τάσος Τσιούνης

10/4, Αθήνα. Απεργιακή διαδήλωση των εργαζόμενων στους Δήμους. Φωτό: Μάνος Νικοϊάου

Τριήμερη μάχη ενάντια στην κυβέρνηση της φτώχειας και του πολέμου

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ετοιμάζεται να ψηφίσει στη Βουλή τον προϋπολογισμό του 2024 «χωρίς αντίπαλο», όπως λένε οι απολογητές της στα ΜΜΕ, και ταυτόχρονα συνεχίζει τη στήριξη του Ισραήλ στα εγκλήματά του σε βάρος των Παλαιστίνιων, παριστάνοντας ότι είναι «δύναμη ειρήνης» επειδή υποδέχθηκε τον Ερντογάν στην Αθήνα.

Πρόκειται για τεράστια πρόκληση από τη μεριά της κυβέρνησης του πολέμου και της φτώχειας. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, ακόμη και οι εργαζόμενοι που έχουν «πλήρη απασχόληση» σήμερα, συγκεντρώνουν μέσα

στον χρόνο ένα εισόδημα που είναι 4% μικρότερο από το 2013! Δέκα χρόνια δήθεν εξόδου από τα Μνημόνια έχουν αφήσει ακόμα και όσους/ες έχουν σταθερή δουλειά με μικρότερο μισθό, ακόμα και ονομαστικά. Παράλληλα, οι τιμές των ακινήτων ανέβηκαν τόσο πολύ ώστε ξεπέρασαν τα επίπεδα όπου βρίσκονταν το 2008, πριν από τη μεγάλη κρίση. Η απόκτηση στέγης είναι άπιαστο όνειρο ακόμα και για το πιο καλοστεκούμενο κομμάτι της εργατικής τάξης -όσο για το φτωχότερο, αν είχε σπίτι το χάνει και δεν βγάζει ούτε τον μήνα με την ακρίβεια.

Προκλήσεις

Στον πάτο της ΕΕ από άποψη μισθών, αλλά στην κορυφή του NATO από άποψη πολεμικών δαπανών. Αυτή είναι η πραγματικότητα που ο Μητσοτάκης τρέχει να την κάνει χειρότερη και με τον προϋπολογισμό και με τις αγκαλιές με τον Νετανιάχου. Αλλά οι προκλήσεις δεν μένουν αναπάντητες.

Την Πέμπτη 14 Δεκεμβρη οι εργαζόμενοι στους Δήμους παίρνουν τη σκυτάλη από τους απεργούς των Νοσοκομείων με 24ωρη απεργία της ΠΟΕ-ΟΤΑ με τη στήριξη της ΑΔΕΔΥ.

Την Παρασκευή 15 Δεκεμβρη ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης μας καλεί όλους να απεργήσουμε και να διαδηλώσουμε στις 12 το μεσημέρι στην πλατεία Κλαυθμώνος τη μέρα που αρχίζει η συζήτηση του προϋπολογισμού στη Βουλή.

Το Σάββατο 16 Δεκεμβρη η Παλαιστινιακή Παροικία και η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ και κοινότητες μεταναστών οργανώνουν συλλαλητήριο αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη και πορεία από το Μέγαρο Μουσικής στην ισραηλινή πρεσβεία.

Ένα τριήμερο μάχης που δείχνει το δρόμο της σύγκρουσης με την κυβέρνηση, σε πείσμα της διαλυτικής αδράνειας της κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης. Οι ηγεσίες της κοινοβουλευτικής αριστεράς, παλιές και νέες, ψάχνουν διαδικασίες ανασυγκρότησης με το βλέμμα στις ευρωεκλογές του Ιούνη. Δεν έχουν διδαχτεί τίποτα από τις αποτυχίες του κοινοβουλευτικού δρόμου. Χωρίς κλιμάκωση των αγώνων στους χώρους δουλειάς και στους δρόμους, οι κάλπες δεν έχουν να καταγράψουν τίποτα, ή ακόμα χειρότερα, καταγράφουν αποχή του κόσμου της αριστεράς και άνοδο της ακροδεξιάς.

Είναι καιρός να συσπειρωθούμε και να δυναμώσουμε την επαναστατική αριστερά, την αριστερά που οργανώνει τις μάχες στο εδώ και τώρα και ταυτόχρονα προβάλλει τη στρατηγική της ανατροπής του συστήματος που σπέρνει φτώχεια και πόλεμο. Αυτή είναι η προσπάθεια που κάνει το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα. Αξίζει να την ενισχύσουμε όλες και όλοι.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΘΡΟΜΗΣΗ

Στις 22.200 έφτασε ο δείκτης της οικονομικής εξθρομής της Εργατικής Αλληλεγγύης με τις 3.900 που συγκεντρώθηκαν αυτή την εβδομάδα, με τις προσωπικές ενισχύσεις που μας στείλατε, αλλά και με τις ενισχύσεις που μαζεύτηκαν από τις παρεμβάσεις στους εργατικούς χώρους και τις γειτονιές.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους, τις φίλες και τους φίλους που ανταποκρίθηκαν. Αγγελος Σ. 125, από 100: Σταυρούλα Π., Γιώργος Φ., Μαρίζα Ψ. 75 Αγγελος Σ.

Από 50: Αντιγόνη Θ., Μιχάλης Κ., Στέφανος Κ., Μαρία Μ., Γιώργος Λ., Φανή Α., Δήμητρα Κ., Μαρία Α. Αλέξης Κ., 40. Από 30: Μηνάς Χρ., Κατερίνα Τ., Θανάσης Λ., Σοφία Κ., Μαρία Β. 25 Μαρίνος Δ.

Από 20: Κώστας Χ., Κατερίνα Δ., Γιάννης Λ., Γιώργος Κ., Μαρία Γ., Ισιδώρος Π., Νίκος Π., Λεωνίδας Μ., Μαρία Σ., Μιχάλης Β., Θένια Α., Μάνος Γκ., Αλέξανδρος Π., Δήμητρα Τζ., Νίκος Τ., Στέλιος Γ., Βαγγέλης Κ. Από 15 ευρώ Σοφία Μπ., Δήμητρα Κ., Σύλβια Φ.

Από 10: Μαρία Τ., Γιάννης Π., Αντρέας Χ., Χαρά Ρ., Ναυσικά Τ., Ιωάννα Κ., Ορέστης Η., Μαρία Μπ., Νεκτάριος Δ., Ιωάννα Π. Από 5 ευρώ Στέλιος Μ., Γιάννης Α., Ιωάννα Κ., Αναστασία Π., Γιώργος Γ.

Επίσης ευχαριστούμε για τις ενισχύσεις που λάβαμε από τους εργατικούς χώρους και τις γειτονιές:

Νίκαια 60, Αλεξανδρούπολη 50, Κυψέλη 50, Πατήσια 30, Αγ. Παρασκευή 30, Αμπελόκηποι Θεσ. 17, Περιστέρι 15, Δικηγόροι Θεσ. 60, ΑΑΔΕ 15, ΦΛΣ Αθ. 29.

Τέλος ευχαριστούμε όλες και όλους που ανανέωσαν ή γράφτηκαν συνδρομητές στην Εργατική Αλληλεγγύη και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω: Κατερίνα Κ., Μηνάς Χ., Λευτέρης Μ., Πηνελόπη Κ., Βασίλης Μ., Νίκος Σ., Δήμητρα Λ., Μπάμπης Κ., Μαρία Φ.,

Είσαι Παλαιστίνιος και ζεις στο Παρίσι. Στο σινεμά προχτές, με αφορμή την κουφίγια που φορούσα, είπες ότι είναι σχεδόν παράνομο να τη φοράς στη Γαλλία. Ποιά είναι η κατάσταση;

Δεν είναι παράνομο αλλά σίγουρα θα σε τσεκάρουν. Στη Γερμανία και στη Γαλλία έχουν τη χειρότερη πολιτική θέση για αυτό το θέμα. Νομίζω ότι στη Γερμανία είναι ακόμα χειρότερα. Οι φίλοι μου στο Βερολίνο μου λένε ότι έχει περάσει νομοθεσία εναντίον της αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Μια ρύθμιση λέει πως δεν μπορείς να διαδηλώσεις αν δεν είσαι Γερμανός πολίτης. Μιλάμε για τη Γερμανία που τη δεκαετία του '30 δύο τύποι σαν εμάς θα συζήταγαν ότι αυτά τα κάνουν στους Εβραίους. Στη Γαλλία αρχικά έγινε μια διαδήλωση που ήταν παράνομη. Οι διαδηλωτές ήταν περικυκλωμένοι από την αστυνομία και για τρεις ώρες δεν τους άφηναν να κουνηθούν. Η σύζυγός μου ήταν μία από τις διαδηλώτριες. Όταν γύρισε σπίτι, της ήρθε πρόστιμο πάνω από 100 ευρώ.

Σαν Παλαιστίνιος σκηνοθέτης που ζει στην Ευρώπη, έγινε πιο δύσκολο να εκφραστείς απ' όταν άρχισε η σφαγή στη Γάζα;

Όχι. Ίσως να έγινε σε άλλους. Στην πραγματικότητα δεν εκφράζομαι. Δεν έχω δώσει ούτε μια συνέντευξη για την πολιτική κατάσταση. Αρνούμαι, γιατί έχω πρόβλημα με τη δημοσιογραφία των κυρίαρχων μίντια. Μασάνε τα λόγια σου και τα πετάνε στα σκουπίδια. Σε μια εφημερίδα σαν τη δικιά σας ίσως να μην υπάρχει αυτός ο κίνδυνος. Αλλά στα νεοφιλελεύθερα, μετριοπαθή, υποκριτικά, συμβιβαστικά MME, μπορεί να πεις κάτι και να διαβάσεις κάτι άλλο. Υπάρχει πάντα αυτή η επιμονή στο status quo της «ισορροπίας». Η επιμονή να μας παρυσιαίζουν σαν καλλιτέχνες μαζί με τους ισραηλινούς ομολόγους μας, που να μην είναι αντίπαλοι -είναι σε αλληλεγγύη με την Παλαιστίνη- αλλά δεν είναι σε καμία περίπτωση ριζοσπαστικοί. Είναι φιλελεύθεροι τύποι. Αν είσαι Παλαιστίνιος καλλιτέχνης μπορεί να σε καλέσει ένας δημοσιογράφος να μιλήσετε μαζί με έναν ισραηλινό συνάδελφό σου και τελικά να βγει ένα άρθρο εξισοροπιστικό. Ισχύει ότι και οι δύο θέλουμε την ειρήνη. Αλλά αυτός είναι ένας ακόμα τρόπος να διαιωνίζεται το ισχύον καθεστώς κατοχής.

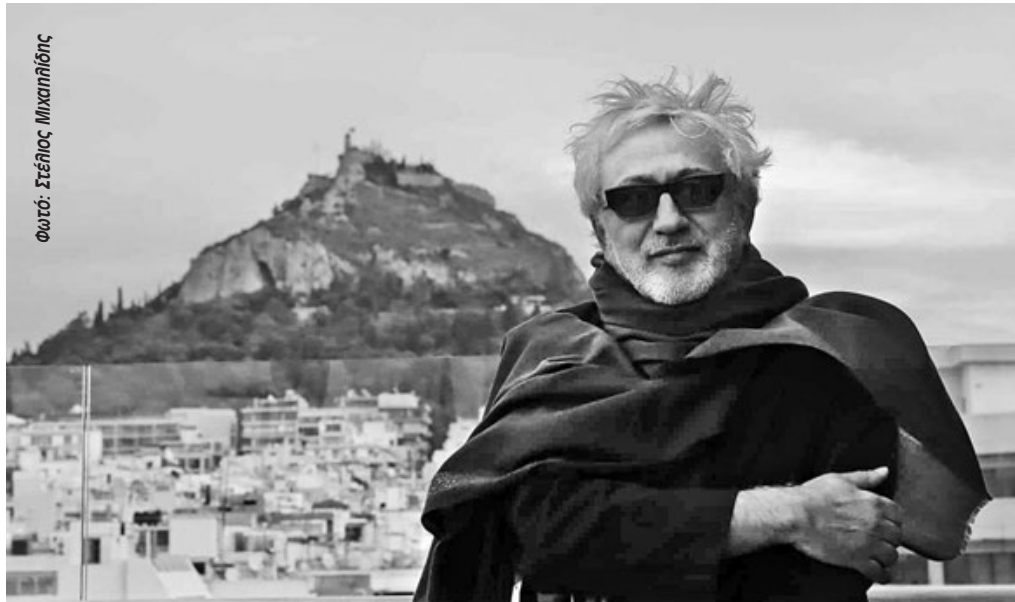
Οπότε μιλάς για την Παλαιστίνη μέσα από τις ταινίες σου.

Για ποιον άλλο λόγο να κάνω ταινίες; Ή μάλλον να το πω ορθότερα. Δεν θεωρώ ότι μιλάω για το Παλαιστινιακό. Μιλώ για τον τόπο που ζούμε. Μιλώ για όλο τον κόσμο και προσπαθώ να εγείρω ερωτήματα για το πως θα καλύτερέσουμε τη ζωή μας. Στην Παλαιστίνη, στην Ελλάδα ή οπουδήποτε στον κόσμο. Η λογική δεν είναι να περιοριστώ στο γεωπολιτικό. Είναι να επισημάνω ζητήματα, είτε είναι για παράδειγμα η ζωή των εργατών στις κουζίνες των ξενοδοχείων, είτε της δουλειάς που ακόμα υπάρχει σε πολλά μέρη του κόσμου.

Στην τελευταία σου ταινία το Must be heaven χρησιμοποίησες τον σαρκασμό για να πεις, όπως μου φάνηκε τουλάχιστον, ότι στην Παλαιστίνη επικρατεί μια τρέλλα, αλλά αντίστοιχη τρέλλα επικρατεί και σε όλο τον κόσμο.

Έτσι είναι. Αν θα έβαζα μια λέξη σε αυτά που είπες είναι το μπουρλέσκ. Δεν είναι ακρι-

Η Παλαιστίνη είναι παντού

Ο πολυβραβευμένος Παλαιστίνιος σκηνοθέτης και ηθοποιός Ελία Σουλεϊμάν βρέθηκε στην Αθήνα καλεσμένος στο 36ο Πανόραμα Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου, όπου προβλήθηκε η ταινία του "The Time that remains", σε μια βραδιά αφιερωμένη στον παλαιστινιακό λαό. Μίλησε στον Στέλιο Μιχαηλίδη και την Εργατική Αλληλεγγύη.

βώς ειρωνεία. Βλέπεις ας πούμε τους αστυνομικούς με τα ρόλερ να κυνηγούν έναν τύπο που πούλαγε λουλούδια. Και φαίνονται γελοίοι, γιατί χορεύουν και το δισκεδάζουν. Μ' αρέσει να δείχνω τους ένστολους με γελοιότητα. Όλο αυτό το μιλιταριστικό μου φέρνει μόνο γελοίες σκέψεις.

Στην τελική το Must be heaven δεν ήταν για την Παλαιστίνη. Ήταν για την τρέλα που επικρατεί σε όλο τον κόσμο. Την παγκοσμιοποίηση. Το μονοπάτι που έχει πάρει η βία, που ταξιδεύει και επιστρέφει σαν μπουμέρανγκ. Για την οποία ο δυτικός κόσμος δηλώνει αθώως. Οι ΗΠΑ, η Γαλλία, η Βρετανία πήγαν και κατέστρεψαν τόσες χώρες τις τελευταίες δεκαετίες κι αναρωτιούνται γιατί υπάρχουν τρομοκράτες. Ακόμα και με αυτό που γίνεται στην Ουκρανία. Ποιός το ξεκίνησε; Η Δύση. Τσιγκλάγανε τον Πούτιν και τον γελοιοποιούσαν. Είναι ένα τέρας ο Πούτιν. Και κάποια στιγμή αυτό το τέρας είπε "εϊ, πάρτε δρόμο". Στην αρχή ήθελε την προσέγγιση για να εκμεταλλευτούν όλοι μαζί τον κόσμο και να πάρει το μερίδιό του. Η Δύση ήθελε να εκμεταλλευτεί όλο τον κόσμο και τη Ρωσία μαζί. Προφανώς το τέρας βγήκε. Εκεί ήταν πάντα.

Οπότε, το Must be heaven έρχεται από την ανάγκη να πεις κάτι για την «παλαιστινιοποίηση» του κόσμου. Ο ήρωας φεύγει από την Παλαιστίνη και όπου πάει υπάρχει πρόβλημα. Όχι μόνο στην Παλαιστίνη, αλλά σε όλο τον κόσμο. Η κατάσταση εξαιρέσης και μιλιταριστικού ελέγχου είναι παντού πια. Τα δακρυγόνα που πετάνε στη Ραμάλα έχουν κατασκευαστεί στη Γαλλία ή στις ΗΠΑ. Τα χημικά που πετάνε στο Λίβανο έχουν καταγωγή από τη Γαλλία. Η ταινία -ίσως όχι ευθέως αλλά έμμεσα-

προσπαθεί να θέσει το ερώτημα που ακριβώς βρισκόμαστε. Απ' την άλλη, η αντίσταση επίσης έχει ενωθεί με κάποιο τρόπο. Μπορείς να ταξιδέψεις στη Γαλλία αύριο και να είσαι μαζί με τους ακτιβιστές εκεί, παρόμοιους με αυτούς που βρίσκεις στην Αθήνα. Γιατί παντού έχεις να αντιμετωπίσεις αυτή την παγκόσμια μηχανή. Αυτός είναι ο κόσμος που ζούμε.

Πράγματι, το "Παγκόσμια Ιντιφάντα" εδώ και χρόνια είναι ένα από τα συνθήματα του κινήματος. Η Παλαιστινιακή Αντίσταση εμπνέει παγκόσμια.

Φυσικά, το βλέπω αυτό. Πιστεύω ο κόσμος στις άλλες χώρες καταλαβαίνει ότι παλεύει κι ο ίδιος ενάντια στην καταπίεση στην Παλαιστίνη. Αυτή η συνειδητοποίηση, ότι η επίθεση στους Παλαιστίνιους είναι επίθεση και σε σένα, ότι είναι τα αδέρφια σου εκεί, κάνει την υποστήριξή σου εξεγερτική. Φυσικά οι ταινίες δεν παίζουν πάντα αυτό το ρόλο. Ίσως με μια προβολή εδώ κι εκεί. Για παράδειγμα το Time that remains το περασμένο δέμηνο προβλήθηκε σε 200-300 σημεία σε όλο τον κόσμο. Σκέφτομαι, χρειάζονται 20 χιλιάδες θύματα για να γνωρίσεις μια ταινία; Πως το 2009 που κυκλοφόρησε δεν κινητοποιήσε τον κόσμο; Πιστεύω ότι το πρόβλημα είναι ότι ο εκπαιδευτικός ρόλος του κινηματογράφου δεν προκρίθηκε ποτέ.

Μου είπες ότι η σύζυγός σου, η Γιασμίν Χαμντάν, ήταν στη διαδήλωση στη Γαλλία. Εσύ συμμετέχεις στις διαδηλώσεις αυτό τον καιρό;

Ναι έχω κατέβει. Για να πω την αλήθεια, η γυναίκα μου με τραβάει και πηγαίνω στις διαδηλώσεις. «Δεν μπορείς απλά να κάθεται στο

σπίτι. Κούνα τον κώλο σου» μου λέει. Η καρδιά μου είναι με την Παλαιστίνη. Απλά το κάνω διαφορετικά. Αλλά όλοι μου οι φίλοι είναι στις διαδηλώσεις. Οπότε με τραβάνε. Το απόλαυσα μεν, αλλά με τράβηξαν. Όταν ήμουν στην Πορτογαλία γινόταν μια τεράστια διαδήλωση και είπα στην κοπέλα που με πηγαίνε έφερε ότι θέλω να με πάει στη διαδήλωση. Έτσι πήγαμε και περπατάγαμε στο πεζοδρόμιο. Με ρωτάει κάποια στιγμή «είναι ok να σε αφήσω και να μω στην πορεία;» Με το που ενώθηκε με τους διαδηλωτές άρχισε να φωνάζει συνθήματα «Λευτεριά στην Παλαιστίνη» κλπ. Μεταμορφώθηκε. Από οδηγός μου, έγινε αυτή που είναι πραγματικά. Μια στρατευμένη ακτιβίστρια. Νομίζω ότι εκεί ανοίγουν και συνδέονται και τα ζητήματα του φύλου. Οι πραγματικοί ακτιβιστές καταλαβαίνουν τη σύνδεση μεταξύ των ζητημάτων του φύλου και της αντίστασης. Πολλοί στη διαδήλωση ήταν από το γυναικείο και το ΛΟΑΤΚΙ κίνημα και συνειδητοποιούσαν ότι και το ζήτημα της Παλαιστίνης είναι ες' ίσου δικό τους. Είναι σημαντικό.

Είχες δηλώσει τη συμπαράστασή σου στην καμπάνια για να μην κλείσουν οι κινηματογράφοι του κέντρου της Αθήνας. Εκείνη η καμπάνια είχε συνδεθεί με ένα μεγάλο κίνημα εργαζομένων και σπουδαστών στην Τέχνη. Λίγο αργότερα είδαμε να ξεσπάει η μεγάλη απεργία των σεναριογράφων και των ηθοποιών στις ΗΠΑ. Πιστεύεις ότι υπάρχει επίθεση στην Τέχνη που κάνει τους καλλιτέχνες να συνειδητοποιούν τους εαυτούς τους ως εργάτες της Τέχνης;

Δεν νομίζω ότι είναι κάτι πρόσφατο αυτό. Ο Πολιτισμός περιθωριοποιείται εδώ και δεκαετίες. Η τέχνη που δεν έχει να προσφέρει στο κεφάλαιο, κι ό,τι δεν είναι συνδεδεμένο με την αγορά και την κερδοφορία, το σπρώχνουν στην άκρη. Αυτοί που κάνουν τις ταινίες της Μάρβελ ή που δίνουν 300 εκατομμύρια για πίνακες, οι άνθρωποι των πολυεθνικών δεν νοιάζονται για τους εργαζόμενους. Δεν είναι άσχετο με αυτό που συμβαίνει στην παγκόσμια οικονομία. Οπότε αν ένας κινηματογράφος βρίσκεται εκεί που θα μπορούσαν να είναι διαμερίσματα, θα τον καταστρέψουν και θα πάνε να χτίσουν έναν ουρανοξύστη για να βγάλουν περισσότερα λεφτά. Ποιος νοιάζεται για το σινεμά; Στείλε το από κει που 'ρθε. Η βιομηχανία του streaming επίσης έκανε την κατάσταση για τον κινηματογράφο, αντίστοιχη με αυτή που έκανε το spotify στη μουσική. Οι μουσικοί δεν βγάζουν φράγκο από αυτό.

Νομίζω ότι η περικοπή των δαπανών για τον Πολιτισμό από τις κυβερνήσεις είναι παρόμοιο με αυτό που κάνει η ισραηλινή κατοχή. Με το που βρουν την ευκαιρία, την κατάλληλη στιγμή, επιτίθενται, απολύουν κλπ. Μετά σταματάνε. Όπως το Ισραήλ. Ελίσσονται όλη την ώρα μέχρι να βρουν την κατάλληλη στιγμή για την επόμενη επίθεση. Σε κάποιες περιπτώσεις το πετυχαίνουν επειδή ο κόσμος είναι πολύ μπερδεμένος για να αντισταθεί. Αλλά κάποιες άλλες φορές, ο κόσμος ξεσηκώνεται όπως έκανε με τις καταλήψεις των θεάτρων. Είναι οι δύο πτυχές του μεγάλου μπάχαλου που ζούμε.

Ολόκληρη τη συνέντευξη μπορείτε να διαβάσετε στο σάιτ της Εργατικής Αλληλεγγύης ergatikiki.gr.

16/12 Όλοι-ες στο Πάρκο Ελευθερίας

Σε μεγάλο συλλαλητήριο αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη και πορεία στη πρεσβεία του Ισραήλ καλούν το Σάββατο 16 Δεκέμβρη, στις 2 μμ στο Πάρκο Ελευθερίας (μετρό Μέγαρο Μουσικής) η Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο-Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, σωματεία και φοιτητικοί σύλλογοι, οργανώσεις της αριστεράς, μαζικοί φορείς και συλλογικότητες. Ήδη κυκλοφορούν αφίσες στα ελληνικά και σε αραβικά και άλλες γλώσσες.

«Ενώνουμε τη φωνή μας με τους εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές που συνεχίζουν να βγαίνουν στους δρόμους στην Ευρώπη, τις ΗΠΑ και σε όλο τον κόσμο απαιτώντας να σταματήσει η σφαγή, η υποστήριξη και συμμετοχή των δυτικών κυβερνήσεων σε αυτό το έγκλημα» αναφέρει ανάμεσα σε άλλα το κάλεσμα της Συμμαχίας. «Δυο μήνες τώρα, τα αεροπλάνα, οι βόμβες και οι πύραυλοι του ισραηλινού στρατού σφυροκοπούν συστηματικά τη μαρτυρική Γάζα. Το Ισραήλ διακήρυσε ότι η κατάληψη της βόρειας Γάζας θα καταστρέψει το «κέντρο βάρους» της Παλαιστινιακής Αντίστασης. Τώρα, επαναλαμβάνει τα ίδια κλιμακώνοντας τα εγκλήματα του με την πολιορκία της Χαν Γιούνις στη νότια Γάζα.

Όμως, η Παλαιστινιακή Αντίσταση δεν λυγίζει, αντίθετα συνεχίζει ενωμένη και απλώνεται από τις μάχες στη Γάζα μέχρι τις συγκρούσεις και την κήρυξη γενικής απεργίας στη Δυτική Όχθη. Στην πραγματικότητα κάθε μέρα που περνάει δείχνει ότι μια από τις ισχυρότερες στρατιωτικές μηχανές του κόσμου δεν είναι αήττητη και αυτό προσπαθεί να το κρύψει κάτω από τις εκατόμβες των νεκρών, τα βομβαρδισμένα σχολεία και νοσοκομεία, τα βασανιστήρια και τον εξευτελισμό κρατούμενων κατοίκων. Κλιμακώνει τη σφαγή με την στήριξη του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού που παρέχει πλουσιοπάροχα βόμβες και ασκεί βέτο στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ για κατάπαυση του πυρός στη Γάζα. Χρειάζεται να κλιμακώσουμε κι εμείς τη δράση μας ενάντια σε αυτό το έγκλημα!».

Στα σωματεία που στηρίζουν το συλλαλητήριο μετά από απόφαση των γενικών τους συνελεύσεων προστέθηκαν η Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας και ο ΣΕΠΕ «Αθηνά».

Δράσεις-Εκδηλώσεις

Συνεχίστηκαν και την περασμένη εβδομάδα σε μια σειρά χώρους οι εκδηλώσεις και οι δράσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, ενώ στα πανεπιστήμια όλο και περισσότεροι φοιτητικοί Σύλλογοι εγκρίνουν ψηφίσματα αλληλεγγύης.

Έκθεση φωτογραφίας στο αίθριο της Φιλοσοφικής Σχολής Αθήνας οργάνωσε η Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας σε συνεργασία με την Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη την Δευτέρα 11/12. «Η Μιρέι Ελ Σαϊντ, υπεύθυνη της έκθεσης, μας περιέγραφε την ιστορία πίσω από κάθε φωτογραφία, ανοίγοντας έτσι μια πλούσια συζήτηση γύρω από την κατάσταση που επικρατεί αυτή την στιγμή στην Παλαιστίνη, τα τεράστια εγκλήματα του κράτους τρομοκράτη του Ισραήλ, την

στήριξη του από τις κυβερνήσεις σε όλο τον κόσμο αλλά και το τεράστιο αντιπολεμικό κίνημα που ξεπροβάλλει από άκρη σε άκρη του πλανήτη παίρνοντας έμπνευση από την ενωμένη Αντίσταση του Παλαιστινιακού λαού» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η Μαρία Καστελιώτη. «Φύγαμε πιο αποφασισμένοι να κλιμακώσουμε τις δράσεις μας και δώσαμε ραντεβού στο αντιπολεμικό συλλαλητήριο αλληλεγγύης, το Σάββατο στο πάρκο Ελευθερίας».

Εκδήλωση της Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη έγινε στη Θεσσαλονίκη, στο φουαγιέ της Σχολής Θετικών Επιστημών του ΑΠΘ την περασμένη Πέμπτη. Ο Γιώργος Μπούλος, Παλαιστίνιος αγωνιστής, έκανε μια ιστορική αναδρομή, από το πώς δημιουργήθηκε το σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ μέχρι τις επαναστάσεις στη Μέση Ανατολή, και είπε ότι χρειάζεται να απαιτήσουμε ελευθερία στην Παλαιστίνη, κόντρα στις κυβερνήσεις και την προπαγάνδα των από πάνω για "τρομοκράτες". Ο Ευκλείδης Μακρόγλου από τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο έδωσε την εικόνα του παγκόσμιου κινήματος που είναι με την πλευρά της Παλαιστίνης και ότι το κράτος του Ισραήλ και οι κυβερνήσεις που το στηρίζουν είναι «με την πλάτη στον τοίχο» όσο βαθιναίει η σύγκρουση. Ψήφισμα αλληλεγγύης έβγαλε ο Φοιτητικός Σύλλογος του τμήματος Πληροφορικής της ΣΜΕ.

Φοιτητές και εκπαιδευτικό προσωπικό συμμετείχαν στην εκδήλωση της Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη και της Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδας την ίδια μέρα στο ΠΑΔΑ. Προλόγισαν, ο Γιάννης Σηφακάκης από τη Συμμαχία, ο Σωτήρης Καραλής, λέκτορας στη Σχολή Μηχανικών, και ο Αντνάν Σεχάντε, καθηγητής στη ΣΕΤ και μέλος της Παλαιστινιακής Παροικίας.

Ο Αντνάν Σεχάντε μίλησε για το ιστορικό περιεχόμενο του παλαιστινιακού ζητήματος και τη δημιουργία του κράτους-τρομοκράτη του Ισραήλ. Ο Σωτήρης Καραλής έδωσε την εικόνα για την κοινωνικοπολιτική κατάσταση στην Παλαιστίνη και τις πολιτικές των σιωνιστών του Ισ-

ραήλ που κατακρεουργούν καθημερινά ζωές στη Γάζα και τη Δυτική Όχθη. Ο Γιάννης Σηφακάκης μίλησε για τις πρακτικές και τις πολιτικές του κράτους-τρομοκράτη, την ανάγκη για ύπαρξη ενός ενιαίου κράτους από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο -σε αντίθεση με την ουτοπική λύση των δύο κρατών. Ακολούθησαν τοποθετήσεις και ερωτήσεις από φοιτητές και φοιτήτριες.

Αμείωτα συνεχίζονται και οι εκδηλώσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη στους χώρους των τεχνών και του αθλητισμού: Από τη συναυλία στο «Κύτταρο» όπου η Μάρθα Φριτζήλα απήγειλε ένα ποίημα για την Παλαιστίνη και σήκωσε μια παλαιστινιακή μαντήλα μέχρι τον αθλητή δρόμων αντοχής Ν. Κοσμάτο που σήκωσε τη σημαία της Παλαιστίνης σε αγώνα δρόμου στη Βέροια και την αθλήτρια της εθνικής ομάδας γυναικείου ράγκμπι Ελευθερία Αγγελή που κράτησε την παλαιστινιακή σημαία πριν την έναρξη του αγώνα με την εθνική Ολλανδίας. Η αθλιότητα της ομοσπονδίας ράγκμπι να σκεπάσει στην φωτογραφία την παλαιστινιακή σημαία με μια ελληνική το μόνο που κατάφερε ήταν η εικόνα να φτάσει παντού. Εκατοντάδες καλλιτέχνες υπογράφουν τα ψηφίσματα αλληλεγγύης που κυκλοφορούν. Οι δράσεις συνεχίζονται και στις γειτονιές, π.χ. στην πλ. Φλεμινγκ στην Ηλιοπούλη όπου παιδιά με τους γονείς τους στόλισαν δέντρο αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό.

Ηράκλειο Αττικής

Τοπική διαδήλωση αλληλεγγύης στη Παλαιστίνη διοργανώνουν από κοινού οι δημοτικές κινήσεις Κόκκινη Ρωγμή στο Ηράκλειο και Εκτός Σχεδίου στη Νέα Ιωνία το Σάββατο 16/1. Η διαδήλωση θα ξεκινήσει στις 11.30 πμ από την Πλατεία Σημηριώτη στη Νέα Ιωνία και θα κατευθυνθεί στην πλατεία ΗΣΑΠ Ηρακλείου. Η τοπική Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο συμμετέχει και στηρίζει την διαδήλωση και καλεί να μετατραπεί το τέλος της διαδήλωσης σε οργανωμένη προσυγκέντρωση για την μεγάλη διαδήλωση προς την πρεσβεία του Ισραήλ στις 2.00 μμ στο Πάρκο Ελευθερίας.

Με τις πλάτες των ΗΠΑ και των συμμάχων τους

λαμβάνουν μαζικά Παλαιστίνιους. Την ίδια στιγμή που, όπως καταγγέλλουν γιατροί επιδημία γαστρεντερίτιδας και κρούσματα ευλογιάς παρουσιάστηκαν στο νότο στη Ράφα, ο ισραηλινός στρατός συνεχίζει να κάνει εφόδους μέσα σε νοσοκομεία δολοφονώντας δύο μητέρες στο τμήμα μητρότητας του νοσοκομείου Kamal Adwan στην βόρεια Γάζα. Και καμαρώνει.

Σύμφωνα με την ισραηλινή εφημερίδα Haaretz, τμήμα των IDF που είναι υπεύθυνο για τις τακτικές ψυχολογικού πολέμου «κατά του εχθρού και του ξένου κοινού» χρησιμοποιεί κανάλι στο Telegram με την ονομασία «72 παρθένας - χωρίς λογοκρισία» στο οποίο αναρτούν βίντεο και φωτό με τα αίχρη που διαπράττουν στην Γάζα. «Καίγοντας τη μητέρα τους! Δεν θα πιστέψατε τι βίντεο εξασφαλίσαμε» έγραφαν σε μια ανάρτηση δημοσιεύοντας εικόνες από Παλαιστίνιους αιχμαλώτους και σορούς ανθρώπων, με λεζάντα «εξοντώνοντας

κατσαρίδες και αρουραίους της Χαμάς. Μοιραστείτε αυτή την ομορφιά». Σε άλλο βίντεο έδειχναν ένα ισραηλινό όχημα να περνά επανειλημμένα πάνω από το σώμα ενός Παλαιστίνιου.

Το Ισραήλ συνεχίζει επίσης να αναθεωρεί προς τα κάτω τον αριθμό των απωλειών του. Από τις 1.400 αμέσως μετά τις 7 Οκτώβρη, κατέβηκε στις 1.200 μερικές εβδομάδες μετά, ύστερα πήγε στις 1000 -για να καταλήξει σήμερα δύο μήνες μετά σύμφωνα με τους IDF σε 1.147 από τους οποίους οι 418 στρατιώτες. Κάτι που υποδεικνύει «φούσκωμα» του αριθμού των νεκρών και συγκεκριμένα των αμάχων στην αρχή και αυξανόμενες στρατιωτικές απώλειες στη συνέχεια.

Σε άλλο δημοσίευσμά της η Haaretz αναφέρει ότι ο επίσημος αριθμός των τραυματιών στρατιωτών που δίνει ο ισραηλινός στρατός υπολείπεται κατά το μισό του αριθμού που βρίσκεται στα νοσοκομεία χωρίς να περιλαμβάνει τραυματίες της αστυνομίας, ειδικών δυνάμεων του στρατού κ.α. καθώς και ότι ο στρατός απαγορεύει στους νοσοκομειακούς να δώσουν οποιαδήποτε πληροφορία. Δυο εβδομάδες νωρίτερα η εφημερίδα είχε καταγγείλει ρητά την κυβέρνηση του Ισραήλ ότι αρνείται να δώσει πληροφορίες για τους νεκρούς και τους τραυματίες του πολέμου.

Γιώργος Πίττας

Την ώρα που ο αριθμός των νεκρών από τις 7 Οκτωβρίου στην Γάζα έχει ξεπεράσει τις 18.200, με τους τραυματίες να φτάνουν τις 50.000, χώρια οι χιλιάδες αγνοούμενοι, το βέτο των ΗΠΑ στο συμβούλιο ασφαλείας του ΟΗΕ στην πρόταση για ανθρωπιστική κατάπαυση του πυρός στην Γάζα, αποθράσισε για ακόμη μια φορά το Ισραήλ και εξευτέλισε τις υποκριτικές «εκκλήσεις» του Μπάιντεν για προστασία των αμάχων:

«Η Λωρίδα θα βρίσκεται υπό ισραηλινό στρατιωτικό έλεγχο. Μετά τον πόλεμο, στη Γάζα θα λειτουργήσει μια πολιτική διοίκηση και η Λωρίδα θα αποκατασταθεί υπό την ηγεσία των κρατών του Κόλπου. Δεν θα υποκύψουμε στις διεθνείς πιέσεις», δήλωσε ο πρωθυπουργός του Ισραήλ Νετανιάχου προσθέτοντας ότι η κυβέρνησή του «δεν αποκλείει το ενδεχόμενο ενός πολέμου εναντίον των δυνάμεων της Παλαιστινιακής Αρχής στη Δυτική Όχθη».

Ο Νετανιάχου θα γράψει στα παλιά του τα παπούτσια και το ψηφίσμα που αναμενόταν να ψηφίσει την Τρίτη 12/12 η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ της οποίας οι αποφάσεις δεν θεωρούνται νομικά «δεσμευτικές». Δέκα μέρες μετά την ολιγοήμερη κατάπαυση, κλιμακώνει τις επιθέσεις σε βορρά και νότο στην Γάζα αλλά και στην Δυτική Όχθη, όπου στρατός και έποικοι δολοφονούν, καταστρέφουν ελαιώνες και συλ-

ΔΕΗ Οι 4 αποχρώσεις της αισχροκέρδειας

2.2 Χρέωση Μηχανισμού Διακύμανσης

- Όταν η μεταβλητή TEA_{m-1} είναι μεγαλύτερη από το άνω όριο L_u , εφαρμόζεται ο τύπος υπολογισμού $\alpha * (TEA_{m-1} - L_u) + \beta$.
 - Όταν η μεταβλητή TEA_{m-1} είναι μικρότερη από το κάτω όριο L_d , εφαρμόζεται ο τύπος υπολογισμού $\alpha * (TEA_{m-1} - L_d) + \beta$.
 - Μηδενική χρέωση, όταν η μεταβλητή TEA_{m-1} βρίσκεται εντός των ορίων L_d και L_u .
- Όπου:
- $\beta = \alpha * (TEA_{m-1} - TEA_{m-2})$.
 - TEA_{m-1} νοείται ο μέσος όρος των ημερήσιων Τιμών Εκκαθάρισης Αγοράς Επόμενης Ημέρας του προηγούμενου μήνα του μήνα κατανάλωσης «Μ», όπως αυτός δημοσιεύεται από το Χρηματιστήριο Ενέργειας.
 - TEA_{m-2} νοείται ο μέσος όρος των ημερήσιων Τιμών Εκκαθάρισης Αγοράς Επόμενης Ημέρας του προ-προηγούμενου μήνα από τον μήνα κατανάλωσης «Μ», όπως αυτός δημοσιεύεται από το Χρηματιστήριο Ενέργειας.
 - L_u : Άνω όριο αναφοράς.
 - α : Συντελεστής Προσαύξησης.
 - L_d : Κάτω όριο αναφοράς.

Για χιλιάδες και χιλιάδες νοικοκυριά η αντανάκλαση των νέων χρωματιστών τιμολογίων ηλεκτρικού ρεύματος του Σκυλακάκη και του Μητσοτάκη θα είναι η μαυρίλα: η αδυναμία να πληρώσουν τους λογαριασμούς και η διακοπή της ρευματοδότησης.

Τα χρωματιστά τιμολόγια σύμφωνα με τις δηλώσεις της κυβέρνησης έχουν σαν στόχο να κάνουν πιο ξεκάθαρους τους τρόπους τιμολόγησης έτσι ώστε οι καταναλωτές να μπορούν να επιλέξουν εύκολα τον φθηνότερο προμηθευτή, να λειτουργήσει ο ανταγωνισμός και η ελεύθερη αγορά να ρίξει τις τιμές στα φυσιολογικά τους επίπεδα. Στην πραγματικότητα το μόνο που θα καταφέρουν είναι να προσθέσουν ένα φύλλο συκής στην ήδη γιγαντωμένη αισχροκέρδεια των εταιριών ηλεκτρικής ενέργειας.

Τα νέα τιμολόγια μόνο ξεκάθαρα δεν είναι. «Ακόμη και εξοικειωμένοι καταναλωτές με την ορολογία των διαφόρων συντελεστών υπολογισμού της τιμής της κιλοβατώρας δυσκολεύονται να καταλάβουν, ενώ οι ίδιοι οι πάροχοι αναθέτουν σε ειδικούς την 'ανάγνωση' των τιμολογίων των ανταγωνιστών τους», γράφει χαρακτηριστικά η **Χρύσα Λιάγγου** στην Καθημερινή.

Τα χρωματιστά τιμολόγια υποτίθεται ότι θα δώσουν στους καταναλωτές το σωστό «μείγμα» σταθερότητας και ρίσκου που επιθυμούν. Τα πράσινα τιμολόγια θα έχουν κλειδωμένη την τιμή της κιλοβατώρας από την πρώτη του μήνα. Τα μπλε για όσο διάστημα έχουν συμφωνήσει τα δυο μέρη όταν υπέγραψαν τη σχετική συμφωνία (πχ για ένα χρόνο). Τα κίτρινα θα είναι κυμαινόμενα, δηλαδή ο πάροχος θα καθορίζει την χρέωση εκ των υστέρων με βάση τις τιμές του χρηματιστηρίου ενέργειας στο διάστημα της τιμολόγησης. Τα πορτοκαλί θα είναι και αυτά κυμαινόμενα, η χρέωση θα υπολογίζεται και πάλι από τις τιμές στο χρηματιστήριο ενέργειας αλλά «ζωντανά» (θα πρέπει οι καταναλωτές να έχουν ειδικούς μετρητές).

Όσο πιο μικρό θα είναι το ρίσκο που αναλαμβάνουν οι καταναλωτές τόσο μεγαλύτερη θα είναι και η τιμή. Τα πιο ακριβά θα είναι τα «σταθερά» μπλε τιμολόγια. Τα πιο φτηνά τα πορτοκαλί εκτός βέβαια και αν γίνει κάποια «στραβή» και οι τιμές στο χρηματιστήριο ενέργειας απογειωθούν. Το γεγονός ότι οι εταιρίες κάνουν τόσο δύσκολη την αποκρυπτογράφηση ακόμα και των πράσινων τιμολογίων είναι για να σπρώξουν τους καταναλωτές στα κίτρινα και πορτοκαλί τιμολόγια. Αλλά φυσικά οι «καταναλωτές» δεν λειτουργούν σύμφωνα με τις ιδεοληψίες του Σκυλακάκη –ότι

μόλις γυρίσουν από τη δουλειά πέφτουν με τα μούτρα στην αναζήτηση καλύτερων τιμών συμπληρώνοντας τις γνώσεις τους παρακολουθώντας την **Σία Κοσιώνη**.

Όμως ακόμη κι αν ήταν διαφανή και ξεκάθαρα τα τιμολόγια η αγορά δεν θα λειτουργούσε καλύτερα. Τα «οφέλη» της «ελεύθερης αγοράς» είναι ένας μύθος. Ούτως ή άλλως η αγορά ποτέ δεν ήταν πιο «ελεύθερη», απαλλαγμένη από τις «στρεβλώσεις» των κρατικών παρεμβάσεων και των συλλογικών συμβάσεων. Αλλά αυτό δεν εμπόδισε τον πληθωρισμό και τα κέρδη των μεγάλων εταιριών να φτάσουν στα ουράνια.

Σκάνδαλο

Τα χρωματιστά τιμολόγια είναι μια απόπειρα της κυβέρνησης να κρύψει το μεγάλο σκάνδαλο της αγοράς ηλεκτρικού ρεύματος: το χρηματιστήριο ενέργειας. Ακόμα και η βρόμικη λέξη «χρηματιστήριο» αποτελεί τίτλο τιμής για αυτόν τον μηχανισμό. Σε ένα χρηματιστήριο αν θέλει κάποιος επενδυτής να αγοράσει πχ μετοχές της Εθνικής Τράπεζας, θα δει την τιμή και αν του κάνουν θα τις αγοράσει.

Στο χρηματιστήριο ενέργειας τα πράγματα είναι διαφορετικά: η τιμή που πληρώνουν οι πάροχοι στους προμηθευτές δεν καθορίζεται από τις ίδιες τις προσφορές τους αλλά από αυτό που ονομάζεται «οριακή τιμή συστήματος». Ποια είναι αυτή; Είναι η ακριβότερη προσφορά που θα δώσει κάποιος παραγωγός για να καλύψει την τελευταία MWh που χρειάζεται το σύστημα. Με αυτήν την τιμή θα πληρωθούν όλοι οι παραγωγοί ρεύματος ανεξαρτήτως της τιμής στην οποία πρόσφεραν τη δική τους ενέργεια. Το αποτέλεσμα είναι η διαμόρφωση ενός «καρτέλ» των εταιριών ενέργειας που μπορεί, αφού μοιράσει μεταξύ του την πίτα του ηλεκτρικού ρεύματος με χαμηλές προσφορές, να ανεβάσει στο τέλος την τιμή αφήνοντας ένα μικρό υπόλοιπο ακάλυπτο –το οποίο και καθορίζει την πραγματική τιμή με την οποία θα πληρωθούν.

Και γιατί δεν διαμαρτύρονται οι πάροχοι, θα ρωτούσε κανείς; Η απάντηση φαίνεται με μια ματιά στους ιδιοκτήτες και τους μεγαλομέτοχους των εταιριών παραγωγής και διανομής: είναι ακριβώς οι ίδιοι. Φυσικά οι πάροχοι με τη σειρά τους μεταφέρουν το κόστος στους καταναλωτές.

Με τα χρωματιστά τιμολόγια ο Μητσοτάκης ξεπλένει το καρτέλ της ενέργειας με μπλε και πράσινους κόκκους.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΦΑΡΜΑΚΟ Πως (δεν) δουλεύει η ελεύθερη αγορά

Με ελλείψεις στα φάρμακα απαντά η «ελεύθερη» αγορά στα κρατικά μέτρα που έχουν επιβληθεί προκειμένου να μπουρνηθούν στη λειτουργία της.

Το κράτος έχει επιβάλλει μειώσεις στη κερδοφορία των φαρμακευτικών εταιριών (εισαγωγείς φαρμάκων, φαρμακαποθήκες, εγχώριες φαρμακοβιομηχανίες) με τις υποχρεωτικές εκπτώσεις στις τιμές τους (rebate) και τις επιστροφές κερδών (clawback) από τις φαρμακευτικές εταιρίες στο δημόσιο.

Η εγχώρια δαπάνη στα φάρμακα είχε μπει στο μικροσκόπιο από την αρχή της μνημονιακής περιόδου ως ιδιαίτερα υψηλή. Αποφασίστηκε να επιβληθούν ρυθμίσεις στην αγορά του φαρμάκου, ουσιαστικά κανόνες που οδηγούσαν σε μειώσεις στα κέρδη των φαρμακευτικών εταιριών υπέρ του δημοσίου και των νοικοκυριών.

Η αγορά απάντησε στην κρατική παρέμβαση με ελλείψεις: εισαγωγείς και φαρμακαποθήκες σταμάτησαν να τροφοδοτούν τα εγχώρια φαρμακεία με εκατοντάδες σκευάσματα και κατεύθυναν τα φάρμακα στο εξωτερικό όπου διασφάλιζαν σημαντικά υψηλότερες τιμές, αδιαφορώντας για την υγεία και τη ζωή των ασθενών παρά την νομική τους υπόχρεωση να διασφαλίζουν κατ' αρχήν εγχώρια επάρκεια. Η κυβέρνηση κράτησε χαμηλά τους τόνους και απάντησε με περιορισμένες απαγορεύσεις στις εξαγωγές. Διαβάζουμε ενδεικτικά στο capital.gr:

«Η απαγόρευση των εξαγωγών επιλύει το πρόβλημα, εφόσον αποδεδειγμένα πλέον για τα περισσότερα σκευάσματα για τα οποία ισχύει η απαγόρευση εξαγωγής τους, έχει ομαλοποιηθεί σταδιακά η διάθεσή τους στο ελληνικό φαρμακείο. Ωστόσο αν αρθεί εκ νέου η απαγόρευση εξαγωγής τους, θα γίνουν και πάλι άμεσα ελλειπτικά, τονίζει σε ανακοίνωσή του ο Πανελληνίος Φαρμακευτικός Σύλλογος. Ενώ για όσα επιτρέπεται η εξαγωγή τους, αυτά έχουν εξαφανιστεί από την ελληνική αγορά αφού υπάρχει τεράστια ζήτηση από τις Ευρωπαϊκές χώρες, προκειμένου να καλύψουν τις δικές τους ανάγκες (πχ. αντιβιοτικά χάπια και σιρόπια, αναπνευστικά σκευάσματα κλπ)».

Ο Σύνδεσμος Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδος από τη μεριά του στοχοποιεί τους χονδρεμπόρους για τις ελλείψεις: «... υπάρχει το ζήτημα των παράλληλων εξαγωγών πρωτότυπων κυρίως φαρμάκων των οποίων οι τιμές στην τοπική αγορά κυμαίνονται στο 1/4 ή το 1/5 της τιμής των ιδίων σκευασμάτων στη Γερμανία και αυτό το τεράστιο περιθώριο κέρδους ωθεί κάποιους Έλληνες χονδρέμπορους να προτιμούν τις εξαγωγές». Οι φαρμακαποθήκες προσπαθούν να ρίξουν την ευθύνη στη φαρμακοβιομηχανία με το επιχείρημα ότι «οι ελλείψεις επιμένουν, παρά το γεγονός πως σε πολλά σκευάσματα οι εξαγωγές έχουν απαγορευτεί.»

Οι ανάγκες της πλειοψηφίας για φθινό φάρμακο πρέπει να μπουρνηθούν από τα υψηλά περιθώρια κέρδους που εκβιάζουν οι εμπλεκόμενοι ιδιώτες και η ανταγωνιστική αγορά τους. Αποδεικνύεται σε αυτό τον ευαίσθητο τομέα η αποτυχία της αγοράς που κινείται

στον εκβιασμό ότι ή θα πρέπει ο κόσμος να βάζει βαθιά το χέρι στην τσέπη ή θα πρέπει να ψάχνει από φαρμακείο σε φαρμακείο για βδομάδες και να μη βρίσκει τα φάρμακά του.

Το πρόβλημα είναι ξεκάθαρα η εμπορευματοποίηση του φαρμάκου και χρειάζονται καθαρές λύσεις: Να περάσει η διακίνηση -εμπορία του φαρμάκου σε δημόσιο έλεγχο με κρατικό μονοπώλιο στις εισαγωγές και τις εξαγωγές φαρμάκου για να μπει τέλος στους εκβιασμούς των εμπόρων και των βιομηχάνων που σαν μαυραγορίτες στήνουν ελλείψεις μέχρι να καταφέρουν να επιβάλλουν την αύξηση της κερδοφορίας τους.

Αποτυχία

Σήμερα, διαπιστώνουμε το γερασμένο σύστημα της αγοράς να αδυνατεί να υπηρετήσει την κοινωνική πλειοψηφία. Αντίστοιχα με το φάρμακο είναι τεράστια η αποτυχία της αγοράς λόγω κερδοσκοπίας στις τράπεζες, στο ρεύμα, στα σούπερ μάρκετ, στις κατοικίες, στα τρόφιμα, στα MMM, με την εγκληματική αδιαφορία στα συστήματα ασφαλείας που έφτασαν στο έγκλημα στα Τέμπη.

Η Αριστερά χρειάζεται να βάλει θαρρετά τις κρατικοποιήσεις στην ατζέντα της. Οι κρατικές μονοπωλιακές επιχειρήσεις έχουν πλεονεκτήματα σε σχέση με τις ιδιωτικές αγορές σε κάθε περίπτωση: Κάνουν τις περισσότερες επενδύσεις γιατί δεν μοιράζουν μερίσματα ούτε καθορίζονται από το ποσοστό του κέρδους. Μπορούν να έχουν κοινωνικά τιμολόγια αντί να κερδοσκοπούν. Παρέχουν καλύτερους μισθούς και εργασιακές σχέσεις. Έχουν τα πλεονεκτήματα του μειωμένου κόστους των επιχειρήσεων μεγάλης κλίμακας -όπως οι ίδιοι οι απολογητές του συστήματος επικαλούνται όταν φτάνουμε μέσω συγχωνεύσεων σε ιδιωτικά μονοπώλια. Δυναμεί και γίνονται ενώονται αντί να σπαταλιούνται σε υπονομιευτικές περιπτώσεις ανταγωνιστικές δράσεις.

Ό,τι δεν δουλεύει στην αγορά πρέπει να περνάει σε δημόσιο έλεγχο, με κρατικοποίηση, για να δίνεται άμεσα λύση, μέσα στον καπιταλισμό, χωρίς αυταπάτες για «ρυθμίσεις της αγοράς» (ΣΥΡΙΖΑ) αλλά και χωρίς να περιμένουμε «να έρθει πρώτα ο σοσιαλισμός» (ΚΚΕ). Οι εργαζόμενοι με τα σωματεία τους μπορούν να παίξουν καθοριστικό ρόλο για να επιβάλουν αυτήν την προοπτική σε κυβερνήσεις αλλά και στα αφεντικά, μέσα στην ίδια την παραγωγή.

Αυτή η συγκεκριμένη σκληρή πάλη ενάντια στα ιδιωτικά συμφέροντα και τις κυβερνήσεις που τα στηρίζουν, υπέρ του δημοσίου ελέγχου στα αγαθά ανοίγει το δρόμο για την προοπτική όπου οι εργαζόμενοι διεκδικούν να αποσπάσουν συνολικότερα τον έλεγχο της οικονομίας και να απελευθερώσουν την μεγάλη πλειοψηφία από τις ελλείψεις της περιβόητης «ελεύθερης» αγοράς που στοχεύει κυρίως να γεμίζει κέρδη τους λίγους οδηγώντας όσο γερνάει σε όλο και περισσότερο σπατάλες και παραλογοισμούς.

Γιάννης Θεοχάρης, μισθωτός μηχανικός, πρώην μέλος Δ.Σ σωματείου Ιντρακόμ, Δ.Σ. ΠΟΕΜ

Δικαιοσύνη για τους πρόσφυγες της Πύλου

Σε συνέντευξη Τύπου-διαμαρτυρία προχωρούν το Σάββατο 16 Δεκέμβρη, στις 11.30πμ, στο Σύνταγμα, η ΚΕΕΡΦΑ, η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος «Η Ενότητα» και η Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδος, έξι μήνες μετά το πολύνεκρο ναυάγιο προσφύγων στην Πύλο. Κεντρικό αίτημα να μην υπάρξει καμία συγκάλυψη του εγκλήματος του Λιμενικού που οδήγησε 600 ανθρώπους στον πάτο της Μεσογείου, να αποδοθεί δικαιοσύνη για τα θύματα και τις οικογένειές τους.

Στην κινητοποίηση θα συμμετέχουν επιζήσαντες του ναυαγίου και συγγενείς των θυμάτων, οι δικηγόροι Βασίλης Παπαδόπουλος και Ευγενία Κουινάκη, ο διασώστης Ιάσωνας Αποστολόπουλος, η Άννα Στάμου, από την Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδος, ο Τζαβέντ Ασλάμ, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος «Η Ενότητα» και ο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ. Τη διαμαρτυρία πλαισιώνουν η Ακτιβιστική Ομάδα Θεάτρου του Καταπιεσμένου και η Ομάδα ποιητών Απόδραση στο Λόγο και την Τέχνη. Αμέσως μετά, στις 1.30πμ, θα αναχωρήσουν για το πάρκο Ελευθερίας για να συμμετέχουν στο συλλαλητήριο αλληλεγγύης στο λαό της Παλαιστίνης.

«Στο ναυάγιο της Πύλου τον Ιούνιο του 2023 χάθηκαν πάνω από 600 άνθρωποι, ανάμεσα τους γυναίκες και παιδιά», θυμίζει η ανακοίνωση για την κινητοποίηση. «Ένα από το μεγαλύτερα εγκλήματα της συνοριακής πολιτικής φύλαξης των συνόρων της ΕΕ-φρούριο με την εγκληματική επιλογή της αποτροπής αντί της διάσωσης, ακόμη και όταν η ανθρώπινη ζωή βρίσκεται σε κίνδυνο στο βαθύτερο σημείο της Μεσογείου.

Οι μαρτυρίες των επιζώντων ναυαγών είναι καταπέλτης για τις ευθύνες του Λιμενικού: το πλοιάριο που μετέφερε τους πρόσφυγες προσδέθηκε στο σκάφος του Λιμενικού με μπλε σχοινί για να ρυμουλκηθεί με κατεύθυνση την Ιταλία προκαλώντας την βύθισή του.

Όσοι επιβίωσαν του ναυαγίου κολυμπούσαν για μία ώρα για να φτάσουν το σκάφος του Λιμενικού που δεν έριξε ούτε ένα σωσίβιο στο νερό και είχε απομακρυνθεί από το σημείο του ναυαγίου.

Αυτό το έγκλημα της μη διάσωσης επιχειρούν μεθοδευμένα να το φορτώσουν σε 9 Αιγύπτιους πρόσφυγες βαφτίζοντάς τους ως “διακινητές”. Οι πραγματικοί ένοχοι είναι οι ίδιες πολιτικές της ΕΕ-φρούριο, του Λιμενικού που αποτρέπει με επαναπροωθήσεις, της κυβέρνησης της ΝΔ και του Μητσότακη, ο οποίος δήλωσε στο BBC ότι τα πλοιάρια των προσφύγων πρέπει να επιστρέφονται στα λιμάνια αναχώρησης, δηλ το συγκεκριμένο στη Λιβύη, όπου ο γιός του εκλεκτού φίλου στρατηγού Χαφτάρ κάνει κουμάντο στη διακίνηση!

Αυτές οι πολιτικές έχουν τροφοδοτήσει στην Ευρώπη την άνοδο της ακροδεξιάς και του φασισμού.

Στηρίζουμε τις οικογένειες των θυμάτων στην απαίτηση για δικαιοσύνη. Αγωνιζόμαστε για να μπει τέλος στη δολοφονική πολιτική της αποτροπής εισόδου των προσφύγων στα σύνορα και της μη διάσωσης που έχει μετατρέψει την Μεσόγειο σε υγρό νεκροταφείο πάνω από 23.000 προσφύγων τα τελευταία χρόνια. Στηρίζουμε την προσπάθεια της Πρωτοβουλίας νομικών και δικηγόρων ενάντια στη συγκάλυψη του εγκλήματος όπως και της Διεθνούς Αμνηστίας.

Από την πρώτη στιγμή η ΚΕΕΡΦΑ μαζί με την Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος “Η Ενότητα” και την Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδος στηρίξαμε την προσπάθεια των συγγενών των θυμάτων για δικαιοσύνη, για ταυτοποίηση των νεκρών συγγενών τους, για να έχουν φωνή στον αγώνα. Ανάμεσά τους 185 οικογένειες αναζητούν τους αγαπημένους συγγενείς τους, έχουν δώσει τα διαβατήρια, μας υπενθυμίζουν

6 μήνες, 600 πνιγμένοι πρόσφυγες στο ναυάγιο της Πύλου
Δικαιοσύνη, καμία συγκάλυψη

185 διαβατήρια των νεκρών μας θυμίζουν ότι έχουν όνομα

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ- ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ
Σάββατο 16/12, 11.30πμ, ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Θα μιλήσουν επιβιώσαντες του ναυαγίου, δικηγόροι, καλλιτέχνες, ο Ιάσωνας Αποστολόπουλος, Συμμετοχή της Ακτιβιστικής ομάδας Θεάτρου του καταπιεσμένου και της Ομάδα Απόδρασης στο Λόγο και τη Τέχνη

1.30πμ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΓΙΑ ΠΑΡΚΟ ΕΑΤ-ΕΣΑ ΓΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ:
ΚΕΕΡΦΑ, ΠΑΚΙΣΤΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΕΛΛΑΔΟΣ “Η ΕΝΟΤΗΤΑ”

ότι οι νεκροί της Πύλου έχουν όνομα και αυτό θα ακουστεί το Σάββατο 16 Δεκέμβρη στις 11.30πμ στο Σύνταγμα. Δεν ξεχνάμε, ζητάμε δικαιοσύνη, καμία συγκάλυψη, αθώωση και απελευθέρωση των 9 Αιγύπτιων κρατούμενων επιβιωσάντων του ναυαγίου στη Πύλο», καταλήγει η ανακοίνωση.

Διεθνής Αμνηστία / Human Rights Watch

Δuo μέρες νωρίτερα, την Πέμπτη 14 Δεκέμβρη, από τις 4μμ μέχρι τις 9μμ, στο Ρομάντσο

(Αναξαγόρα 3), η Διεθνής Αμνηστία και η Human Rights Watch οργανώνουν εκδήλωση με τίτλο «Μαζί για τη δικαιοσύνη – 6 μήνες από το ναυάγιο της Πύλου».

Όπως αναφέρουν: «Η εκδήλωση σηματοδοτεί τους 6 μήνες από τότε που μια λέμβος με περίπου 750 προσφύγισσες, πρόσφυγες και μετανάστριες/άστες βυθίστηκε ανοιχτά της Πύλου. Με μόλις 104 επιζώντες, το ναυάγιο αποτελεί μία από τις πιο θανάσιμες τραγωδίες της σύγχρονης ιστορίας στη Μεσόγειο.

Η Διεθνής Αμνηστία και η Human Rights Watch θα παρουσιάσουν τα δεδομένα από την κοινή τους έρευνα σχετικά με τις ενέργειες και τις παραλείψεις που συνέβησαν στην τραγωδία, ενώ επίσης θα τονίσουν τις ανησυχίες τους αναφορικά με τις τρέχουσες δικαστικές έρευνες για το ναυάγιο.

Παράλληλα, νομικές οργανώσεις που στηρίζουν τους επιζώντες του ναυαγίου θα συζητήσουν σχετικά με την έλλειψη λογοδοσίας των ελληνικών αρχών και τον ρόλο τους στις παραβιάσεις δικαιωμάτων στα σύνορα, καθώς επίσης και για την αυξανόμενη τάση τους να μεταβιβάζουν τις κατεξοχήν ευθύνες σε μετανάστριες/άστες, προσφύγισσες και πρόσφυγες, ως τμήμα μιας ευρύτερης πολιτικής τους για την αποτροπή της μετανάστευσης. Η Forensis θα παρουσιάσει την έρευνά της σχετικά με τις δυναμικές του ναυαγίου.

Η εκδήλωση στοχεύει να γίνει επίσης ένας χώρος μοιράσματος, όπου μετανάστριες, προσφύγισσες και πρόσφυγες άμεσα επηρεασμένες/-οι από την τραγωδία θα μιλήσουν για τον αντίκτυπο του ναυαγίου στη ζωή τους, αλλά και για τις αλλαγές που πρέπει να πραγματοποιηθούν ώστε τα δικαιώματά τους να γίνουν σεβαστά».

A.B.

XANIA

Αθώοι οι πρόσφυγες για “διακίνηση μεταναστών”

Αθώους έκρινε το Πενταμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων τρεις πρόσφυγες που κατηγορούνταν για διακίνηση μεταναστών και για το αδίκημα της παράνομης εισόδου στη χώρα.

Παράλληλα η ελληνική δικαιοσύνη υποχρεούται να αποζημιώσει τους τρεις πρόσφυγες που κρατούνταν άδικα στις ελληνικές φυλακές. Συγκεκριμένα, το δικαστήριο δέχθηκε την ένσταση των κατηγορουμένων στην υπόθεση διακίνησης μεταναστών ότι το ζήτημα δεν είναι της αρμοδιότητάς του καθώς το ναυάγιο πραγματοποιήθηκε σε διεθνή ύδατα (90 ν.μ. βορειοδυτικά των Χανίων) τον Σεπτέμβριο του 2021. Η εισαγγελέας έδρας είχε προτείνει την απόρριψη της ένστασης αλλά η υπεράσπιση των κατηγορουμένων (Δημήτρης Χούλης, Αλέξης Γεωργούλης και Σπύρος Πανταζής) τόνισαν πως οι τρεις πρόσφυγες είχαν ως προορισμό τους την Ιταλία και όχι την Ελλάδα στην οποία βρέθηκαν λόγω του ναυαγίου.

Μεταξύ των προσφύγων που αθωώθηκαν βρίσκεται ο 36χρονος Κούρδος Μεχμέτ Τσελίκ, μέλος του ΗΔΡ, που είχε καταδικαστεί σε 155 χρόνια και 10 ημέρες φυλακή παρά την αθωωτική πρόταση του εισαγγελέα. Ο Τσελίκ ήταν διωγμένος

από το τουρκικό καθεστώς και κρατούνταν στις φυλακές Χανίων. Είναι ένας από τους 148 διασωθέντες και η μόνη κατηγορία σε βάρος του, για τη διακίνηση μεταναστών, βασίστηκε στην προσπάθειά του να καλέσει βοήθεια. Επίσης, μαζί του δικάστηκε σε δεύτερο βαθμό ο Αφγανός Χοσεϊνί Γιουνές, ο οποίος έχει καταδικαστεί πρωτόδικα σε 155 χρόνια φυλακή, παρά το γεγονός ότι και για εκείνον έχουν κατατεθεί μαρτυρίες ότι ήταν απλός επιβάτης και όχι διακινητής.

Η απόφαση αποτελεί μια σημαντική τομή στην διαδικασία υπεράσπισης των προσφύγων και των μεταναστών και ανοίγει το δρόμο για αντίστοιχες αποφάσεις στο επερχόμενο δικαστήριο για το ναυάγιο της Πύλου. Είναι επίσης μια νίκη του αντιρατσιστικού κινήματος στα Χανιά και διεθνώς Την μέρα της δίκης πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση αλληλεγγύης και συμπαραστάσης με τη συμμετοχή της Κατάληψης Ρόζα Νέρα, από το Κοινωνικό Στέκι – Στέκι Μεταναστών, το Πολιτιστικό Δημοκρατικό Κέντρο Κουρδιστάν, του διασώστη Ιάσωνα Αποστολόπουλου, του ανεξάρτητου ευρωβουλευτή Στέλιου Κούλογλου καθώς και μέλη της ΚΕΕΡΦΑ.

Ειρηνάιος Μαράκης

Ρατσιστική επίθεση στο Περιστερί

Ρατσιστική επίθεση δέχτηκε το απόγευμα της Πέμπτης 7 Δεκέμβρη μετανάστης ντελιβεράς στο Περιστερί.

Όπως αναφέρει η ΚΕΕΡΦΑ που έκανε την καταγγελία, «ο μετανάστης ντελιβεράς και εργαζόμενος στον επισιτισμό Ισμαήλ Μοχαμάντ δέχτηκε βίαιη επίθεση με χτυπήματα στο χέρι και στο πρόσωπο από φασιστοειδές στην οδό Κύπρου 17 από όπου και διέρχονταν για να παραδώσει πίτσα σε κατοικία.

Αμέσως μετά βρέθηκε στο νοσοκομείο Γεννηματάς όπου και του γίνονταν οι εξετάσεις. Η καταγγελία έγινε άμεσα στο Τμήμα Ρατσιστικής Βίας. Ο δράστης μπορεί άλλωστε να εντοπιστεί από τον αριθμό κυκλοφορίας της μηχανής.

Όμως, ο Ισμαήλ δεν είναι η πρώτη φορά που δέχτηκε επίθεση φασιστών! Τον Μάρτη του 2015 είχε δεχτεί ο ίδιος και άλλος ένας επίθεση φασιστών στη οδό Μενάνδρου, πολύ κοντά στο Αστυνομικό Τμήμα Ομονοίας και είχε προχωρήσει ξανά σε καταγγελία.

Απαιτούμε την σύλληψη του δράστη και την καταδίκη του για την ρατσιστική επίθεση. Καλούμε το ΕΚΑ και το Συνδικάτο Επισιτισμού Τουρισμού Αττικής να καταδικάσουν άμεσα την ρατσιστική επίθεση κατά του μετανάστη εργαζόμενου».

Απεργίες 29-30N, 8Δ και συνεχίζουμε

Με μια μαζικότητα και μαχητική απεργιακή κινητοποίηση απάντησαν στις 8/12 οι υγειονομικοί στον εμπαιγμό της κυβέρνησης εις βάρος των συμβασιούχων – επικουρικών, μετά την ανακοίνωση του Χρυσόχοιδη ότι θα πάρουν εξάμηνη, για κάποιους τρίμηνη, παράταση και όχι ετήσια. Για δεύτερη συνεχόμενη βδομάδα, μετά τη μεγαλύτερη απεργία της δεκαετίας στην Υγεία στις 29-30/12, χιλιάδες εργαζόμενοι στα δημόσια νοσοκομεία πλημμύρισαν ξανά τον δρόμο μπροστά στο Υπουργείο Υγείας, διεκδικώντας μονιμοποίηση των συμβασιούχων και να φύγουν οι εργολάβοι.

Αυτός ο τρομερός απεργιακός ξεσηκωμός ανάγκασε την κυβέρνηση να δώσει τελικά ετήσια παράταση στις συμβάσεις των επικουρικών. Όχι όμως και των συμβασιούχων με τις τρίμηνες συμβάσεις, γι' αυτό ο αγώνας συνεχίζεται μέχρι τη μονιμοποίηση όλων.

Από τη μικροφωνική στη συγκέντρωση στο Υπουργείο ανακοινώνονταν οι σύλλογοι εργαζομένων των νοσοκομείων και των Κέντρων Υγείας που συμμετείχαν στην κινητοποίηση και η λίστα ήταν πρωτοφανής σε αριθμό. Πιο διάχυτη από ποτέ ήταν και η διάθεση για κλιμάκωση με απεργία διαρκείας. Αυτό εκφράστηκε με τον ενθουσιασμό και το πιο δυνατό χειροκρότημα στην πρόταση

8/12, Αθήνα. Απεργιακή διαδήλωση υγειονομικών. Φωτό: Μάνος Νικολάου

του Συντονιστικού Νοσοκομείων για τριήμερη απεργία στις 13, 14 και 15 Δεκέμβρη που μπήκε από τη μεριά της **Αργυρής Ερωτοκρίτου**, μέλους ΓΣ ΟΕΝΓΕ, και της **Κατερίνας Πατρικίου**, προέδρου του σωματείου εργαζομένων Άγιου Σάββα, στον χειρισμό τους στη συγκέντρωση.

Παρά τις δύο ώρες αναμονή μέχρι να ολοκληρωθούν οι διαπραγματεύσεις της ΠΟΕΔΗΝ με το Υπουργείο, η κινητοποίηση δεν διαλύθηκε. Ακολούθησε μαζική πορεία στο κέντρο της Αθήνας για να καταλήξει στη Βουλή από τη μεριά της Βασιλίσσης Σοφίας.

«Χωρίς τους συμβασιούχους, θα καταρρεύσει όλο το σύστημα», τόνισε

η Αργυρή Ερωτοκρίτου στην ομιλία της. «Γι' αυτό το αίτημα για μονιμοποίηση δεν είναι μόνο των συμβασιούχων, αλλά όλων των υγειονομικών. Υπάρχουν λεφτά; Στις 15/12 κατατίθεται ο προϋπολογισμός και αυξάνουν τα λεφτά για την Υγεία, αλλά για να πάνε στους εργολάβους, στις ιδιωτικές κλινικές, στις φαρμακοβιομηχανίες, ενώ οι μισθοί αυξάνονται μόλις 1%. Ταυτόχρονα θέλουν να αποκλείσουν τους ανασφάλιστους από τη δημόσια δωρεάν Υγεία. Χρειάζεται να δεσμευτεί από τώρα η ΠΟΕΔΗΝ για το επόμενο απεργιακό βήμα. Προτείνουμε τριήμερη απεργία από τις 13 μέχρι τις 15 Δεκέμβρη και να τα κλει-

σουμε όλα. Αν δεν το πάρουν πίσω, ακόμα μεγαλύτερη κλιμάκωση».

Μεγάλη απεργιακή κινητοποίηση πραγματοποιήθηκε και σε άλλες πόλεις. Στη **Θεσσαλονίκη** πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση έξω από την ΥΠΕ στην Αριστοτέλους και ακολούθησε πορεία. Εκεί τον λόγο πήρε ο **Γιάννης Κούτρας**, γιατρός στο Ιπποκράτειο από το Συντονιστικό των Νοσοκομείων και μέλος ΔΣ ΕΝΙΘ: «Για πρώτη φορά τολμούν να δώσουν μόνο ένα εξάμηνο παράταση στους συμβασιούχους, την ώρα που τα νοσοκομεία έχουν πολύ λιγότερο προσωπικό από ποτέ και οι ανάγκες της κοινωνίας είναι μεγαλύτερες. Πα-

λεύουμε για μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους, ενάντια στην εργασιακή ομηρία και την επιμονή της κυβέρνησης να φέρουν τους εργολάβους. Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων εδώ και τώρα χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Λεφτά υπάρχουν για τις τράπεζες, τους εξοπλισμούς και τον ιδιωτικό τομέα, που έχει ρημάξει τα ασφαλιστικά ταμεία εδώ και χρόνια. Με μια απεργία διαρκείας μπορούμε να τα πάρουμε όλα».

Μαζική συγκέντρωση έγινε και στα **Γιάννενα** στην είσοδο του ΠΓΝΙ στο πλαίσιο της στάσης εργασίας της ΠΟΕΔΗΝ. Συμμετείχαν ο Σύλλογος Εργαζομένων ΠΓΝΙ, η ΕΙΝΗ και πρωτοβουλία επικουρικών εργαζομένων. Νωρίτερα προηγήθηκε επίσκεψη του Χρυσόχοιδη στο νοσοκομείο με τον ίδιο να υπόσχεται πως θα δοθούν ετήσιες παρατάσεις "αφού πρόκειται για λάθος που θα διορθωθεί". Πάρα τις υποσχέσεις του οι εργαζόμενοι είναι οργισμένοι με πολλούς από αυτούς να συμφωνούν στην κλιμάκωση των απεργιών με διάρκεια για μόνιμη και σταθερή δουλειά, όπως πρότειναν οι υγειονομικοί του Συντονιστικού Νοσοκομείων.

Σε σύσκεψη ενάντια στα σχέδια της κυβέρνησης για την Ψυχική Υγεία και την Απεξάρτηση καλεί ο Ενιαίος Σύλλογος Εργαζομένων ΨΝΑ Δαφνί τη Δευτέρα 18/12 στις 11.30πμ

Μάνος Νικολάου

Από το 2020 με τον κόβιντ η υπηρεσία μας απορροφούσε σε τακτά χρονικά διαστήματα επικουρικό προσωπικό για τις έκτακτες ανάγκες. Όμως οι θέσεις που καλύπταμε ήταν οργανικές όχι έκτακτες, από τις μονάδες μέχρι τις μηχανές και το τηλεφωνικό κέντρο.

Προσλήψεις μόνιμου προσωπικού έχουν να γίνουν από το 2016, που πήραν 100 άτομα. Αν εμείς οι επικουρικοί πάρουμε τα ρεπό και τις άδειες που μας χρωστούν δεν θα λειτουργήσει τίποτα για τρεις με τέσσερις μήνες. Και μιλάνε για 6μηνη ανανέωση; Δίνουμε το 100% για να εξυπηρετήσουμε τον κόσμο, αλλά οι ελλείψεις είναι τεράστιες. Φτάνουμε στο σημείο να καλύπτει ένα ασθενοφόρο δέκα περιστατικά και να γίνεται διάλογος για το ποιο είναι πιο επείγον.

Στις 4/12 κάναμε μαζική συνέντευξη για το θέμα της εξάμηνης ανανέωσής μας με συμμετοχή και μόνιμων συναδέλφων. Η απόφαση είναι να συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις άμεσα και ότι από εδώ και πέρα θα κάνου-

με τακτικές συνελεύσεις. Η διάθεση των συναδέλφων ήταν για κλιμάκωση γιατί ο κόμπος έχει φτάσει στο χτένι, μας χρωστάνε, δεν χρωστάμε και ακόμα το μέλλον είναι αβέβαιο. Στέρηση προσωπικής ζωής, αναστολές αδειών, πανδημία, και αυτό είναι το ευχαριστώ;

Αιτηθήκαμε τις οφειλόμενες άδειες και η υπηρεσία αναγκάστηκε να κάνει τις απαραίτητες κινήσεις, ώστε να κερδίσουμε τελικά απόφαση για ετήσια ανανέωση. Παλεύουμε εδώ και τρία χρόνια για προκήρυξη μόνιμων θέσεων και παρά τις εγγυήσεις από τρεις υπουργούς Υγείας και τον ίδιο τον πρωθυπουργό, δεν έχει γίνει τίποτα, αντίθετα πήγαν να μας κάνουν και την ανανέωση εξάμηνη. Επίσης, διεκδικούμε αύξηση μισθού και ΒΑΕ και να μας αναγνωρίσουν ως διασώστες και όχι ως μεταφορείς. Είμαστε αναγνωρισμένο επάγγελμα, έχουμε άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, κάποιος από εμάς και πτυχίο νοσηλευτή.

Δημήτρης Σερέτης,
εργαζόμενος σε μονάδα
του ΕΚΑΒ

Θέλουμε λεφτά για την Υγεία και μονιμοποίηση εδώ και τώρα. Φάγαμε το λούκι του κόβιντ και πήγαμε στο νοσοκομείο με τον φόβο μην κολλήσω τους δικούς μου μεγάλους ανθρώπους πίσω στο σπίτι. Τώρα τρώμε και το λούκι της ακόμα πιο έντονης εντατικοποίησης στη δουλειά λόγω έλλειψης προσωπικού, μέσα στις αρρώστιες και τους κινδύνους. Ένας κάνει τη δουλειά των δέκα.

Πιστεύω ότι όλοι ενωμένοι θα τα καταφέρουμε. Θεωρώ ότι σήμερα έχουμε τη μεγαλύτερη παρουσία σε απεργιακή συγκέντρωση από όσες έχουμε κάνει μέχρι τώρα και βλέπω συναδέλφους που δεν κατέβαιναν σε προηγούμενες. Έτσι πρέπει να συνεχιστούν οι αγώνες μέχρι να καταφέρουμε αυτά που θέλουμε.

Ιωάννα Ετζιρίδου, εργαζόμενη ΓΝΑ Γεννηματάς

Τα δύο πανεπιστημιακά νοσοκομεία, Αιγινήτειο και Αρεταίειο, ανήκουν αμιγώς στο Υπουργείο Παιδείας. Την περίοδο της πανδημίας αντιμετώπισαν σοβαρή έλλειψη προσωπικού, γι' αυτό πήραν επικουρικό προσωπικό από την 1η ΥΠΕ. Αυτή τη στιγμή στο Αιγινήτειο υπηρετούν 83 επικουρικοί που καλύπτουν όλες τις ειδικότητες και αποτελούν αυτή τη στιγμή το 30% του προσωπικού. Έχουν βοηθήσει τα μέγιστα, καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και έχουν ρίξει πολύ τον μέσο όρο ηλικίας. Μόνιμες προσλήψεις έχουν να γίνουν πάνω από πέντε χρόνια στο νοσοκομείο. Δεν τηρήθηκε ποτέ το μία πρόσληψη για κάθε συνταξιοδότηση.

Είμαστε από τα σωματεία που βρεθήκαμε δίπλα στους συμβασιούχους. Σε αντίθεση με το προηγούμενο προεδρείο εμείς τους δώσαμε δικαίωμα ψήφου στις εκλογές του σωματείου και μία επικουρική είναι εκλεγμένη και στο ΔΣ. Είχαμε συμμετοχή στην απεργία και μαχητικό κλίμα, παρά το ότι πολλοί συνάδελφοι στα νοσηλευτικά τμήματα λειτουργούν ήδη ως προσωπικό ασφαλείας και υπήρχε αντικειμενική δυσκολία στο να απεργήσουν. Στην κινητοποίηση κατέβηκαν νέοι άνθρωποι, που δεν τους είχα ξαναδεί στον δρόμο, που δεν εφησυχάστηκαν από τις υποσχέσεις για ετήσια παράταση.

Έφη Ρογκάκου, πρόεδρος σωματείου εργαζομένων στο Αιγινήτειο

Η σημερινή μεγάλη συγκέντρωση δηλώνει περήτρανα τον αγώνα που είναι αποφασισμένοι να δώσουν οι υγειονομικοί για αυξήσεις στους μισθούς, μονιμοποίηση των συμβασιούχων και εκδίωξη των εργολάβων που προσφέρουν δουλειά με άθλιες συνθήκες και εξευτελιστικούς μισθούς.

Σήμερα η απεργία για το Ασκληπιείο ήταν μία από τις μεγαλύτερες που έχουν γίνει. Η συμμετοχή είναι τεράστια, πρωτόγνωρη εδώ και χρόνια για το προσωπικό του νοσοκομείου, μόνιμων και συμβασιούχων. Κι αυτό παρά την ανάγκη να μείνουν πολλοί/ες πίσω ως προσωπικό ασφαλείας, ακόμα και συμβασιούχοι, πράγμα που δείχνει ότι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Απαιτούμε κάλυψη όλων των κενών προκειμένου το ΕΣΥ να παραμείνει δημόσιο. Το Ασκληπιείο είναι το νοσοκομείο που είναι στο στόχαστρο όλων των κυβερνήσεων προς ιδιωτικοποίηση λόγω και της θέσης του στην παραλιακή και του έργου στο Ελληνικό. Ως εργαζόμενοι έχουμε διατρανώσει πολλές φορές ότι είμαστε απολύτως αντίθετοι και με συμπαραστάτη την τοπική κοινωνία.

Δημήτρης Γαρδικλής,
αντιπρόεδρος σωματείου
εργαζομένων Ασκληπιείου Βούλας

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Εκλογές στο σωματείο

Βρισκόμαστε σε μια πολύ κρίσιμη περίοδο για τα δημόσια νοσοκομεία. Από τη μία έχουμε μια κυβέρνηση που εντείνει την επίθεση για να διαλύσει το ΕΣΥ, από την άλλη φουντώνει το κίνημα των υγειονομικών ακόμα περισσότερο. Στον Ευαγγελισμό που είναι το μεγαλύτερο νοσοκομείο της χώρας προσπαθούν οι από πάνω να περάσουν διάφορες επιθέσεις και να είναι "μοντέλο" για το "νέο ΕΣΥ". Ταυτόχρονα όμως το προσωπικό έχει αποδείξει πολλές φορές το τελευταίο διάστημα τη μαχητικότητά του. Οι εκλογές για το νέο ΔΣ του σωματείου εργαζομένων του Ευαγγελισμού, που θα γίνουν στις 13 και 14 Δεκέμβρη 7πμ-6μμ στο δώμα στον 11ο όροφο είναι πολύ σημαντικές για τη συνέχεια.

Καταρχάς, ο στόχος μας σε αυτές τις εκλογές είναι να μαυρίσουμε μαζί την κυβερνητική παράταξη της ΔΑ-ΚΕ. Είναι ενδεικτικό ότι το ψηφοδέλιό της έχει πολλούς προϊστάμενους. Οι προϊστάμενοι αναλαμβάνουν με διαδικασίες ανάθεσης. Η ΝΔ βάζει σε αυτές τις θέσεις κυρίως τα δικά της "παιδιά" για να τους έχει δεμένους δίνοντάς τους ένα ψωροεπίδομα και για να ελέγχουν αυτοί το προσωπικό. Κάνουν μανιασμένη προσπάθεια να πάρουν το σωματείο από την Αριστερά, η οποία είναι πλειοψηφία στο ΔΣ.

Ο διοικητής του Ευαγγελισμού Γρηγορόπουλος είναι αυτός που έστησε τη βιομηχανία των ΕΔΕ και των διώξεων στο νοσοκομείο. Πανελλαδικά δεν υπάρχει αντίστοιχο παράδειγμα διοικητή. Η δίωξή μου από την πρώτη μέρα της πρόσληψής μου στο νοσοκομείο είναι σκανδαλώδης. Αποστέρει μία παθολόγο από τις κλινικές του Ευαγγελισμού στέλνοντάς με σε ένα τακτικό εξωτερικό ιατρείο στην Πολυκλινική, ώστε να με απομονώσει από τον μαζικό χώρο του νοσοκομείου. Η μάχη αυτή είναι ακόμα ανοιχτή, αλλά είναι η κορυφή του παγόβουνου.

Για ψύλλου πήδημα στέλνει εργαζόμενους σε ΕΔΕ. Έγινε θέμα για τα ράντζα της ψυχιατρικής κλινικής του Ευαγγελισμού και η διοίκηση έδωσε εντολή να στείλουν αυτά τα περιστατικά σε άλλα νοσοκομεία. Οι συνάδελφοι αντέδρασαν και τους κάλεσε σε ΕΔΕ, που είναι αδιανόητο. Πιο πριν απειλούσε να κόψει τα μεροκάματα στους εργαζόμενους που αντιστέκονταν στο μέτρο της μαγνητικής κάρτας, ενώ πέρασε από ΕΔΕ εκλεγμένα μέλη του σωματείου για το ίδιο θέμα.

Κατά δεύτερον, από τη δική μας τη μεριά, ως Ενωτική

Πρωτοβουλία (σχήμα που συμμετέχει στο Ενωτικό Κίνημα Υγειονομικών για την Ανατροπή) δίνουμε τη μάχη των εκλογών για να συνεχίσουμε ακόμα πιο μαχητικά. Στο σωματείο την πλειοψηφία έχουν οι δυνάμεις της ΕΣΑΚ, που είναι στο ΠΑΜΕ, οι οποίες διακηρυκτικά ανοίγουν πολλά ζητήματα, αλλά στο δια ταύτα αφήνουν τις μάχες στα μισά του δρόμου με αποτέλεσμα να μην τις κερδίζουμε. Είναι σαφές ότι υπάρχει η διάθεση του κόσμου να δώσει μεγάλες μάχες, αλλά χρειάζεται και η Αριστερά να του δείξει εμπιστοσύνη, να τον εμπνεύσει και να τον οργανώσει για να τις δώσει. Εμείς διεκδικούμε ότι είμαστε αυτή η Αριστερά που το κάνει αυτό και θέλει να δώσει τη σύγκρουση μέχρι τέρμα.

Παίξαμε καθοριστικό ρόλο στα προχωρήματα που έγιναν το τελευταίο διάστημα, με αφορμή και τη δίωξή μου. Ξαναβγήκαν συνελύσεις και μεγάλες κινητοποιήσεις, που είχαν να γίνουν πολύ καιρό. Ξαναδιεκδικήσαμε χώρο για να συνεδριάζουμε γιατί η διοίκηση απαγόρευε με πρόσχημα τον κόβιντ την παραχώρηση αίθουσας στις συνελύσεις. Τώρα έχουμε ανοιχτή τη μάχη για τις καθαρίστριες και για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων, αλλά και συνολικότερα τη μάχη για να σώσουμε το ΕΣΥ.

Καλούμε τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες να ενισχύσουν στις εκλογές την Ενωτική Πρωτοβουλία, για να δυναμώσει η Αντικαπιταλιστική και Ριζοσπαστική Αριστερά, που δεν υποτιμά τον κόσμο και σπρώχνει για απεργιακή κλιμάκωση μέχρι τη νίκη ενάντια σε Γρηγορόπουλους και Μητσοτάκηδες.

*Αργυρή Ερωτοκρίτου,
γιατρός, ΓΣ ΟΕΝΓΕ*

10/4, Αθήνα. Απεργιακή διαδήλωση εργαζομένων στους Δήμους. Φωτό: Μάνος Νικοϊδίου

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΟΥΣ

Απεργία 14 Δεκέμβρη

Σε πανελλαδική 24ωρη απεργία προχωρούν οι εργαζόμενοι στους Δήμους την Πέμπτη 14 Δεκέμβρη με συγκέντρωση διαμαρτυρίας στην Αθήνα στις 11πμ στην πλατεία Καραϊσκάκη έξω από τα γραφεία της ΠΟΕ-ΟΤΑ. Η απεργία προκηρύχτηκε από την ΠΟΕ-ΟΤΑ ύστερα από ομόφωνη απόφαση του 49ου Ενδιάμεσου Συνεδρίου της Ομοσπονδίας (4-5/12). Στάση εργασίας στις 14/12 από τις 10πμ μέχρι τη λήξη βάρδιας και συμμετοχή στην κινητοποίηση προκήρυξε και η ΑΔΕΔΥ πανελλαδικά, μετατρέποντας το απεργιακό συλλαλητήριο σε πανδημοσιοϋπαλληλικό. Στη Θεσσαλονίκη ΕΔΟΘ και ΠΟΕΔΗΝ καλούν σε απεργιακή συγκέντρωση στις 11πμ στο Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης.

Οι εργαζόμενοι στους δήμους έχουν κάθε λόγο να απεργήσουν καθολικά και να κλείσουν όλες τις υπηρεσίες των ΟΤΑ με απεργιακό λουκέτο και να συνεχίσουν απεργιακά μέχρι τη νίκη. Οι μνημονιακές δεσμεύσεις για μία πρόσληψη προς πέντε αποχωρήσεις -προς δέκα έγινε στην πράξη- συνεχίζονται μέχρι σήμερα. Ένα μόνο μέρος των κενών καλύπτεται και αυτό από συμβασιούχους με κάθε λογής συμβάσεις ορισμένου χρόνου. Μόνιμοι και συμβασιούχοι κρατούν όρθιους τους Δήμους, δουλεύοντας σε σκληρές συνθήκες εντατικοποίησης. Τα εισοδήματα έχουν καταρρακωθεί με το πάγωμα του μισθού και την κατάργηση του 13ου και 14ου, τις περικοπές των επιδομάτων και από την ακρίβεια που συνεχίζει να καλπάζει.

Ακόμα χειρότερα για τους συμβασιούχους που δουλεύουν με χαμηλότερο μισθό και με ελάχιστα εργασιακά δικαιώματα.

Η μονιμοποίηση των συμβασιούχων είναι η βασικότερη αιχμή της απεργίας. Αφορά δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους σε όλη την Ελλάδα που είναι σε ομηρία και με την αβεβαιότητα αν θα συνεχίσουν να έχουν δουλειά. Καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και αποτελούν ένα πολύ μεγάλο ποσοστό του προσωπικού, σε κάποιες υπηρεσίες την πλειοψηφία. Είναι μάχη απέναντι στις ελαστικές σχέσεις εργασίας και τις κακοπληρωμένες συμβάσεις. Η μονιμοποίησή τους κλείνει τον δρόμο στους εργολάβους και την ιδιωτικοποίηση κομματιών των ΟΤΑ.

Προσλήψεις

Η κυβέρνηση τους έχει κηρύξει τον πόλεμο και με τον αντιδημοκρατικό νόμο Βορίδη προσπαθεί να ανατρέψει κάθε δικαστική απόφαση υπέρ τους. Η νίκη τους ανοίγει τον δρόμο για μαζικές προσλήψεις που έχουν ανάγκη οι δήμοι για να μην καταρρεύσουν.

Η διάλυση των υπηρεσιών των δήμων -και τα σχέδια ιδιωτικοποίησής τους- είναι αντίστοιχη με αυτήν του ΕΣΥ και αφορούν όλη την εργατική τάξη, τους συνταξιούχους και τη νεολαία. Όπως και με τη δημόσια Υγεία, μέσα στην πανδημία φάνηκε πόσο απαραίτητες για τη στήριξη της κοινωνίας είναι οι υπηρεσίες της καθαριότητας, του Βοήθεια στο Σπίτι και τόνων άλλων υπηρεσιών των ΟΤΑ. Αντί-

στοιχα, στις πυρκαγιές, στις πλημμύρες και στις χιονοπτώσεις, που με την κλιματική κρίση οξύνονται. Όμως ταυτόχρονα αποκαλύφθηκαν οι οδυνηρές ελλείψεις σε προσωπικό και υποδομές, αλλά και η σχεδόν κατάργηση υπηρεσιών, όπως η Δασική Υπηρεσία. Τα έντονα φυσικά φαινόμενα πήραν καταστροφικές διαστάσεις λόγω αυτής της διάλυσης. Και χωρίς αυτά τα φαινόμενα όμως, σοβάδες πέφτουν στα κεφάλια μαθητών από την ελλειπή συντήρηση, νήπια κάνουν μάθημα σε κοντέινερ, παιδικές χαρές μαραζώνουν και οι ελεύθεροι χώροι πρασίνου εκλείπουν και υποβαθμίζονται.

Η στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ μαζί με την απεργία της ΠΟΕ ΟΤΑ δίνει την ευκαιρία να βγει όλο το Δημόσιο απεργιακά ενάντια στην κυβέρνηση των περικοπών και των εργολάβων. Η μονιμοποίηση των συμβασιούχων είναι κοινό αίτημα στους δήμους, τα νοσοκομεία, τα σχολεία και σε κάθε δημόσια υπηρεσία. Το ίδιο και οι μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, οι αυξήσεις των μισθών πέρα από τα ψίχουλα των 40 ευρώ του Χατζηδάκη, η επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού και των επιδομάτων/δώρων, η εκδίωξη των εργολάβων, κα. Ενόψει όμως του νέου προϋπολογισμού χρειάζεται απεργιακή κλιμάκωση. Με πρώτο βήμα να συνεχιστεί η απεργία και την επόμενη μέρα στις 15/12 που κατατίθεται ο προϋπολογισμός στην Ολομέλεια της Βουλής.

M.N.

Ενωτική Πρωτοβουλία (ανεξάρτητο αριστερό σχήμα στον Ευαγγελισμό)

Συμμετέχει στο Ενωτικό Κίνημα Υγειονομικών για την Ανατροπή

- ΒΙΔΑΛΑΚΗ ΜΑΝΙΑ Ψυχολόγος
- ΒΟΡΓΙΑΣ ΚΩΣΤΑΣ Τεχνικός
- ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΗΡΗ ΟΛΓΑ Διοικητικός
- ΓΚΡΟΥΣ ΑΜΕΡΗΣΙΑ Παιδοκονομίστρια
- ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΥ ΑΡΓΥΡΗ Γιατρός Παθολόγος
- ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΣΤΑΥΡΟΣ Νοσηλεύτης
- ΚΑΡΑΚΟΣΤΑ ΕΛΠΙΔΑ Διοικητικός
- ΚΟΚΑ ΜΕΡJΕΜΕ (ΜΑΡJΗ) Καθαρίστρια
- ΚΟΝΙΑΒΙΤΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ Τεχν. Ακτινολόγος
- ΚΟΥΤΣΑΝΤΩΝΗΣ ΠΑΥΛΟΣ Ελασχυρματιστής
- ΛΥΣΙΚΑΤΟΥ ΖΑΝΝΕΤΑ Ιατρός Χειρουργικής
- ΜΑΥΡΕΛΟΣ ΜΑΝΔΛΗΣ Τεχν. Ακτινολόγος
- ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΡΗΝΗ (ΡΕΝΑ) Διοικητικός
- ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΝΙΚΟΣ Διοικητικός
- ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Νοσηλεύτης
- ΠΑΣΧΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (ΒΙΒΗ) Τεχν. Ακτινολόγος
- ΠΕΣΤΡΩΒΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Τροισματοποράδας
- ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) Ειδ. Γιατρός Νευρολόγος
- ΡΕΓΓΛΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (ΓΟΥΛΑ) Νοσηλεύτρια
- ΣΚΟΡΔΑ ΕΛΕΝΗ Τεχν. Ιατρ. Εργαστηρίου
- ΣΤΥΛΙΑΡΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ειδ. Γιατρός Καρδιολόγος
- ΤΣΕΡΩΤΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ιατρός Ακτινοδιαγνώστης
- ΤΣΟΥΤΣΑ ΕΙΡΗΝΗ Τεχν. Ακτινολόγος

**Στις 13-14 Δεκέμβρη ψηφίζουμε - σπριζούμε
Ενωτική Πρωτοβουλία**

για ανυποχώρητους αγώνες μέχρι τη νίκη

Ψευτιές για να κρύψουνε περικοπές

Την Παρασκευή 15 Δεκεμβρίου αρχίζει στην Βουλή η συζήτηση για τον προϋπολογισμό για το 2024 με στόχο να ψηφιστεί την Κυριακή 17 Δεκεμβρίου. Ο Χατζηδόκης και ο Μητσotάκης αυτοδιαφημίζονται για τα μεγάλα "επιτεύγματα" της κυβέρνησης στον τομέα της οικονομίας.

Η ρητορική τους δεν αντανάκλα την πραγματικότητα. Το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ από 176,6% το 2022 θα μειωθεί στο 160,3% το 2023 και στο 152,3% το 2024. Σε απόλυτα μεγέθη ουσιαστικά παραμένει αμετάβλητο από 356,6 δις ευρώ το 2022, σε 357 δις το 2023 και σε 356 δις το 2024. Η σημαντικότερη αιτία της μείωσής του ως ποσοστού του ΑΕΠ είναι ο πληθωρισμός, η αύξηση δηλαδή του ΑΕΠ σε τρέχουσες τιμές.

Το επίπεδο του ρυθμού ανάπτυξης δεν μπορεί ούτε στο ελάχιστο να καλύψει το χαμένο έδαφος για την υπερχρεωμένη ελληνική οικονομία. Το ΑΕΠ κατέρρευσε κατά 25% το 2010 μετά την θεραπεία σοκ των μνημονίων. Οι ρυθμοί ανάπτυξης της τάξεως του 2% σε συνθηκές κρίσης διαωινίζουν μία κατάσταση μόνιμης ύφεσης. Οι φιλική συνεχίζουν να πληρώνουν ένα βαρύ τίμημα της μακρόσυρτης κρίσης. Το εργατικό εισόδημα συρρικνώνεται κάτω από την πίεση που ασκούν οι αυξήσεις στα φάρμακα, τα νοίκια, τα βασικά είδη διατροφής.

Ενώ ο πληθωρισμός καλπάζει η κυβέρνηση προχωράει από την 1η Ιανουαρίου 2024 στην κατάργηση των επιδοτήσεων για την ενέργεια ακολουθώντας τις οδηγίες της ΕΕ όπως και των κάθε λογής pass. Το Eurogroup έδωσε τα ευστήματά του για τον προϋπολογισμό της Ελλάδας. Όπως τόνισαν χαρακτηριστικά οι υπουργοί Οικονομικών της Ευρωζώνης «περαιτέρω σύσφιξη του δημοσιονομικού προσανατολισμού της ζώνης του ευρώ αναμένεται για το 2024, μετά τη σταδιακή κατάργηση των περισσότερων μέτρων ενεργειακής στήριξης. Τα περισσότερα κράτη-μέλη της ζώνης του ευρώ σχεδιάζουν να τερματίσουν τα μέτρα ενεργειακής στήριξης, και καλούν τα κράτη-μέλη που έχουν σημαντικά μέτρα ακόμη σε ισχύ, για τη σταδιακή κατάργησή τους το συντομότερο δυνατό το 2024. Τα κράτη-μέλη θα πρέπει να χρησιμοποιήσουν τις σχετικές αποταμιεύσεις για να μειώσουν τα κρατικά ελλείμματα».

Τα μέτρα ενεργειακής στήριξης καταργούνται αλλά οι δαπάνες για τους εξοπλισμούς απογειώνονται. Περίπου 7 δις ευρώ θα δαπανηθούν το 2024 στην κούρσα των στρατιωτικών εξοπλισμών. Η Ελλάδα είναι πρωταθλήτρια στις εξοπλιστικές δαπάνες σε ποσοστό ΑΕΠ ξεπερνώντας το 2022 ακόμα και τις Ηνωμένες Πολιτείες, σύμφωνα με την ετήσια έκθεση του NATO. Το Ecofin, δηλαδή το συμβούλιο των υπουργών Οικονομίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατέληξε πως οι "αμυντικές δαπάνες" θα εξαιρούνται από το σύμφωνο σταθερότητας. Αυτό μεταφράζεται σε πλήρη απελευθέρωση των δαπανών για εξοπλισμούς που δεν θα μετρούνται στα έξοδα του προϋπολογισμού.

Ψηλά στις προτεραιότητες και τον φοροεπιπόραιο προγράμματος παραμένει φυσικά η επίτευξη πλεονασμάτων και η μείωση του κρατικού ελλείμματος. Θηριώδη ποσά που θυσιάζονται στην μαύρη τρύπα του δημοσίου χρέους. Μόνο οι τόκοι εξυπηρέτησης του χρέους φτάνουν πλέον να αντιστοιχούν για το 2023 στο 3,3% του ΑΕΠ από 2,4% που ήταν η αντίστοιχη περυσινή επίδοση ενώ στα ίδια επίπεδα θα κινηθούν και το 2024.

Σύμφωνα με την κυβερνητική προπαγάνδα τα αυξημένα φορολογικά έσοδα του 2024 που προκύπτουν από τον ΦΠΑ, τον φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων και τον φοροεπιπόραιο στους εργαζόμενους με μπλοκάκι θα αξιοποιηθούν για να ενισχυθούν οι δαπάνες για την Υγεία. Στο προϋπολογισμό του 2024 οι δαπάνες για την Υγεία είναι όντως αυξημένες κατά 928,5 εκατ. ευρώ σε σύγκριση με την αντίστοιχη πρόβλεψη για το 2023 . Με μία «λεπτομέρεια». Το μεγαλύτερο μέρος της «αύξησης» κατευθύνεται στην ιδιωτική δαπάνη. Συγκεκριμένα αυξημένες κατά 153 εκατ. ευρώ σε σχέση με το 2023 προβλέπονται η φαρμακευτική δαπάνη και η δαπάνη παροχών Υγείας δηλαδή κατευθύνει στις φαρμακευτικές εταιρείες και στους "συμβεβλημένους" με τον ΕΟΠΥΥ κλινικούς που ποντάρουν στην διάλυση του ΕΣΥ. Επίσης αυξημένες κατά 125 εκατ. ευρώ προβλέπονται και οι επιδοτήσεις στους φαρμακοβιομηχανούς.

Κώστας Πολύδωρος

Το σφαγείο δεν θα περάσει

Απεργιακή κινητοποίηση, Παρασκευή 15/12, 12μ, πλ. Κλαυθμώνος

9/11/22, Πανεργατική Απεργία, Αθήνα. Φωτό: Πάωλος Πίττας

ΔΗΜΟΙ

Απεργία στους δήμους περιμένουμε εδώ και καιρό. Τώρα η ΠΟΕ-ΟΤΑ κήρυξε απεργία στις 14/12 και μαζί όλοι οι δήμοι υπάλληλοι με τη στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ και πρώτα χωρίς να γίνει χαμός. Αλλά δεν φτάνει για να νικήσουμε. Χρειάζεται σε κάθε χώρο να οργανώσουμε ότι στις 14/12 θα κλειθούν όλοι οι δήμοι και ότι θα συνεχίσουμε απεργιακά και την επόμενη μέρα στις 15/12 γιατί τότε κατατίθεται ο προϋπολογισμός.

Η απεργία συνεχίζει τη μάχη για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων, την οποία οι εργαζόμενοι στο Κερατσίνι δώσαμε με πρωτόγνωρη μαζικότητα τον Ιούνιο. Τότε κάναμε συνελεύσεις και απεργιακές συγκεντρώσεις εκατοντάδων ενάντια στον νόμο Βορίδη που ήθελε να ακυρώσει τη δικαστική απόφαση που μας δικάωνε και αναγνώριζε ότι εμείς οι συμβασιούχοι καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες και έπρεπε να γίνουμε αορίστου. Πόσα χρόνια θα είμαστε συμβασιούχοι και για ποιον λόγο να ζούμε συνέχεια στην ανασφάλεια; Ο δήμος μας, όπως και κάθε δήμος, είναι γεμάτος με χιλιά δυο προγράμματα συμβασιούχων.

Χρειάζεται όπως κάθε φορά να μπουνι ποιάμνα και να κατέβουμε στην απεργιακή κινητοποίηση με τα παπού μας. Και αυτή τη φορά να μην σταματήσουμε σε μια απεργία. Οι δήμοι λένε ότι δεν έχουν λεφτά και είναι σε έναν βαθμό αλήθεια. Ο προϋπολογισμός δεν δίνει λεφτά για την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Και όταν παίρνουν λεφτά μέσα από προγράμματα, όπως ήταν για τον κόβιντ, είναι περιστασιακά. Αλλά οι ανάγκες που υπάρχουν για να καλύψουμε ως εργαζόμενοι δεν είναι περιστασιακές, γιατί οι δήμοι είναι τσακισμένοι από την έλλειψη προσωπικού, όπως και όλες οι δημόσιες υπηρεσίες.

Γι' αυτό είναι σωστή η πρωτοβουλία του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης που καλεί σε απεργιακή συγκέντρωση στις 15/12, να γίνει 48ωρη η απεργία μας και να κλιμακώσουμε μέχρι τη μονιμοποίησή μας, για αυξήσεις στους μισθούς για λεφτά στους ΟΤΑ για τις ανάγκες εργαζόμενων και δημοτών.

Δημήτρης Αργυροκαστρίτης, συμβασιούχος στον Δήμο Κερατινίου

Ξεσηκωνόμαστε παντού!

ΣΧΟΛΕΙΑ

Στην εκλογοαπολογιστική συνέλευση του ΣΕΠΕ Αθηνά στις 11/12 πήραμε απόφαση για απεργία στις 15/12 τη μέρα κατάθεσης του προϋπολογισμού. Η συνέλευση ήταν η μαζικότερη από όλες τις προηγούμενες του τελευταίου διαστήματος. Το πλαίσιο που υπερψηφίστηκε προτάθηκε από κοινού από την Ανεξάρτητη Παρέμβαση (σχήμα των Παρεμβάσεων) και την Πρωτοβουλία.

Υπήρχε έντονη και πλούσια συζήτηση πάνω στα ζητήματα που αντιμετωπίζει ο κλάδος, ο οποίος βρίσκεται σε ένα κομβικό σημείο των αντιτάσεων απέναντι στην απόπειρα της κυβέρνησης να συνεχίσει τις επιθέσεις της στη δημόσια Παιδεία. Οι αποφάσεις που πάρθηκαν ήταν στην κατεύθυνση της συνέχισης των μαχών με πρώτη τη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση, η οποία μπλοκάρει το σχολείο.

Κόντρα στις λάθος περιγραφές για "αρνητικούς συσχετισμούς" για το κίνημα και στις λογικές κινητοποιήσεων συμβολικού χαρακτήρα, όπως τα απογευματινά συλλαλητήρια, κερδίσαμε την πρόταση για γενική απεργία ενάντια στον προϋπολογισμό στις 15/12. Η εικόνα που "ζωγραφίζεται" από τη μεριά της κυβέρνησης ότι η οικονομία πάει καλά και παίρνει τα συγκαρτήρια της πάλει ποτέ τρόικας είναι πλαστή. Οι εργαζόμενοι δέχονται τη μεγαλύτερη επίθεση από την εποχή των μνημονίων είτε μέσω των ανατιμήσεων είτε μέσω των επιλογών της κυβέρνησης να σπατάλει τα λεφτά στον πόλεμο και τους τραπέζιτες. Η απάντησή μας δεν μπορεί να είναι άλλη από την απεργία, το μεγαλύτερο όπλο που έχουμε στη διάθεσή μας.

Μέσα σε όλα αυτά, δεν ξεχνάμε τη συμμετοχή μας στις συνολικότερες μάχες που καλείται να δώσει το εργατικό κίνημα. Πιο συγκεκριμένα, καλούμε ως ΣΕΠΕ Αθηνά και στο συλλαλητήριο που καλεί η Παλαιστινιακή Κοινότητα το Σάββατο 16/12, για να στηρίξουμε την Παλαιστινιακή Αντίσταση σε συντονισμό με τα εκατομμύρια κόσμο που διαδηλώνουν και αντιστέκονται στην ισαμοφοβική προπαγάνδα όλων των κυβερνήσεων του δυτικού κόσμου.

Σεραφείμ Ρίζος, δάσκαλος, ΣΕΠΕ Αθηνά

ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ

Ο προϋπολογισμός που καταθέτει η κυβέρνηση την Παρασκευή στοιχείει στην δημιουργία ενός ευνοϊκότερου πλαισίου για την συνέχιση της πολιτικής της διάλυσης των δημόσιων υπηρεσιών. Μηδενικές αυξήσεις, ελάχιστες προσλήψεις, απολύσεις συμβασιούχων, είσοδος εργολάβων και ιδιωτών είναι οι πιο βασικοί άξονες που προωθούνται μέσα από τον σχεδιασμό της ΝΔ για το επόμενο έτος.

Το Υπουργείο Οικονομικών και η ΑΑΔΕ δεν εξαιρούνται από αυτή την εικόνα. Παρά την εφαρμογή καθεστώτος Ειδικού Μισθολογίου και συστήματος απόδοσης μπόνους, οι αποδοχές παραμένουν καθυλιωμένες για τους περισσότερους συναδέλφους. Ο αγώνας για αυξήσεις στον βασικό μισθό είναι κομβικός όχι μόνο για την αντιμετώπιση της ακρίβειας αλλά και για να σταματήσει η επέκταση της λογικής των μπόνους που επιχειρείται και στο υπόλοιπο δημόσιο.

Αντίστοιχα κομβική είναι και η ανάγκη για προσλήψεις. Υπηρεσίες συγχωνεύονται, ΔΟΥ κλείνουν, οι πολίτες αδυνατούν να εξυπηρετηθούν αξιοπρεπώς και το υπάρχουν προσωπικό πιέζεται ασφυκτικά να ολοκληρώσει την δουλειά. Υπάρχουν περιστατικά όπου συνάδελφοι κυνηγήθηκαν με ΕΔΕ επειδή επιμώστηκαν την ευθύνη για λάθη που συνέβησαν λόγω υπερβολικής συμπίεσης των χρονοδιαγραμμάτων των εργασιών.

Παράλληλα με την μείωση του μόνιμου προσωπικού, κυβέρνηση και Διοίκηση επιτίθενται και στους/στις συμβασιούχους/ες του Υπουργείου. Τον προηγούμενο μήνα ανακοινώθηκε στις καθαρίστριες ΣΟΧ ότι οι συμβάσεις τους θα λήξουν τέλη Νοέμβρη, για να αναλάβει την καθαριότητα εργολαβική εταιρία. Το επόμενο έτος λήγουν οι τριετείς συμβάσεις και των συναδέλφων πληροφορικών και μηχανικών, χωρίς καμία εξασφάλιση για το μέλλον τους. Το αίτημα για μονιμοποιήσεις είναι επιτακτικό παντού.

Όλα τα παραπάνω οδηγούν στην απαξίωση των υπηρεσιών μας και "στρώνουν τον δρόμο" για ιδιωτικοποιήσεις. Στις κτηματικές υπηρεσίες, η κυβέρνηση αντί να καλύψει τα κενά στο προσωπικό, ανακοίνωσε την ανάθεση σε ιδιώτες σημαντικό μέρους των υποθέσεων που εξυπηρετούν, με πολλαπλάσιο κόστος για το δημόσιο ταμείο.

Απέναντι σε αυτούς τους σχεδιασμούς, διεκδικούμε από τα σωματεια απεργιακή απόφαση για την μέρα της κατάθεσης, προκειμένου να μπορέσουμε να βρεθούμε στην συγκέντρωση στην Κλαυθμώνος και να διαδηλώσουμε με τους υπόλοιπους απεργούς του δημοσίου προς την Βουλή.

Νίκος Τουρνάς, μέλος ΔΣ ΟΣΥΟ

Οι εργάτες της Υγείας μπροστά

Ο προϋπολογισμός εξηγεί όλη την προσπάθεια της κυβέρνησης για την αποσάθρωση των νοσοκομείων, των δήμων, των σχολείων και στο υπόλοιπο Δημόσιο. Οι σύλλογοι εργαζομένων των νοσοκομείων του Αγίου Σάββα και του Έλενα Βενιζέλου καλούν σε απεργιακή συγκέντρωση στις 15/12, την ημέρα της κατάθεσης του προϋπολογισμού, στις 12μ στην Πλατεία Κλαυθμώνος. Έγκαιρα οι Παρεμβάσεις Δημοσίου βλάμε στην ΑΔΕΔΥ το ζήτημα ότι τη μέρα που θα καταθεθεί ο προϋπολογισμός σφαγείο χρειάζεται μεγάλη απεργιακή συγκέντρωση, αλλά δεν πήραμε καμία απάντηση.

Στο τέλος αναγκάστηκε να καλέσει στάση εργασίας ενάντια στον προϋπολογισμό στις 14/12 μαζί με την απεργία των δήμων. Η επιτυχία των απεργιών στην Υγεία στις 29, 30 Νοέμβρη και στις 8 Δεκέμβρη ήταν καθοριστική για αυτή την εξέλιξη. Είναι μεγάλο προχώρημα η ΑΔΕΔΥ επιτέλους να κατεβάξει σε συμπάρασταση όλο το Δημόσιο όταν μια Ομοσπονδία απεργεί, όπως το έκανε και στις 30/11 για τα νοσοκομεία. Γι' αυτό στηρίξαμε στην ΑΔΕΔΥ την απεργία στις 14/12, αλλά επιμένουμε για απεργία στις 15/12. Αντίστοιχα πράξαμε στην Ένωση των Νοσοκομειακών Ιατρών Αθήνας-Πειραιά (ΕΙΝΑΠ).

Δεν είναι μόνο οι δυνάμεις της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚΕ που εμπόδιζαν την εξέλιξη μιας πανεργατικής απεργίας τη μέρα κατάθεσης του προϋπολογισμού. Είναι και η κοινοβουλευτική Αριστερά που βάζει φρένο στις απεργίες. Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ καταψήφισαν σε όλες αυτές τις διαδικασίες ακόμα και την απεργία στις 14/12, ενώ αγνόησαν την πρόταση για απεργία στις 15/12, αντιπροτείνοντας το απογευματινό συλλαλητήριο που καλεί στις 15/12. Οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ ψήφισαν υπέρ της απεργίας στις 14/12, αλλά κουβέντα για τις 15/12. Υποτίθεται ότι η 48ωρη απεργία των γιατρών στις 29-30/11 ήταν προειδοποιητική, που σημαίνει ότι θα έχει κλιμάκωση. Τι περιμένουν για να κλιμακώσουν;

Δεν μπορούν πια να μιλάνε για αρνητικούς συσχετισμούς και εκφυλισμένες απεργίες μετά τον απεργιακό σεισμό τρεις μέρες στα νοσοκομεία. Το πρόβλημα είναι ότι η κοινοβουλευτική Αριστερά βάζει προτεραιότητα τη μάχη των εκλογών, των Ευρωεκλογών στη συγκεκριμένη περίπτωση, αφήνοντας τις απεργιακές μάχες. Γι' αυτό η αντικαπιταλιστική Αριστερά, περισσότερο από ποτέ, παίζει καθοριστικό ρόλο μέσα στην κρίση της ρεφορμιστικής Αριστεράς. Καθοριστικό ρόλο σε επίπεδο Ομοσπονδιών και πάνω απ' όλα στα πρωτοβάθμια σωματεια.

Χρίστος Αργύρης, μέλος ΔΣ Σωματείου εργαζομένων ΓΝΑ Γεννηματάς και ΓΣ ΑΔΕΔΥ

Ανάβει η συζήτηση για την Αριστερά που χρειαζόμαστε

Με μαζική συμμετοχή έγινε η εκδήλωση «Κρίση του ΣΥΡΙΖΑ - Για ποια αριστερά παλεύουμε;» την Πέμπτη 7 Δεκέμβρη στο Δημαρχείο Νίκαιας, που άνοιξε τον κύκλο εκδηλώσεων που διοργανώνει το ΣΕΚ. Στην εκδήλωση συμμετείχαν εργαζόμενοι/ες από το δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα όπως το Κρατικό Νίκαιας και τη Φαρμακαποθήκη ΠΕΙΦΑΣΥΝ, την ΕΘΕΛ, εκπαιδευτικοί, νεολαίοι και μετανάστες. Την εκδήλωση άνοιξαν με τις ομιλίες τους ο Τάσος Αναστασιάδης υπεύθυνος του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης και ο Μανώλης Σαρρής πρώην μέλος της Κ.Ε του ΣΥΡΙΖΑ. Τον λόγο στη συζήτηση που ακολούθησε πήραν πολλοί αγωνιστές/ριες που αποχώρησαν από τον ΣΥΡΙΖΑ σε διάφορες φάσεις της τελευταίας δεκαετίας.

Ξεκινώντας ο Τάσος Αναστασιάδης σημείωσε μεταξύ άλλων: «Από τη μεριά της ΝΔ υπάρχει η προπαγάνδα ότι η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ σημαίνει το τέλος της Αριστεράς. Αυτή είναι η κρυφή ελπίδα της ΝΔ και συνολικά της άρχουσας τάξης, γιατί θέλει την επόμενη περίοδο να μην έχει αντίπαλο, να μην υπάρχει αντίσταση στις επιθέσεις της, σε μια περίοδο κρίσης του συστήματος, σε οικονομικό, πολιτικό, περιβαλλοντικό, πολεμικό επίπεδο. Η πολυκρίση για την κυβέρνηση και την άρχουσα τάξη σημαίνει ότι οι επιθέσεις είναι μονόδρομος και δεν υπάρχουν περιθώρια υποχωρήσεων.

Οι αντιστάσεις της περιόδου μετά το ξέσπασμα της κρίσης του 2008 σήμαναν τη μαζική ριζοσπαστικοποίηση του κόσμου που αποδεδειγμένα από τη σοσιαλδημοκρατία και κινήθηκαν προς τα αριστερά. Έτσι μαζικοποιήθηκε ο ΣΥΡΙΖΑ. Έχουμε την εμπειρία του 2015 όπου ζήσαμε τον ΣΥΡΙΖΑ να γίνεται κυβέρνηση και να βρίσκει μπροστά του τους θεσμούς, την ΕΕ, τους τραπεζίτες κλπ. Στις σημερινές συνθήκες χρειαζόμαστε μια Αριστερά που θα σηκώσει το γάντι απέναντι στους καπιταλιστές και θα απαντήσει ότι χρειάζεται σύγκρουση συνολικά με αυτό το σύστημα και τις επιθέσεις του. Χρειάζεται και η συζήτηση για την στρατηγική. Για το αν ο δρόμος για τον σοσιαλισμό είναι κοινοβουλευτικός ή επαναστατικός. Αν περνάει μέσα από τις εκλογές και την ανάδειξη αριστερών υπουργών ή μέσα από τη δράση της εργατικής τάξης που μπορεί να πάρει στα χέρια της τον έλεγχο των χώρων δουλειάς. Την πρώτη εκδοχή την είδαμε το 2015 και ηττήθηκε».

Ο Μανώλης Σαρρής τόνισε στην ομιλία του: «Θεωρώ ότι αυτή η κουβέντα για το τι θα κάνει από δω και πέρα η Αριστερά με μια αποτίμηση του παρελθόντος αυτοκριτική και κριτική είναι αναγκαία όσο ποτέ. Ο ΣΥΡΙΖΑ ως κόμμα που έφτασε από 3% στο 36% ήταν γέννημα των κινημάτων. Ξεκίνησε από το διεθνές αντιπαγκοσμιοποιητικό κίνημα, τις Ευρωπορείες, την Πράγα, τη Γένοβα, το αντιπολεμικό κίνημα, το European Social Forum, το Χώρο Διαλόγου και Κοινής Δράσης και μάζεψε θραύσματα της ήτ-

τας του '90, από όλα σχεδόν τα ιδεολογικά ρεύματα της Αριστεράς εκείνης της εποχής. Εξέφρασε ένα ριζοσπαστισμό, που εξακολούθησε να υπάρχει για πάρα πολλά χρόνια. Σας θυμίζω το κίνημα ενάντια στην Αναθεώρηση του Άρθρου 16, το κίνημα ενάντια στη δολοφονία του Γρηγορόπουλου, τις Πλατείες και βέβαια η βαθιά και δομική κρίση του καπιταλισμού με τα μνημόνια, οδήγησε στην άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ. Κάποια στιγμή ήρθε και η ήττα του 2015. Ο συμβιβασμός. Όσο δύσκολα αισθάνθηκα που έπρεπε να φύγω τώρα, υπήρχε μια δυσκολία και για μένα και για πάρα πολλούς για να μείνουμε εκείνη την περίοδο.

Στροφή

Το ζήτημα είναι πως μπορείς μέσα σε αυτό το συγκεκριμένο διεθνές περιβάλλον, με όλους αυτούς τους καταναγκασμούς της ΕΕ, μια μικρή χώρα, μόνη της, να προχωρήσει και να εφαρμόσει μία ατζέντα κοινωνικής πολιτικής, που να είναι προς όφελος των λαϊκών στρωμάτων. Νομίζω ότι αυτό που όλοι είδαμε να καταλήγει ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα, ήταν αποτέλεσμα πολλών παραγόντων. Κάποιοι αποδέχτηκαν πλήρως το Μνημόνιο, παρόλο που οι συλλογικές αποφάσεις έλεγαν ότι δεν είναι δικιά μας πολιτική και θα πρέπει να εφαρμόσουμε ένα παράλληλο πρόγραμμα, που θα βρίσκαμε τρύπες στις επιλογές του Μνημονίου. Θεώρησαν ότι μια στροφή στη μεσαία τάξη και στο πολιτικό κέντρο θα κράταγε το ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση. Αυτό τελείωσε πάρα πολύ γρήγορα. Ακόμα και το 32% της εκλογικής ήττας του 2019, ξαφνικά κατέληξε σε 17%. Μεσολάβησαν πάρα πολλά. Το αρχηγικό μοντέλο, η μη λειτουργία των οργάνων, που έγινε ακόμα χειρότερη μετά το 2019, ένα νέο καταστατικό που το αρχηγικό μοντέλο το απογειώνει και την ίδια ώρα συρρικνώνει τη λειτουργία και του ελέγχου των οργανώσεων, γιατί αυτό ήταν το 'ψηφίζουμε από τη βάση'.

7/12, Δημαρχείο Νίκαιας. Από αριστερά: Τ. Αναστασιάδης, Ιφ. Αδριανού (συντονίστρια), Μ. Σαρρής. Φωτό: ΣΕΚ Νίκαια/FB

ταξικός, ο χώρος των εργατικών αγώνων. Η δράση, ο δρόμος, η απεργία. Ο δεύτερος είναι ο άξονας της εθνικής κυριαρχίας και ανεξαρτησίας. Και το τρίτο είναι το κομμάτι των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η πάλη ενάντια στο φασισμό. Όταν ήρθε ο ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία άρχισε να αφήνει αυτά τα κινηματικά στοιχεία και χτύπησε την πόρτα της σοσιαλδημοκρατίας. Όλο αυτό το πληρώνει όλη η Αριστερά. Σήμερα η ήττα της λεγόμενης Αριστεράς στο υποσυνείδητο του μέσου πολίτη φαίνεται σαν μια ηθική ήττα. Γι' αυτό χρειάζεται να ψάξουμε τις πραγματικές αιτίες όχι σε επίπεδο προσωπικό αλλά σε επίπεδο στρατηγικών επιλογών».

Ανατροπή

Ο Βασίλης, αντιπρόεδρος του σωματείου της ΠΕΙΦΑΣΥΝ είπε: «Είμαστε ένα σωματείο που πιστεύει στην μαχητική ανατρεπτική Αριστερά, των δρόμων και των διεκδικήσεων. Δεν πιστεύουμε στην Αριστερά του συμβιβασμού και του διαλόγου, γιατί έτσι δεν έχει κερδηθεί τίποτα ποτέ. Τους αγώνες μας τους έχουμε πληρώσει

πολύ ακριβά τον τελευταίο καιρό. Έχουμε δεχτεί και σε ατομικό επίπεδο και σαν σωματείο άπειρες μηνύσεις, ακόμα και για τα δελτία τύπου που βγάζουμε. Ο εργοδοτικός μηχανισμός έχει μπει μπροστά, με τη βοήθεια των αντεργατικών νόμων Χατζηδάκη και Γεωργιάδη. Προσπαθούν να κάμψουν το ηθικό του Σωματείου. Εμείς είμαστε εδώ να τους πούμε ότι δεν κάνουμε πίσω. Δεν υπάρχει άλλη λύση για την ανατροπή».

«Έχω αποχωρήσει από το ΣΥΡΙΖΑ από το 2015», είπε η Αγγελική, ηθοποιός. «Ένα πάρα πολύ μεγάλο ερώτημα που έχω είναι το γιατί η αριστερά, ενώ φέρνει θέσεις, αγώνες και αιτήματα δίκαια, δεν μπορεί να φέρει τον κόσμο κοντά της; Η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να δώσει κάποιες απαντήσεις σε σχέση με το τι χρειάζεται ο κόσμος να ακούσει. Το ποσοστό της αποχής στις τελευταίες εκλογές πρέπει να μας απασχολήσει πολύ σοβαρά. Γιατί αυτός ο κόσμος δεν έρχεται στην Αριστερά; Τι σημαίνει όταν ακούς όλοι ίδιοι είστε;».

«Ήμουν μέλος του ΣΥΡΙΖΑ μέχρι το 2015», είπε ο Μανώλης, συνταξιούχος εκπαιδευτικός. «Είναι δεδομένο ότι η ηγετική ομάδα έλπιζε ότι το δημοψήφισμα δεν θα ήταν 62% ΟΧΙ και 38% ΝΑΙ αλλά το ανάποδο. Σίγουρα όποιος επενδύει στον κοινοβουλευτισμό και βάζει εκεί μια τελεία, κάνει ένα τεράστιο λάθος. Είναι προδιατεθειμένος να τον ξεγελάσουν. Εκείνο το οποίο πρέπει όταν επενδύεις σε έναν κομματικό μηχανισμό που προσδοκά μια νίκη στο κοινοβούλιο, είναι να έχεις υπόψη σου ότι ο βασικός αγώνας γίνεται στο δρόμο και ότι στο τέλος της διαδρομής αυτής εσύ πρέπει να είσαι έτοιμος να αντιμετωπίσεις μέσα από τα σωματεία και το πεζοδρόμιο την τελική μάχη. Αν δεν το σκεφτείς αυτό είσαι προδιατεθειμένος ή να ξεπουληθείς ή να κάνεις λάθος».

Κατερίνα Θωίδου

Σήμερα είναι ανάγκη να υπάρξει συντονισμός της όποιας Αριστεράς, ανανεωτική, ρεφορμιστική, άκρα αριστερά, εξωκοινοβουλευτική αριστερά, ελευθεριακή, οικολογική, τουλάχιστον στο επίπεδο των κινημάτων, στα ζητήματα τα εργασιακά, του περιβάλλοντος, της αντιφασιστικής δράσης. Ήταν πάντοτε αναγκαίο και είναι και σήμερα. Μπορούμε να προχωράμε χωριστά και να χτυπάμε μαζί. Η αριστερά που εγώ φαντάζομαι και θέλω πρέπει να είναι μια αριστερά ταξική, οικολογική, -με μια πράσινη αλλά και κόκκινη πολιτική ταυτόχρονα- πρέπει να είναι φεμινιστική, αντιφασιστική, αντιπολεμική, διεθνοιστική».

Μετά τις δύο εισηγήσεις η συζήτηση άναψε με ερωτήσεις και προβληματισμούς. Πρώτος το λόγο πήρε ο Βαγγέλης, εργαζόμενος στο χειρουργείο του Κρατικού Νίκαιας που έφερε το παράδειγμα των κινητοποιήσεων στο Νοσοκομείο αλλά και γενικότερα σε όλο το χώρο της Υγείας: «Στα νοσοκομεία οι αγώνες ξεκινάνε από τη βάση. Σήμερα έγινε μία πολύ μαζική και δυναμική Γενική Συνέλευση στο νοσοκομείο μου. Αποφασίστηκαν παρεμβάσεις καθ' όλη τη διάρκεια της επόμενης εβδομάδας. Το Συντονιστικό Νοσοκομείων παίζει πάρα πολύ κεντρικό ρόλο σε όλα τα νοσοκομεία, γιατί πιέζει προς την κατεύθυνση της κλιμάκωσης με Απεργίες Διάρκειας».

Ο Θοδωρής, πρώην μέλος του ΣΥΡΙΖΑ τόνισε ότι: «έχοντας αποχωρήσει από το ΣΥΡΙΖΑ το 2015, είχα μια οχταετία για να ωριμάσουν διάφορες σκέψεις στο μυαλό μου. Έχω καταλήξει στο ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δια της ολισθήσεως και λίγο λίγο με τις επιλογές του, άρχισε να εγκαταλείπει αυτό το οποίο αποκτήθηκε από τις Πλατείες. Αυτό το κινηματικό στοιχείο άρχισε να φθίνει διότι έμπαινε το δίλημμα της λεγόμενης "κυβερνησιμότητας". Αφήνοντας τον κινηματικό σου χαρακτήρα, στην ουσία αφήνεις τους τρεις βασικούς άξονες γύρω από τους οποίους κινείται ιστορικά η αριστερά. Ο πρώτος είναι ο

8/12, Βικτώρια. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

Οι εκδηλώσεις συνεχίζονται

ΒΙΚΤΩΡΙΑ

Δεκάδες αγωνιστές/ριες συγκεντρώθηκαν στο Πολιτιστικό Κέντρο των εργαζομένων του ΟΤΕ στη Βικτώρια, την Παρασκευή 8/12, όπου πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση των τοπικών πυρήνων του ΣΕΚ για την κρίση στο ΣΥΡΙΖΑ και την Αριστερά που χρειαζόμαστε σήμερα. Τη συζήτηση άνοιξαν από τη μεριά του ΣΕΚ ο Κώστας Καταραχιάς, γραμματέας του Σωματείου Εργαζομένων στο νοσοκομείο Ελ.Βενιζέλου και ο Γιώργος Παναγόπουλος, πρώην συντονιστής της Ο.Μ ΣΥΡΙΖΑ Κυψέλης. Ακολούθησαν πολλές παρεμβάσεις, μεταξύ άλλων, του Γιώργου Κακούρου, πρώην συντονιστή Ο.Μ. ΣΥΡΙΖΑ Αχαρνών-Βικτωρίας, του συνδικαλιστή εκπαιδευτικού Σεραφείμ Ρίζου, του δικηγόρου Δημήτρη Ζώτου, της Μαρίας Στύλλου, ηγετικού στελέχους του ΣΕΚ, κ.α. Στο τέλος της εκδήλωσης δυο από τους παρευρισκόμενους οργανώθηκαν στο ΣΕΚ.

Όπως τόνισε ο Κώστας Καταραχιάς, «η αντίσταση του εργατικού κινήματος στη δολοφονική κυβέρνηση καθορίζει το πως πρέπει να πάμε από εδώ και πέρα. Τα νοσοκομεία είναι ένα πολύ καλό παράδειγμα για το πώς η αντικαπιταλιστική αριστερά, μέσα από το Συντονιστικό Νοσοκομείων, έχει αποκτήσει δύναμη και ρίζες μέσα στα συνδικάτα, μπορεί να βλέπει την εικόνα των αντιστάσεων και της οργής και να παίρνει πρωτοβουλίες για απεργία διαρκείας. Από τον Αύγουστο βάλαμε πλώρη προς αυτή την κατεύθυνση και φτάσαμε σε απεργία από τα κάτω το φθινόπωρο, σε απεργία

της ΠΟΕΔΗΝ στις 2 Νοέμβρη, στη 48ωρη της περασμένης εβδομάδας, στη σημερινή απεργιακή κινητοποίηση και συνεχίζουμε.

Δεν μένουμε στα καλέσματα, αλλά οργανώνουμε από τα κάτω κι αυτός ο τρόπος φέρνει αποτελέσματα. Στήνουμε απεργιακές επιτροπές, κάνουμε περιοδείες, συζητάμε με τον κόσμο, οργανώνουμε συνελεύσεις και κατά τόπους κινητοποιήσεις, ανοίγουμε ενιαιομετωπικά με όλη την Αριστερά αυτές τις μάχες. Αλλά διεκδικούμε ταυτόχρονα από την Αριστερά να μπει μπροστά για να ξεδιπλωθεί η απεργιακή σύγκρουση.

Δυο δρόμοι

Ανοίγουν δυο δρόμοι στο πως πάμε παρακάτω. Υπάρχει το ρεφορμιστικό κομμάτι της Αριστεράς που μπαίνει σε αυτή τη συζήτηση ψάχνοντας κάθε φορά πότε είναι οι επόμενες εκλογές. Και υπάρχει η εμπειρία ότι αν περιορίζεται στο να περιμένεις τις εκλογές για να αναμετρηθείς με τον Μητσοτάκη, ούτε τις εκλογές δεν κερδίζεις τελικά. Έγινε μια ολόκληρη εξέγερση μετά το έγκλημα στα Τέμπη και το σταμάτημα της απεργιακής κλιμάκωσης από τη ρεφορμιστική αριστερά, εν όψει εκλογών, κόστισε. Αυτός είναι ο ρεφορμιστικός δρόμος, που λέει ότι οι αντιστάσεις λογοδοτούν στις εκλογές και το καταλαβαίνει πλέον πολύ κόσμος και από την ίδια τη ρεφορμιστική αριστερά – κόσμος από το χώρο του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΚΕ

που έχει πρόβλημα με τις ηγεσίες του. Κινούμενοι ενιαιομετωπικά με αυτόν τον κόσμο στις μάχες μας φέρνει σε θέση να προτείνουμε τον άλλο δρόμο που βάζει η επαναστατική αριστερά. Τον επαναστατικό δρόμο που λέει ότι η εργατική τάξη μπορεί μέσα από τους αγώνες της να έχει νίκες εδώ και τώρα και μπορεί να τσακίσει το ίδιο το σύστημα.

Η εργατική τάξη μέσα από τη σύγκρουση με τα μνημόνια έφτασε να κάνει μεγάλες απεργίες και πολύμηνες καταλήψεις. Έδειξε το μέλλον του εργατικού ελέγχου καταλαμβάνοντας και λειτουργώντας την ΕΡΤ. Μέσα από αυτές τις μάχες ανέδειξε και τον ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση. Είχαμε τότε την τοποθέτηση “η Αριστερά στην κυβέρνηση, οι εργάτες στους δρόμους”. Οι λύσεις δεν θα επιβάλλονταν μέσα από τα υπουργεία, αλλά από τους αγώνες της εργατικής τάξης. Ο αριστερός υπουργός δεν ελέγχει ούτε τα κλειδιά του υπουργείου του, γιατί από πίσω υπάρχει μια ολόκληρη άρχουσα τάξη. Κι αυτό δεν ήταν θεωρία αλλά ζωντανή εμπειρία εκείνου του διαστήματος.

Από την άλλη μεριά η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ έλεγε “καθίστε ήσυχα”. Όχι αγώνες, εφαρμογή του “ανθρώπινου” μνημονίου. Και ούτε ο ίδιος ο κόσμος του ΣΥΡΙΖΑ δεν πείστηκε από αυτές τις πιέσεις. Αυτή η αντίφαση διογκώθηκε έκτοτε.

Το μέλλον είναι η οργάνωση της τάξης που μπορεί να συγκρουστεί και να τα ανατρέψει όλα. Τόσο την κυβέρνηση, όσο και το σύστημα συνολικά».

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/12, 7μμ

Ποιτ. Κέντρο Μελίνα Μερκούρη (Ηρακλειδών 66, Θησείο)

Ομιλητές/τριες:

Βασίλης Γλέζος, πρώην μέλος Κ.Σ Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ

Αργυρή Ερωτοκρίτου, γιατρός, Γενικό Συμβούλιο ΟΕΝΓΕ, Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 14/12, 7μμ

Καφετέρια Άλσους Κινιτή

Ομιλητές/τριες:

Ευαγγελία Χατζηγούλα, πρώην μέλος Νομαρχιακής Ανατολικής Αθήνας και Συντονιστικού Ο.Μ Ηλιούπολης ΣΥΡΙΖΑ

Χρίστος Αργύρης, μέλος Δ.Σ σωματείου νοσοκομείου Γεννηματάς, Γ.Σ. ΑΔΕΔΥ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 14/12, 7μμ

Ποιτ.χώρος Show What? Πλατεία Μεσοδωγίου

Ομιλητές:

Δημήτρης Παφίλης, πρώην μέλος Τμήματος Οικονομικής Πολιτικής ΣΥΡΙΖΑ

Λεάνδρος Μπόλαρης, Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/12, 7μμ

Αίθουσα Β´ Δημοτικής Κοινότητας (Δραγάτην 1Α)

Ομιλητές: **Πούλος Ψαλιδάκος**, εκπαιδευτικός, πρώην μέλος ΣΥΡΙΖΑ, **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΔΕΥΤΕΡΑ 18/12, 7.30μμ

Βίβλια Στέλλα (Γαλήνης & Σοφίας)

Ομιλήτριες/τές: **Ελένη Μαριόλη**, πρώην αναπληρώτρια συντονίστρια της Ν.Ε Βόρειου Τομέα ΣΥΡΙΖΑ **Κώστας Πίπτας**, Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/12, 7.30μμ

Δημαρχείο

Ομιλητές: **Αντώνης Ρέλλας**, πρώην μέλος της Γραμματείας Δικαιωμάτων ΣΥΡΙΖΑ **Γιώργος Ράγκος**, Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/12, 7μμ

Κτίριο ΕΔΟΘ

(Προξένου Κορομηλά 51)

Ομιλητές/τριες: **Ιφιγένεια Καμτσίδου**, πανεπιστημιακός, πρώην μέλος Κ.Ε ΣΥΡΙΖΑ, **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ

ΠΑΤΡΑ

Το Σάββατο 9 Δεκεμβρη έγινε η συζήτηση με θέμα “Κρίση του ΣΥΡΙΖΑ και για ποια αριστερά παλεύουμε” με ομιλητές την Κατερίνα Φλώρου, πρώην συντονίστρια της τοπικής νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ Αχαΐας και τον Γιάννη Σηφακάκη, από την “Συμμαχία Σταματήστε τον πόλεμο - Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη”.

Μια ζωντανή και πολύ αναγκαία συζήτηση, στις συνθήκες που η σύγκρουση με την κυβέρνηση Μητσοτάκη και το σύστημα του κέρδους είναι σε εξέλιξη. Στην συζήτηση, βρέθηκαν μαζί και τοποθετήθηκαν αγωνιστές που συγκρούστηκαν με την συμβιβαστική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ και αποχώρησαν, από το 2015 μέχρι και σήμερα.

Μίλησαν εργαζόμενοι από τα νοσοκομεία, την πρωτοβάθμια Υγεία, τα ΕΛΤΑ, το πανεπιστήμιο κλπ. γύρω από την κατάσταση του κινήματος, το τι σημαίνει μια στρατηγική που στηρίζεται στην δύναμη της τάξης μας και τι σημαίνει εργατικός έλεγχος στα άδυνα της εξουσίας, αλλά και για τις μάχες που εξελίσσονται. Τις απεργίες για το δικαίωμα στην δουλειά, τις συνεχείς απεργιακές κινητοποιήσεις στα νοσοκομεία, την πανελλαδική απεργία στους Δήμους και για το προϋπολογισμό, τον ξεσηκωμό των φτωχομεσαίων στρωμάτων και το πόσο πίσω είναι οι ηγεσίες της αριστεράς. Την ανάγκη της κοινής δράσης, για να χτυπάμε μαζί, τις επιθέσεις της Νέας Δημοκρατίας και των αφεντικών.

Κομμάτι της συζήτησης ήταν και η στάση της αριστεράς για την Παλαιστίνη και την παλαιστινιακή αντίσταση, το κίνημα αλληλεγγύης με αφορμή την τοποθέτηση Παλαιστίνιου συναγωνιστή.

ΣΕΚ Πάτρας

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Στο Περιστέρι συνεχίστηκαν την Τρίτη 11/12 οι εκδηλώσεις που οργανώνουν οι τοπικοί πυρήνες του ΣΕΚ για την κρίση του ΣΥΡΙΖΑ. Τη συζήτηση άνοιξαν ο Παντελής Παναγιωτακόπουλος εκ μέρους του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος και ο Άρης Ρεβύθης, εκπαιδευτικός και πρώην μέλος του ΣΥΡΙΖΑ Περιστερίου.

Κοινή δράση στις μάχες του κινήματος με τον κόσμο που αποδεσμεύεται από τον ΣΥΡΙΖΑ και ταυτόχρονα αιχμηρή πολιτική συζήτηση για την επαναστατική προοπτική, ήταν τα βασικά σημεία πάνω στα οποία επιχειρηματολόγησε ο **Παντελής Παναγιωτακόπουλος**.

Ο **Άρης Ρεβύθης** στάθηκε στην άνοδο της ακροδεξιάς σε διεθνές επίπεδο «που οφείλεται στην ελλιπή παρουσία της Αριστεράς και την κρίση του συστήματος. Πλέον δεν μπορεί να λειτουργήσει η υπόσχεση για έναν “πιο ανθρώπινο” καπιταλισμό, για ένα κενύσιανό μοντέλο. Η Αριστερά θα πρέπει να έχει τον κυρίαρχο λόγο κι όταν λέμε Αριστερά εννοούμε αυτόν τον χώρο που πρεσβεύει τις αξίες του κοινωνικού κράτους, της αλληλεγγύης και τις κατακτήσεις που γίνονται τις θεωρεί αρχή για την προοπτική της αλλαγής αυτού του συστήματος σε μια κοινωνία σοσιαλιστική, κομμουνιστική, αυτοδιαχειριστική. Προκειμένου οι αξίες της Αριστεράς να ξαναγίνουν ηγεμονικές είναι πολύ σημαντικές οι μάχες σε συνδικαλιστικό, τοπικό,

πολιτιστικό επίπεδο, οι αντιρατσιστικές μάχες, η αλληλεγγύη στους πρόσφυγες, οι μάχες ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις». Κλείνοντας, αναφέρθηκε στην προσέγγιση της νεολαίας ώστε «οι προοδευτικές ανησυχίες της να αποκτήσουν ταξικό πρόσημο».

Ακολούθησε μεγάλη συζήτηση με παρεμβάσεις αγωνιστών/ριών που κάλυπταν όλο το φάσμα της Αριστεράς.

«Ήμουν στο ΣΥΡΙΖΑ πολλά χρόνια κι έφυγα πρόσφατα, λίγο πριν τη μαζική αποχώρηση των μελών», είπε η **Νίκη**. «Η πορεία που είχε πάρει ο ΣΥΡΙΖΑ από το 2015 και μετά -ίσως και πριν τις εκλογές τότε- είχε δώσει μια πρόγνωση για το τι θα ακολουθήσει. Το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης δεν εφαρμόστηκε ποτέ, αντίθετα έγιναν μια σειρά υποχωρήσεις και συμβιβασμοί που δεν ήταν στην ατζέντα του κόσμου που τον ανέδειξε στην κυβέρνηση. Απογοήτευσε πάρα πολύ κόσμο που είχε δώσει τεράστιες μάχες όλα τα προηγούμενα χρόνια, με τις μεγάλες απεργίες, τις πλατείες κλπ. Δεν ήρθε ξαφνικά ένας Κασσελάκης και διαλύθηκε ο ΣΥΡΙΖΑ.

Δικό μας καθήκον τώρα είναι να υπερασπιστούμε τους αγώνες. Να κερδίσουμε τον κόσμο που είτε έφυγε το 2015 και πήγε σπίτι του, είτε φεύγει τώρα και ψάχνει τι να κάνει, είτε έχει μείνει στο ΣΥΡΙΖΑ γιατί δεν έχει αποφασίσει που να πάει. Αυτό δεν θα κριθεί σε μια επόμενη Βουλή το 2027 ή στις ευρωεκλογές το 2024. Θα κριθεί στο κίνημα».

Σ.Μ.

Μέχρι και το ελληνοτουρκικό Σύμφωνο Φιλίας και Σταθερότητας που υπεγράφη στην Άγκυρα στα 1930, από τους Ελευθέριο Βενιζέλο και Ισμέτ Ινονού, θυμήθηκαν διάφοροι σχολιαστές στα ΜΜΕ για να τονίσουν τη «μέγιστη» σημασία της κοινής διακήρυξης που υπέγραψαν ο Μητσοτάκης και ο Ερντογάν στην Αθήνα. Η συνάντηση έγινε στο πλαίσιο του Ανάπτυξης Συμβουλίου Συνεργασίας Ελλάδας-Τουρκίας που κατέληξε σε 15 «μνημόνια συνεργασίας» και συμφωνία για εκκίνηση του 65ου γύρου, αν δεν έχουμε χάσει το λογαριασμό, «διερευνητικών συνομιλιών».

Οι ποιοσδήποτε συγκρίσεις με το παρελθόν είναι τουλάχιστον γελοίες. Το ελληνοτουρκικό σύμφωνο φιλίας ανάμεσα στον Βενιζέλο και την κυβέρνηση του Ατατούρκ σημάδεψε το κλείσιμο του πολεμικού κύκλου που άνοιξε ανάμεσα στην ελληνική άρχουσα τάξη -που έβλεπε στη διάλυση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και την στήριξη που θεωρούσε ότι της παρείχαν οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές, την ευκαιρία για τη «Μεγάλη Ελλάδα των δυο ηπείρων και των πέντε θαλασσών- με την τουρκική άρχουσα τάξη που διεκδικούσε το δικό της σύγχρονο κράτος. Αυτός ο κύκλος έκλεισε με τους δύο λαούς να πληρώνουν το τίμημα με θάνατο, «ανταλλαγή πληθυσμών» και μαζική προσφυγιά. Το σύμφωνο του 1930 δεν ήταν αποτέλεσμα της «φιλειρηνικής» διάθεσης αυτών που το υπέγραψαν, αλλά η κατάληξη των πολέ-

Μητσοτάκης-Ερντογάν Πολεμοκάπηλα “περιστέρια”

μων από το 1912 ως το 1922.

Η κοινή ένταξη της Ελλάδας και της Τουρκίας στο ΝΑΤΟ το 1951 που υποτίθεται θα βθάινε ακόμη περισσότερο τη συνεργασία είκοσι χρόνια αργότερα, αντ' αυτού αποτέλεσε την αφετηρία για μια σταδιακή κλιμάκωση των ανταγωνισμών στο πλαίσιο της νατοϊκής συμμαχίας με τις δύο άρχουσες τάξεις να διεκδικούν η κάθε μια για τον εαυτό της τον ρόλο του πιο «αξιόπιστου» συμμάχου των ΗΠΑ στην Ανατολική Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή -και την Κύπρο να αποτελεί το βασικό διακύβευμα των ανταγωνισμών. Η κλιμάκωσή τους οδήγησε στον πόλεμο του 1974 στην Κύπρο, όταν με πρωτοβουλία της χούντας του Ιωαννίδη η ελληνική άρχουσα τάξη επιχείρησε με το πραξικόπημα του Σαμψών να ανοίξει το δρόμο για την «Ένωση» με την Ελλάδα με αποτέλεσμα την τουρκική εισβολή.

Από τότε μέχρι σήμερα, επί πέντε δεκαετίες, ο ανταγωνισμός ανάμεσα στα δύο κράτη δεν έχει σταματήσει και συχνά-πυκνά βρίσκεται στην κόψη ενός θερμού επεισοδίου. Αρχικά το Αιγαίο, τα χωρικά ύδατα και η υφαλοκρηπίδα, μετά οι αγωγοί και

οι ζώνες επιρροής στα Βαλκάνια, πιο πρόσφατα οι ΑΟΖ και η Λιβύη - και μόλιμα η Κύπρος- αποτελούν βεβαίως και αγεφύρωτα πεδία ανταγωνισμού ανάμεσα στον ελληνικό και τον τουρκικό καπιταλισμό, που ο καθένας τους ελπίζει να επιλύσει προς το δικό του συμφέρον αξιοποιώντας τη συμμετοχή του στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς.

Ισορροπία

Η σημερινή «στροφή» των κυβερνήσεων Μητσοτάκη-Ερντογάν, μετά από μια τριετία όξυνσης, έχει σαν στόχο να στείλει το μήνυμα στις ΗΠΑ ότι και οι δύο πλευρές, δεν πρόκειται να διαταράξουν την ισορροπία της Νοτιοανατολικής πτέρυγας του ΝΑΤΟ σε μια περίοδο που απειλείται με γενική ανάφλεξη η Μέση Ανατολή και συνεχίζει να μαίνεται ο πόλεμος στην Ουκρανία. Αλλά ο πόλεμος στην Ουκρανία τους ανταγωνισμούς μεταξύ τους συνεχίζονται υπογείως πάνω στο πεδίο των ανταλλαγμάτων, στρατιωτικών, εξοπλιστικών, οικονομικών και διπλωματικών που ζητάει η κάθε πλευρά για τον εαυτό της, εγκυμονώντας μια νέα κρίση στην επόμενη στροφή.

Στο πλαίσιο αυτής της λυκοφιλίας, στο κείμενο της «Διακήρυξης των Αθηνών Περί Σχέσεων Φιλίας και Καλής Γειτονίας», που υπέγραψαν ο Κυριάκος Μητσοτάκης και ο Ταγίπ Ερντογάν έκλιναν σε όλες τις πτώσεις τις λέξεις «συνεργασία, ειρήνη, φιλία, ευημερία» για να καταλήξουν στο τέλος της στο εξής: «Αυτή η Διακήρυξη δεν αποτελεί διεθνή συμφωνία, δεσμευτική για τα Μέρη κατά το διεθνές δίκαιο. Καμία πρόνοια της Διακήρυξης αυτής δεν πρέπει να ερμηνεύεται ότι παράγει νομικά δικαιώματα ή υποχρεώσεις για τα Μέρη». Έπεα περόντα, που έγραφε και ο Όμηρος.

Επί του πρακτέου, στο οικονομικό μέρος βάζουν σαν στόχο να αυξήσουν τις ήδη υπάρχουσες συναλλαγές των δύο χωρών στους τομείς της ενέργειας, του τουρισμού, του εμπορίου -«τα 5 δισ ετησίως να διπλασιαστούν» όπως είπε ο φιλόδοξος Ερντογάν. Στην πραγματικότητα το βασικό πεδίο συμφωνίας στο οποίο τα βρήκαν (αναμένοντας κι εκεί ανταλλάγματα από την ΕΕ) οι Ερντογάν και Μητσοτάκης ήταν αυτό της καλύτερης συνεργασίας στο κυνήγι των προσφύγων και των μετανα-

στών στα νερά του Αιγαίου και στα σύνορα του Έβρου. Με τον Μητσοτάκη να ευχαριστεί τον Ερντογάν για τη «σημαντική μείωση των ροών το τελευταίο διάστημα» και τον Ερντογάν να ευχαριστεί τον Μητσοτάκη για το κλείσιμο της δομής των Κούρδων προσφύγων στο Λαύριο.

Γιώργος Πίπτας

Διαβάστε επίσης

Το Πανελλαδικό Συντονιστικό Όργανο (ΠΣΟ) της ΑΝΤΑΡΣΥΑ συνεδρίασε την Κυριακή 10 Δεκέμβρη. Ήταν ένα πρώτο βήμα στη συζήτηση που αναπτύσσεται στο μέτωπο της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς για τον τρόπο με τον οποίο θα αντιμετωπίσει τις προκλήσεις που ανοίγει η «πολυκρίση» του συστήματος, οι αγώνες της εργατικής τάξης ενάντια στις επιθέσεις της ΝΔ, αλλά και η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ.

Η εισήγηση που κατέθεσε η πλειοψηφία της ΚΣΕ στη συνεδρίαση είχε τίτλο «Για την αποτίμηση των αποτελεσμάτων των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών και τα επόμενα βήματα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ». Σ' αυτό το κείμενο και τις ομιλίες που το παρουσίασαν στο σώμα υπάρχουν αναφορές όπως ότι η: «ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα συμβάλλει στην αντίσταση και αντεπίθεση του κινήματος, για την υπεράσπιση της ζωής και των δικαιωμάτων των εργαζόμενων, της νεολαίας και του λαού. Με ξεδιπλωμα της αγωνιστικής δράσης των εργαζόμενων και των πρωτοβάθμιων σωματείων, την δημιουργία, στήριξη και λειτουργία μαζικών διεκδικητικών αγώνων, την συγκρότηση πλασιών πάλης με στόχο την ικανοποίηση των εργατικών λαϊκών αναγκών και δικαιωμάτων, την διαμόρφωση ισχυρού ανατρεπτικού κινήματος».

Όμως, όπως επισημάναμε οι σ. του ΣΕΚ, αυτή η διάσταση, δηλαδή η παρέμβαση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την οργάνωση των αγώνων, είναι υποβαθμισμένη στην εισήγηση της πλειοψηφίας. Αντίθετα, αυτό που κυριαρχεί είναι η επι-

ΠΣΟ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Ψάχνει βηματισμό

κέντρωση στις εκλογικές μάχες (βουλευτικές και τοπικές) και στις ευρωεκλογές που θα γίνουν τον Ιούνιο.

Η έκβαση των μαχών σε όλα τα μέτωπα της ταξικής πάλης και της σύγκρουσης με την κυβέρνηση της ΝΔ κρίνεται στο «πεζοδρόμιο». Σε μια περίοδο που οι ρεφορμιστικές ηγεσίες προσπαθούν να πατήσουν φρένο στην κλιμάκωση της σύγκρουσης σε συνθήκες μαζικής οργής ενάντια στη δολοφονική κυβέρνηση, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα πρέπει να ρίξει όλες τις δυνάμεις της, και να επικεντρώσει τη συζήτηση στο εσωτερικό της σε αυτά τα ζητήματα: τη νικηφόρα κλιμάκωση και γενίκευση των απεργιών, το δυνάμωμα της πάλης ενάντια στις ρατσιστικές επιθέσεις και τους φασίστες, την πάλη ενάντια στο σεξισμό της άρχουσας τάξης και της ΝΔ, την πάλη ενάντια στην περιβαλλοντική καταστροφή.

Με αυτό το πνεύμα καταθέσαμε τρεις τροπολογίες στην εισήγηση. Η πρώτη συνόψιζε ακριβώς αυτή την προτεραιότητα, κόντρα στις εκτιμήσεις για τους «αρνητικούς συσχετισμούς» που υποτιμάνε τους αγώνες και τα πολιτικά προχωρήματα της εργατικής τάξης και της νεολαίας. Οι μαχητικές διαθέσεις των εργαζόμενων και της νεολαίας ήταν και το υπό-

βαθρο για το ηχηρό χαστούκι που δέχτηκε η κυβέρνηση στο δεύτερο γύρο στις περιφερειακές και δημοτικές εκλογές.

Τακτικές επιλογές

Η δεύτερη τροπολογία αφορούσε την κριτική που ασκούσε η εισήγηση στη στάση του ΣΕΚ στο δεύτερο γύρο των δημοτικών εκλογών ότι «αντικειμενικά υπονομεύει την ανεξαρτησία της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς». Στο δήμο της Αθήνας σαρωτικές πλειοψηφίες των ψηφοφόρων που στον πρώτο γύρο είχαν στηρίξει Σοφιανό και Παπαδάκη αποφάσισαν στο δεύτερο γύρο να ψηφίσουν Δούκα επιβάλλοντας μια οδυνηρή ήττα στον Μπακογιάννη και τη ΝΔ. Πολύ σωστά, αγνόησαν τις εκκλήσεις για αποχή και το ΣΕΚ στήριξε αυτή την επιλογή. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, από την ίδρυσή της, είναι μέτωπο οργανώσεων και ανένταχτων αγωνιστών/τριών της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής αριστεράς. Δεν είναι η πρώτη φορά που υπάρχουν διαφορετικές τακτικές επιλογές μεταξύ των οργανώσεων στο εσωτερικό της. Αυτές οι επιλογές συζητιούνται ανοικτά και δημοκρατικά στις διαδικασίες του Μετώπου και κρίνονται από τους αγωνιστές και αγωνί-

στριες μέσα και έξω από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Η τρίτη τροπολογία αφορούσε το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Η συζήτηση πάνω στην εναλλακτική, τι σημαίνει πραγματικά «Λευτεριά στην Παλαιστίνη», δεν είναι θεωρητική. Είναι κρίσιμο να αναδειχτεί ότι η λύση είναι μια Παλαιστίνη, ελεύθερη από τον Ιορδάνη μέχρι την Μεσόγειο. Χρειάζεται να ξαναγυρίσουμε στην αρχική τοποθέτηση του εθνικοαπελευθερωτικού κινήματος στην Παλαιστίνη, για ένα ενιαίο, δημοκρατικό, κοσμικό κράτος που θα ζούνε μαζί Άραβες, Εβραίοι, μουσουλμάνοι, χριστιανοί, άθεοι, βάζοντας τέλος στο ρατσιστικό apartheid που έχουν χτίσει οι σιωνιστές με τις πλάτες των ΗΠΑ.

Οι τροπολογίες καταψηφίστηκαν από τους σ. του ΝΑΡ. Στην τελική ψηφοφορία, οι σ. του ΣΕΚ καταψηφίσαμε την εισήγηση στο σύνολό της. Οι σ. της ΠΑΑΕ (ΟΚΔΕ-Σπάρτακος), που είχαν καταθέσει και δικές τους τροπολογίες, ψήφισαν λευκό.

Σε συνθήκες που ο κόσμος της Αριστεράς αναζητάει στήριγμα και εναλλακτική προοπτική για τους αγώνες που δίνει ενάντια στη δολοφονική κυβέρνηση και το σύστημα της καταστροφής, ο ρόλος που έχει να παίξει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι κρίσιμος. Οι δυνατότητες είναι εδώ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπορεί να τις αξιοποιήσει. Η συζήτηση που θα συνεχιστεί στο δυναμικό της μπορεί να τη βοηθήσει να κάνει βήματα σ' αυτή την κατεύθυνση.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Πάρτε πίσω την απόλυση του προέδρου της ΠΕΙ.ΦΑ.ΣΥΝ

Την Δευτέρα 11 Δεκέμβρη μετά το τέλος του ωραρίου και αφού ο πρόεδρος του Σωματείου πήγε σπίτι του, από κάτω τον περίμενε δικαστικός για να του δώσει την καταγγελία σύμβασης και την απόλυση του από την φαρμακαποθήκη.

Είναι πρόκληση η απόλυση του Μάνου Γρίμμα, προέδρου του επιχειρησιακού σωματείου Ομίλου ΠΕΙ.ΦΑ.ΣΥΝ και μέλους στη διοίκηση της Ομοσπονδίας Φαρμάκου και μάλιστα την ώρα που το σωματείο διεκδικούσε νέα επιχειρησιακή σύμβαση με αυξήσεις. Είναι ευθεία προσπάθεια να τσακιστεί το επιχειρησιακό σωματείο και ο συνδικαλισμός μέσα στο χώρο δουλειάς. Μαζί με την εργοδοσία υπεύθυνη είναι η ίδια η κυβέρνηση που με τους νόμους Χατζηδάκη και Γεωργιάδη λύνει τα χέρια της εργοδοσίας να προχωρήσει στην απόλυση.

Όπως δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Μ. Γρίμμας «δεν θα τους περάσει, οι εργαζόμενοι θα υπερασπιστούμε τα δικαιώματά μας και δεν πρόκειται να κάνουμε πίσω για να διαλύσουν τον συνδικαλισμό και να επιβάλλουν την τρομοκρατία τους μέσα στο χώρο δουλειάς. Ήδη σήμερα πήραν την πρώτη τους απάντηση με την μαζική μας συγκέντρωση ενημέρωση όλων των εργατών από το πρωί στην εί-

σοδο της αποθήκης. Κλιμακώνουμε την δράση μας την Τετάρτη 13/12 με απεργιακή συγκέντρωση στις 8πμ έξω από την ΠΕΙΦΑΣΥΝ. Η Ομοσπονδία Φαρμάκου καλεί την ίδια μέρα σε στάση εργασίας όλο τον κλάδο 8πμ με 8μμ. Ζητάμε την συμπαράσταση όλων των εργατικών σωματείων, την αλληλεγγύη και η συμπαράσταση όλων των εργαζόμενων για να φτάσουμε αυτό τον αγώνα μέχρι τη νίκη».

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Άνοδος της Αριστεράς

Συνεχίζονται οι εκλογές στους συλλόγους των εκπαιδευτικών με τα αποτελέσματα και της προηγούμενης εβδομάδας να επιβεβαιώνουν την τάση της ανόδου της Αριστεράς και της πτώσης της κυβερνητικής παράταξης της ΔΑΚΕ.

Ενδεικτικά στον Σύλλογο Εκπαιδευτικών ΠΕ Γλυφάδας-Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης το σχήμα των Παρεμβάσεων "Συνεργασία για Ενότητα και Αγώνα" έλαβε 165 ψήφους και 5 έδρες (+1 από την προηγούμενη φορά), η ΑΣΕ/ΠΑΜΕ 71 ψήφους και 2 έδρες, ενώ η "νέα" παράταξη Εκπ/κων Κίνηση, δηλαδή η ΔΑΚΕ που δεν τόλμησε να κατέβει με το πραγματικό της όνομα αυτή τη φορά, μόλις 29 και καμία έδρα.

Αντίστοιχα στον όμορο ΣΕΠΕ «Θουκυδίδη» (Αλιμος, Αργυρούπολη, Ελληνικό) η ΔΑΚΕ έχασε μία έδρα από τις δύο που είχε, ενώ 4 έδρες πήρε η ΑΣΕ, 2 η ΕΝΕΔΡΑ (σχήμα που στήριξε "η Τάξη μας"), 2 η ΔΗΣΥ(ΠΑΣΟΚ).

Την Τετάρτη 13/12 εκλογές διεξάγουν ο ΣΕΠΕ Αθήνα (το δίκτυο εκπαιδευτικών "η Τάξη μας" συμμετέχει στην "Ανεξάρτητη Παρέμβαση" με τον Σεραφεύμ Ρίζο) και η Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας (η "Τάξη μας" συμμετέχει στην "Αντίσταση" με την Δώρα Κιντή).

ΕΥΔΑΠ Όχι στις περικοπές

Μαζική συγκέντρωση πραγματοποιήσαν οι εργαζόμενοι της ΕΥΔΑΠ το μεσημέρι της Τρίτης 12/12 στα κεντρικά γραφεία στον Περισσό, στο πλαίσιο της στάσης εργασίας που ομόφωνα αποφάσισε η Ομοσπονδία Εργαζομένων ΕΥΔΑΠ. Αντιδρούν ενάντια στην πρόθεση της διοίκησης να προχωρήσει σε περικοπές αποδοχών των νεοπροσληφθέντων και να αμφισβητήσει συμβατικούς όρους των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας.

Όπως τονίζει σε ανακοίνωσή του το ΣΕΚΕΣ (παράταξη στην ΕΥΔΑΠ): «Οι κυβερνητικές ανακοινώσεις για την, δήθεν, απελευθέρωση των τριετιών και των προωθησεων από 1/1/2024, έγιναν δεκτές με θριαμβολογίες από τα κατεστημένα ΜΜΕ και με "ενημερωτικές" ανακοινώσεις των κομματαρχών της Νέας Δημοκρατίας στην ΕΥΔΑΠ.

Την ίδια στιγμή η Διοίκηση, στα κρυφά και χωρίς καμία επίσημη ανακοίνωση ή ενημέρωση, μεθοδεύει την αλλαγή του μισθολογικού status των νεοπροσληφθέντων εργαζομένων (μετά την 14/2/2012) εισάγοντάς τους σε μια περίοδο περικοπών και ανασφάλειας, αντίστοιχη της μνημονιακής».

Στο στόχαστρο μπαίνουν όχι μόνο οι νεοπροσληφθέντες αλλά όλοι οι εργαζόμενοι, καθώς η διοίκηση «θέτει υπό αμφισβήτηση παροχές που επί μακρό χρονικό διάστημα δίνονταν, κατά τη δωδεκαετία 2012-2023, ώστε να παγώσει ή μειώσει τις αποδοχές των εργαζομένων για τα επόμενα έτη».

Όσοι πήραν τον λόγο στην κινητοποίηση μίλησαν για συνέχεια των κινητοποιήσεων, που αναμένεται να ανακοινωθούν τις επόμενες μέρες. Όμως οι μειώσεις των αποδοχών, η ακρίβεια που καλπάζει, όπως και η διεύρυνση του ωραρίου και η εφαρμογή της θήμερης εργασίας δεν αφορά μόνο την ΕΥΔΑΠ. Είναι μια μάχη που χρειάζεται συντονισμό με όλους τους άλλους κλάδους, ειδικότερα τώρα που ψηφίζεται ο προϋπολογισμός. Η άμεση συνέχεια βρίσκεται στη μαζική συμμετοχή στη στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ μαζί με την απεργία της ΠΟΕ-ΟΤΑ την Πέμπτη 14/12 με συγκέντρωση στις 11πμ στην πλατεία Καραϊσκάκη και να ακολουθήσει νέα απεργία στις 15/12 στην κατάθεση του προϋπολογισμού στη συγκέντρωση που καλεί ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης στις 12μ στην πλατεία Κλαυθμόνος.

ΛΑΡΚΟ

«Από το εργοστάσιο δεν θα βγούμε»

Συνεχίζουν τον πολύχρονο αγώνα τους οι εργαζόμενοι στη ΛΑΡΚΟ για να διασφαλίσουν τη δουλειά τους απέναντι στο ξεπούλημα της επιχείρησης σε ιδιώτες για ψίχουλα. Τη Δευτέρα 11/12 πραγματοποίησαν νέα παράσταση διαμαρτυρίας έξω από το Υπουργείο Οικονομικών απαιτώντας την άμεση ανανέωση των συμβάσεών τους που λήγουν στο τέλος του έτους με σύνθημα «Θέλουμε δουλειά, καμίνια-μηχανές να βάλουμε μπροστά».

Στη συγκέντρωση συμμετείχαν εργαζόμενοι από το εργοστάσιο της Λάρυμνας, από τα μεταλλεία της Εύβοιας και της Βοιωτίας και από τα γραφεία της ΛΑΡΚΟ στην Αθήνα. Στις 17/12 καλούν σε σύσκεψη-συλλαλητήριο στη Λάρυμνα με σωματεία και φορείς για να οργανωθεί η συνέχεια του αγώνα.

«Τα υπουργεία μας πηγαίνουν από συνάντηση σε συνάντηση, αλλά δεν βρίσκεται λύση», δηλώνει στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Νίκος Ρήνας, εργαζόμενος στη ΛΑΡΚΟ και γραμματέας Συνδικάτου Μετάλλου Φθιώτιδας. «Από τότε που βγήκε η νέα κυβέρνηση του Μητσοτάκη, ο Γεωργιάδης ως νέος υπουργός Εργασίας από τις αρχές Αυγούστου μέχρι τον Οκτώβρη ακύρωνε τις συναντήσεις για το ζήτημά μας. Έτσι, στις 4 Οκτώβρη κατεβήκαμε με κινητοποίηση στο Υπουργείο Οικονομικών. Εκεί μας ανακοίνωσαν ότι δεν θα γίνει ανανέωση συμβάσεων μετά το τέλος του χρόνου και θα προχωρούσαν στην ένταξή μας στο ταμείο ανεργίας. Μετά από την έντονη διαμαρτυρία μας υποσχέθηκαν ότι έναν μήνα μετά θα μας απαντούσαν αν θα δοθεί τελικά παράταση στις συμβάσεις μας. Ούτε αυτό έγινε, πέρασε ο Νοέμβρης και με την τελευταία μας κινητοποίηση στις 11/12 κερδίσαμε τη δέσμευση του υπουργείου Οικονομικών για τρίμηνη παράταση μέχρι τον Φλεβάρη.

Συντονισμός με την τοπική κοινωνία

Το ερώτημα είναι γιατί δεν προχωρούν στη συντήρηση και επαναλειτουργία του εργοστασίου που όριζε ακόμα και ο νόμος που οι ίδιοι έφτιαξαν για τη ΛΑΡΚΟ. Την περασμένη βδομάδα γυρίσαμε τα χωριά γύρω από τη Λάρυμνα για να συζητήσουμε με τον κόσμο τον αντίκτυπο που θα έχει όταν 1/1/2024 οι 700 εργαζόμενοι της ΛΑΡΚΟ βγουν στο ταμείο ανεργίας. Θα μαραζώσει οικονομικά όλη η περιοχή. Χρειάζεται συντονισμός με την τοπική κοινωνία, γι' αυτό προχωράμε στη σύσκεψη στις 17/12 για να μπούμε στην τελική ευθεία της μάχης. Έχουμε δηλώσει ότι εμείς από το εργοστάσιο δεν σκοπεύουμε να βγούμε, ας συγκρουστούμε με τα ΜΑΤ. Στην ουσία αυτό που θέλουν είναι να μας βρει ο ιδιώτης εξαθλιωμένους οικονομικά και χωρίς σωματείο για να υπογράψουμε συμβάσεις πείνας χωρίς αντίσταση».

Μάνος Νικολάου

3/10,
Κινητοποίηση
εργατών
της ΛΑΡΚΟ.
Φωτό:
Γιώργος Πίτσας

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΑΤΗΣΙΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 13/12 σινέ Ατενέ 6.30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 20/12 σινέ Ατενέ 6.30μμ
Κάτω τα χέρια από την Ψυχική Υγεία
Ομιλήτη: Νοέλ Χατζόπουλο

ΚΥΨΕΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 14/12
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7.30μμ
Καπιταλισμός, πανδημία και δημόσια υγεία
Ομιλήτρια: Φωτεινή Μήτρου-Ζαντού

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 14/12 καφέ Μύρτιλο, πάρκο Καπαψ 7.30μμ
Κύπρος – No pasaran
Ομιλήτης: Χρήστος Μάραντος

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 14/12 καφέ Ενωδία 6μμ
Καπιταλισμός, πανδημίες και δημόσια υγεία
Ομιλήτης: Αλεξάνδρος Σακελλάρης

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/12
Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο 8μμ
Από την αραβική άνοιξη στο σήμερα – Το αραβικό πεζοδρόμιο ενάντια στον ιμπεριαλισμό
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/12
καφέ Ζάτοπεκ, Π.Τσαλδάρη 209, 7μμ
Καπιταλισμός, πανδημία και δημόσια υγεία
Ομιλήτης: Δημήτρης Τσώλης

ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/12 Περιβολάκι 7.30μμ
Η νέα απογείωση των εξοπλισμών
Ομιλήτης: Γιάννης Μαραβελάκης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 20/12 καφέ πλ. Σουρμένων 7μμ
50 χρόνια Πολυτεχνείο
Ομιλήτης: Ιάσωνας Παπαδάκης

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 21/12 Φίφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ
Το ενιαίο εργατικό μέτωπο
Ομιλήτης: Πάνος Φράγκος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 21/12 καφέ Sloth 6μμ
Δεκέμβρης '44: η μάχη για πραγματική απελευθέρωση
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 13/12 Δημαρχείο 8μμ
15 χρόνια από την εξέγερση του Δεκέμβρη
Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη
● ΠΕΜΠΤΗ 4/1 Δημαρχείο 8μμ
Καπιταλισμός και Ψυχική Υγεία
Ομιλήτης: Νεκτάριος Χάινταρ

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/12 καφέ Vespero 7.30μμ
Ο Ερντογάν στην Αθήνα: Πολεμοκάπηλοι που πουλάνε “ειρηνικό διάλογο”
Ομιλήτης: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/12 πλ. Φελέκη 7.30μμ
Ο Ερντογάν στην Αθήνα: Πολεμοκάπηλοι που πουλάνε “ειρηνικό διάλογο”
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

● ΠΕΜΠΤΗ 14/12 δημαρχείο 7.30μμ
Ο Ερντογάν στην Αθήνα: Πολεμοκάπηλοι που πουλάνε “ειρηνικό διάλογο”
Ομιλήτης: Γιώργος Ράγκος
● ΠΕΜΠΤΗ 4/1 Δημαρχείο 7.30μμ
Καπιταλισμός και Ψυχική Υγεία
Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαργέλη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/12
Στέκι Αριστερής Κίνησης 8μμ
Απεργιακή μάχη ενάντια στον προϋπολογισμό
Ομιλήτης: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/12
φούρνος Leo Kop, πλ. Αγ. Αναργύρων 7μμ
Δεκεμβριανά του '44

Ομιλήτης: Γιάννης Μανωλάτος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 20/12
φούρνος Leo Kop, πλ. Αγ. Αναργύρων 7μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλήτης: Χρήστος Διανέλης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/12 καφέ Drums 7.30μμ
Καπιταλισμός, πανδημία και δημόσια υγεία
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 14/12 Μέρες Ραδιοφώνου 7μμ
Απεργιακή μάχη ενάντια στον προϋπολογισμό
Ομιλήτης: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/12 δημαρχείο 7μμ
Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλήτης: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/12 Μέγαρο Πάνθεον, γρ.δημοτ. σχήματος 5μμ
Ο κόκκινος Δεκέμβρης του '44
Ομιλήτης: Χρήστος Κιούπης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 14/12 καφέ Μαρίνα 7.15μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Μαντώ Καλατζάκη

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 14/12 καφέ Βυζάντιο 7μμ
Απεργιακή μάχη ενάντια στον προϋπολογισμό και την κυβέρνηση της φτώχειας
Ομιλήτης: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 14/12 καφέ Filirrou 7μμ
Πώς νίκησε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλήτρια: Άννα Κοντοζήση

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/12
Ρήγα Φεραίου 48, καφέ Aberto 6.30μμ
15 χρόνια από την εξέγερση του Δεκέμβρη
Ομιλήτης: Γιάννης Αγγελόπουλος

Θεσσαλονίκη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ- ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/12 καφέ Γιώτης 8μμ
Κύπρος – No pasaran
Ομιλήτης: Σάββας Κκονέ

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/12 καφέ Ποέτα 8.30μμ
Δεκέμβρης '44 – Η μάχη για πραγματική απελευθέρωση
Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 14/12 καφέ Άνεμος 8μμ
Μετά τη Θεσσαλία – Πάλη για εργατική εναλλακτική στον καταστροφικό καπιταλισμό
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 14/12 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Η νέα απογείωση των εξοπλισμών
Ομιλήτης: Νίκος Χατζάρας

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την

παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους

ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατόι γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκροτούμε μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 13/12

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30πμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15/12

ΠΑΤΗΣΙΑ
Σκλαβενίτης Πατησίων 6.30μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ
Ν. ΚΟΣΜΟΣ Μετρό 6.30μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Iv 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Μουσείο ΕΑΜ 7μμ
ΙΛΙΟΝ Κεντρική πλατεία Ιλίου 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζαντε 7μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 5.30μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
Πλ. Ελευθερίας 5.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 16/12

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Λαϊκή Πανόρμου 11πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ Σκλαβενίτης Πατησίων 11πμ
ΚΥΨΕΛΗ Δημοτική Αγορά 12πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ
Γαλατσίου και Βεΐκου 11.30πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ
Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΓΚΥΖΗ
Σκλαβενίτης Αλεξάνδρα 10.30πμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 11.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Πλ. Κύπρου 11πμ
Ν. ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 11πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 11πμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΑΒ Πλατεία Εθνικής Αντίστασης 11πμ
ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ Λαϊκή 11πμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Σκλαβενίτης 11πμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου 11πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Πεζοδρόμος Χαϊμαντά 11πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Ερμού 11πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Πλ. Κοραή 12μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ
Σβώλου και Γούναρη 11.30πμ
ΤΟΥΜΠΑ
Πάρκο Αγίου Θεράποντα 11.30πμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 12μμ
ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Λαμπράκη 12μμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου και Μαρτίου 11πμ
ΧΑΝΙΑ Πλ Αγοράς 11πμ
ΞΑΝΘΗ Πλατεία 11πμ
ΠΑΤΡΑ Αγίου Γεωργίου 11πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μμ
ΒΟΛΟΣ πλ. Αγ. Νικολάου 12μμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 17/12

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ, Πλ. Λαού 11.30πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνος Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδύ, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίπτας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikig@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Και εδώ και στην υπόλοιπη Ευρώπη που απελευθερωνόταν από τους ναζί η Αριστερά συμμετείχε στις κυβερνήσεις «εθνικής ενότητας» επιμένοντας στην «ομαλή» κοινοβουλευτική εξέλιξη. Πώς φτάσαμε, λοιπόν στο Μεγάλο Δεκέμβρη του 1944;

Ο Δεκέμβρης του 1944 δεν καθορίστηκε από τις επιλογές της Αριστεράς, παρά σε πολύ μικρό βαθμό. Η ίδια προσπαθούσε διακαώς και με πρωτοφανείς υποχωρήσεις να αποφύγει τη σύγκρουση με τους Βρετανούς και για αυτό υπέγραψε της συμφωνίες του Λιβάνου και της Καζέρτας ώστε να μην αποτελέσει τον υπαίτιο της διάσπασης της μεγάλης αντιφασιστικής συμμαχίας που είχε συγκροτηθεί στην διάρκεια του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου. Της είχε, μάλιστα, υποδειχθεί αυτό από τη Σοβιετική Στρατιωτική Αποστολή που βρέθηκε στο βουνό, τον Ιούλιο-Αύγουστο του 1944, τότε που στους κόλπους του ΕΑΜ ήταν υπό συζήτηση, αν θα έπρεπε να αποδεχθεί τη συμφωνία του Λιβάνου που πρότειναν η κυβέρνηση Παπανδρέου και οι Βρετανοί.

Αντίθετα, παρά την πλήρη αποδοχή και προσαρμογή στη γραμμή της ομαλής εξέλιξης από το ΕΑΜ, εκείνο που δεν μπόρεσε να αποσοβήσει ήταν την εφαρμογή των βρετανικών σχεδίων να διατηρηθεί η Ελλάδα υπό βρετανική επικυριαρχία. Ήταν μια σαφής επιλογή που είχε δρομολογηθεί από το καλοκαίρι του 1943 από τον Τσώρτσιλ και αφορούσε ακόμη και την εισβολή στην Αθήνα βρετανικών στρατευμάτων κατά την απελευθέρωση ώστε να διασφαλιστεί ο πολιτικός έλεγχος της χώρας. Το σχέδιο δεν εφαρμόστηκε τον Οκτώβριο του 1944 γιατί οι Βρετανοί δεν κατόρθωσαν να εξασφαλίσουν τις απαιτούμενες στρατιωτικές δυνάμεις, εξαιτίας της απαίτησης του Αμερικανού στρατηγού Αϊζενχάουερ να μην αποδυναμωθεί η επίθεση των συμμάχων μετά την εισβολή στην Νορμανδία με την απόσπαση στρατιωτικών δυνάμεων για να εξυπηρετηθούν τα βρετανικά πολιτικά σχέδια. Αυτό θα επιτρεπόταν μόνο αν ο ΕΛΑΣ επιχειρούσε να καταλάβει βίαια την εξουσία, όταν αποχωρούσαν οι Γερμανοί από την Αθήνα.

Όμως ο ΕΛΑΣ δεν έριξε ούτε έναν πυροβολισμό κατά την Απελευθέρωση, αν εξαιρέσει κανείς την προσπάθεια σύλληψης των ακροδεξιών των Ταγμάτων Ασφαλείας που έγινε, όμως και αυτή ως επί το πλείστον αναίμακτα, με τη μικρή εξαίρεση της μάχης στο Μελιγαλά τον Σεπτέμβριο του 1944. Ακόμη περισσότερο, το ΕΑΜ ανέλαβε αμέσως κυβερνητικές εξουσίες στην απελευθερωμένη Αθήνα στα πλαίσια των υποχρεώσεων του με βάση τη συμφωνία του Λιβάνου και μάλιστα το δύσκολο υπουργείο Οικονομικών. Η μόνη του παρασπονδία από τα συμφωνηθέντα ήταν να μην αποστρατεύσει πλήρως τον ΕΛΑΣ, αφού ήταν απολύτως ορατό ένα ενδεχόμενο ακροδεξιού πραξικοπήματος από δυνάμεις που είχαν μυστικά σχηματιστεί στην Αθήνα με την βοήθεια των Βρετανών (τα Συντάγματα του Σπηλιωτόπουλου) αλλά και την Ορεινή Ταξιαρχία που είχε μεταφερθεί από την Ιταλία. Δείγμα μιας τέτοιας πρόθεσης ήταν η επίθεση που είχε εκδηλωθεί με την πρώτη σφαγή εναντίον άοπλων διαδηλωτών στην Αθήνα, στις 15 Οκτωβρίου 1944.

Όταν εκδηλώθηκαν οι μεγάλες κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας στα τέλη του Νοεμβρίου του 1944 εναντίον της αδυναμίας της εθνικής κυβέρνησης (έμμεσα και εναντίον του ΕΑΜ) να αντιμετωπίσει τα οξυμμένα οικονομικά προβλήματα, οι Βρετανοί αποφάσισαν ότι έπρεπε

Φωτό: Αρχείο Εργατικής Αλληλεγγύης

Πως φτάσαμε στον Δεκέμβρη του '44

Συνέντευξη με τον ιστορικό Μιχάλη Λυμπεράτο

να κλείσουν το κεφάλαιο της διατήρησης του ΕΛΑΣ υπό τα όπλα, αφού φοβήθηκαν ότι, αργά ή γρήγορα, θα εμπλεκόταν στις κοινωνικές αντιπαραθέσεις. Έβγαλαν μια διαταγή αποστράτευσης του, την οποία θα υπέγραφε το ΕΑΜ, αν αφορούσε ισότιμα και τα ακροδεξιά στρατιωτικά σώματα. Επειδή, όμως, ήταν παντελώς μονόπλευρη η αποστράτευση αυτή και υπό την συνεχή απειλή ενός εν εξελίξει ακροδεξιού πραξικοπήματος, το ΕΑΜ δεν συγκατένευσε και αποφάσισε να διαμαρτυρηθεί με μια μεγάλη διαδήλωση στην πλατεία Συντάγματος, στις 3 Δεκεμβρίου 1944. Όταν τα ακροδεξιά σώματα της αστυνομίας έπληξαν τη διαδήλωση με 33 νεκρούς και 140 τραυματίες, το ΕΑΜ αποφάσισε ότι έπρεπε να χρησιμοποιηθεί ο ΕΛΑΣ για να αφοπλίσει την αστυνομία. Αυτή η κίνηση ήταν και η συμβολή της ελληνικής Αριστεράς στις αφορμές της σύγκρουσης. Αν και ο αφοπλισμός αυτός, βάσει εντολών, έγινε αναίμακτα, εκτός από μια περίπτωση στον Πειραιά που σκοτώθηκε ένας αστυνομικός, οι Βρετανοί αποφάσισαν ότι μπορούσαν να το χρησιμοποιήσουν ως πρόσχημα για να ενεργοποιήσουν το σχέδιο επέμβασης στην Αθήνα. Αποβίβισαν στρατεύματα σε αυτήν που περίμεναν έτοιμα από καιρό και τα αύξησαν με νέες δυνάμεις που σταδιακά ξεπέρασαν τις 80.000 έναντι μιας ελαστικής δύναμης που δεν υπερέβη το 1/4 της δύναμης αυτής, αφού το ΕΑΜ προσπαθούσε να αποφύγει τη γενίκευση της σύγκρουσης και δεν μετέφερε τον κύριο όγκο των δυνάμεων του στην Αθήνα. Αντίθετα, οι Βρετανοί έπληξαν τον ΕΛΑΣ με όλες τις διαθέσιμες δυνάμεις τους, χωρίς να υπολογίζουν ότι οι μάχες γίνονταν σε κατοικημένη περιοχή και τα θύματα σε άμαχους θα ήταν χιλιάδες.

Είχε ο Δεκέμβρης τα χαρακτηριστικά μιας κοινωνικής-ταξικής σύγκρουσης; Πώς τροφοδοτήθηκε από τη δυναμική του εαμικού κινήματος στην Αθήνα;

Ήταν προφανές ότι η σύγκρουση του Δεκέμβρη είχε τα χαρακτηριστικά μιας κοινωνικής-ταξικής σύγκρουσης από την άποψη ότι ο λαός της Αθήνας αμύνθηκε ένοπλα σε μια ταξική

επίθεση που δέχθηκε, προκειμένου να επιβληθεί μια στρατιωτική δικτατορία. Υπό την έννοια αυτή, ήταν αγώνας ταξικής άμυνας, στο μέτρο που επικεφαλής των αστικών δυνάμεων ήταν οι ληστροικές μερίδες της αστικής τάξης (κυρίως τα νέα αστικά στρώματα που είχαν προκύψει από τη καταλήστευση που συντελέστηκε επί Κατοχής) και ακραία τμήματα του κρατικού μηχανισμού. Χωρίς να έχει η σύγκρουση τα χαρακτηριστικά της Κομμούνας του Παρισιού (συγκρότηση ενός λαϊκού κράτους, απαλλοτρίωση των αστών, αποδόμηση κρατικού μηχανισμού και εργατικές εξουσίες), είχε ωστόσο τα χαρακτηριστικά της ως προς τις συνέπειες της σύγκρουσης πάνω στην εργατική τάξη. Εκατοντάδες νεκρούς, χιλιάδες συλλήψεις (μόνο οι υπόδικοι στα 1945 ήταν 80.000 και δεν τους χωρούσαν οι υπάρχουσες φυλακές), καταλήστευση των εργατικών στρωμάτων, διάλυση ταξικών οργανώσεων, φτώχεια και εξαθλίωση, ενώ επιβλήθηκε ένα καθεστώς βίας και πολιτικού κατατρογγυισμού που διάρκεσε μέχρι και την χούντα των Συνταγματαρχών.

Με ποια προοπτική μπήκε, ή ακριβέστερα σύρθηκε, στη σύγκρουση η ηγεσία της Αριστεράς;

Η ηγεσία της Αριστεράς δεν μπήκε στη σύγκρουση με ταξικούς προσανατολισμούς. Στην ουσία βρέθηκε με την πλάτη στον τοίχο σε μια επίθεση την έκταση της οποίας δεν περίμενε. Μάλιστα, έκανε ό,τι μπορούσε για να την κρατήσει στα όρια μιας ένοπλης διαμαρτυρίας και αυτοπροστασίας των στελεχών και των μαχητών της. Όσο γίνονταν οι μάχες, την ίδια στιγμή, προσπαθούσε να απεμπλακεί από αυτές. Υπέβαλε συνεχείς προτάσεις ώστε να σταματήσει η σύγκρουση και να επέλθει ειρήνευση, κάτι που πέτυχε μόνο όταν ο Τσώρτσιλ, πιεζόμενος από την κακή πορεία των επιχειρήσεων του συμμαχικού στρατού στις Αρδέννες, υποχρεώθηκε να απεμπλέξει στρατιωτικές δυνάμεις από την Ελλάδα και ο ίδιος ήρθε στην Αθήνα με σχέδιο ειρήνευσης, τα Χριστούγεννα του 1944. Όταν αποδέχθηκε να μην επιβληθεί ο βασιλιάς ως κεφαλή του ελληνικού κράτους

χωρίς δημοψήφισμα (η βασική απαίτηση του ΕΑΜ) και όρισε ως αντιβασιλέα τον αρχιεπίσκοπο Δαμασκηνό (κάτι που με δυσκολία αποδέχθηκαν οι Βρετανοί) και κυρίως έδωσε από την κυβέρνηση τον Παπανδρέου, στον οποίο το ΕΑΜ απέδιδε και τη σφαγή στην Πλατεία Συντάγματος, ο ΕΛΑΣ κατέθεσε τα όπλα, σε μια σύγκρουση στην οποία δεν έβλεπε άλλου τύπου διέξοδο.

Όσο προχωράει η ιστορική έρευνα τόσο προβάλλει πιο έντονα η αγριότητα με την οποία αντιμετώπισε ο βρετανικός ιμπεριαλισμός και η Δεξιά τις εργατογεγονιές της Αθήνας και του Πειραιά. Μπορείς να πεις δυο λόγια γι' αυτό;

Από την αρχή το ΕΑΜ και το ΚΚΕ είχαν τον νου τους στις επιπτώσεις που θα είχε η σύγκρουση μέσα σε μια κατοικημένη περιοχή και συνεπεία της αποικιοκρατικής νοοτροπίας των Βρετανών που συστηματικά επέλεγαν να προβαίνουν σε σφαγές μέσα σε κατοικημένες περιοχές (Ινδία, Αίγυπτο, Συρία κλπ). Οι τελευταίοι δεν επέδειξαν καμία περίσκεψη να χρησιμοποιήσουν το πυροβολικό τους στη σύγκρουση, τα πολεμικά τους αεροπλάνα (εκατοντάδες σκοτώθηκαν από πολυβολισμούς στο ψαχνό εναντίον σπιτιών) αλλά και τανκς ακόμα και μέσα σε παραγκουπόλεις, όπως το Δουργούτι, με χιλιάδες στοιβαγμένους ανθρώπους. Πολύ περισσότερο, χρησιμοποίησαν την πείνα και την λειψυδρία ως μέσο πολέμου, δημιουργώντας πραγματική απόγνωση στον άμαχο πληθυσμό. Ίσως αυτό ήταν και το ισχυρότερο όπλο τους που υποχρέωσε το ΕΑΜ να συνθηκολογήσει αφού ολόκληρες συνοικίες της Αθήνας έμειναν χωρίς νερό και εκλιπαρούσαν για τα βυτία που περίφερε επιδεικτικά ο βρετανικός στρατός.

Αντίθετα, το ΕΑΜ προσπάθησε να ελαχιστοποιήσει τις απώλειες στους άμαχους. Δόθηκε εντολή να μην μεταφερθούν στην Αθήνα τα βαρέα όπλα που διέθετε ο ΕΛΑΣ στην ύπαιθρο αφού η χρήση τους σε κατοικημένες περιοχές θα προκαλούσαν εκατόμβες θυμάτων. Προσπάθησε δε να αποκαταστήσει τα κατεστραμμένα από τους Βρετανούς υπάρχοντα δίκτυα ύδρευσης και να αφοπλίσει τις βρετανικές νάρκες, ενώ έδωσε τις μάχες του χρησιμοποιώντας μόνο πιστόλια και ατομικά τουφέκια σε περιοχές που δεν υπήρχαν πυκνοκατοικημένες συνοικίες. Στην ουσία, όλες οι μάχες που ανέλαβε από δική του πρωτοβουλία ο ΕΛΑΣ, τις έδωσε περιμετρικά στρατοπέδων του εθνικού στρατού (Σύνταγμα Μακρυγιάννη, στρατόπεδο στο Γουδί, γύρω από το νοσοκομείο Σωτηρία που δεν υπήρχαν κατοικίες κλπ) και όχι σε κατοικημένες περιοχές και μάλιστα μέσα από τα σπίτια κατοίκων της Αθήνας. Μάλιστα, το ΓΣ του ΕΛΑΣ κρατήθηκε μακριά από τη σύγκρουση και κυρίως ο Βελουχιώτης, γιατί υπήρχε φόβος ότι η εμπλοκή τακτικών δυνάμεων του ΕΛΑΣ στη μάχη θα προκαλούσε χιλιάδες θύματα. Έτσι, τις περισσότερες μάχες τις έδωσε με τον ΕΛΑΣ της Αθήνας που γνώριζε τις συνθήκες της μάχης μέσα σε πόλη. Να σημειωθεί ότι και όταν αποφάσισε την συνθηκολόγηση, παρέκαμψε την έκθεση του Γ.Σ του ΕΛΑΣ που θεωρούσε εφικτή και διαχειρίσιμη μια παράταση των μαχών εκτός Αθήνας, γιατί φοβόταν ότι μια σύγκρουση με τα όπλα που διέθετε ο ΕΛΑΣ της ύπαιθρου θα προκαλούσε μεγάλες απώλειες εις βάρος του άμαχου πληθυσμού.

Ο Μ. Λυμπεράτος μίλησε στον Λέανδρο Μπόλαρη

Μια πλούσια σοδειά

* Από 20 έως 40%
έκπτωση
σε όλες
τις εκδόσεις μας

ΣΑΒΒΑΤΟ
16/12
μέχρι
ΣΑΒΒΑΤΟ
23/12

Την Κυριακή
17/12, 1μμ
θα γίνει παρουσίαση
εκδόσεων για το
Πολυτεχνείο και ο
Δημήτρης Παπαχρήστος
θα μιλήσει για το βιβλίο
του «Δεν αδειάζουμε
να πεθάνουμε»

ΓΙΟΡΤΙΝΟ ΠΑΖΑΡΙ

στο Μαρξιστικό
Βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14-16, πίσω από Τιτάνια-Ρεξ

μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14-16 Αθήνα, πίσω από Τιτάνια-Ρεξ
Τ 210 5247584 • marxistiko@yahoo.gr
www.marxistiko.gr • FB Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο

Οκτώ μέρες με μεγάλες εκπτώσεις και προσφορές από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο από τις 16 ως τις 23 Δεκέμβρη για να μπορέσετε να αγοράσετε βιβλία για το γιορτινό σας διάβασμα και να κάνετε τα δώρα σας. Ελάτε να διαλέξετε ανάμεσα σε μια πληθώρα τίτλων από όλο το φάσμα της μαρξιστικής σκέψης και πολλές νέες κυκλοφορίες.

50 χρόνια Πολυτεχνείο

Η επέτειος των 50 χρόνων από το Πολυτεχνείο δρομολόγησε πολλές νέες εκδόσεις που τροφοδοτούν τη συζήτηση μέσα στην Αριστερά. Στο παζάρι του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου θα βρείτε τις περισσότερες από αυτές. Ξεκινώντας με το πρόσφατο βιβλίο του ΜΒ «Εδώ Πολυτεχνείο! Ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός» των Μ. Στύλλου, Π. Γκαργκάνα, Ν. Λούντου και Λ. Μπόλαρη που μας θυμίζει ότι η κοινωνία αλλάζει με εξεγέρσεις και επαναστάσεις, και στην Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο.

Το βιβλίο του Λ. Καλλιβρετάκη «Το Πολυτεχνείο έξω από το Πολυτεχνείο» αναδεικνύει τον ρόλο της εργατικής τάξης στην κλιμάκωση της εξέγερσης, καθώς αποτελεί μια εξαιρετική ιστορική καταγραφή προσωπικών μαρτυριών της δράσης των χιλιάδων εργατών και μαθητών στα οδοφράγματα και τις διαδηλώσεις στους δρόμους της Αθήνας. Πολύ καλή μαρτυρία είναι και το «Πολυτεχνείο 1973, Το αίμα το αδικαίωτο ποτέ δεν ησυχάζει» του Ι. Λύκαρη που εστιάζει κυρίως στα ντοκουμέντα για τους νεκρούς και τους τραυματίες. Στο μυθιστόρημα-ντοκουμέντο «Δεν αδειάζουμε να πεθάνουμε» ο εκφωνητής του σταθμού του Πολυτεχνείου Δ. Παπαχρήστος ζωγραφίζει με έντονα χρώματα την εικόνα της εξέγερσης, ενώ το μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής Ο. Δαφέρμος, στο βιβλίο του «Μιλώ στα παιδιά μου για τη χούντα και το Πολυτεχνείο» επιχειρεί να μιλήσει στους νέους για τη χούντα και το Πολυτεχνείο με τρόπο απλό και κατανοητό.

Μαζί θα βρείτε και παλιότερες εκδόσεις για το Πολυτεχνείο, όπως: «Όλη η νύχτα εδώ!» του Ι. Χανδρινού, με δεκάδες προφορικές συνεντεύξεις αγωνιστών και αγωνιστριών μέσα κι έξω από την κατάληψη. «Τα παιδιά της δικτατορίας» του Κ. Κορνέτη, που χαρτογραφεί τα μονοπάτια της ριζοσπαστικοποίησης της νεολαίας τα χρόνια πριν το Πολυτεχνείο. «Οι εργατικοί αγώνες την περίοδο της δικτατορίας» της Μ. Λέτσα, ξετυλίγουν το νήμα των απεργιών και των εργατικών

κινητοποιήσεων στα χρόνια της Χούντας. Η «Δυναμική αντίσταση» του Π. Βόγλη περιγράφει τη δημιουργία και τις δράσεις των παράνομων αντιδικτατορικών οργανώσεων, εστιάζοντας κυρίως στη συζήτηση για την ένοπλη πάλη. Σημαντικά ντοκουμέντα πάνω στο ίδιο θέμα είναι τα βιβλία «Οι ρίζες της επαναστατικής αριστεράς στην Ελλάδα: επιλογή από τα κείμενα της Οργάνωσης Σοσιαλιστική Επανάσταση 1972-74», με ανατύπωση κειμένων από την «Μαμή», την παράνομη εφημερίδα της ΟΣΕ, και «Επανάσταση το 7», στο περιοδικό των Επαναστατικών Σοσιαλιστικών Ομάδων.

Οι αγώνες της νεολαίας και της εργατικής τάξης τη δεκαετία του 1960 στην Ελλάδα και στον παγκόσμιο Μάη του '68 μαζί με τα αδιέξοδα της κρίσης της ρεφορ-

μιστικής αριστεράς ήταν η μήτρα που γέννησε την επαναστατική αριστερά του Πολυτεχνείου. Τα «Ιουλιανά 1965» των Δ. Λιβιεράτου, Μ. Στύλλου, Λ. Μπόλαρη, περιγράφουν και αναλύουν την μεγάλη εργατική έκρηξη στα μέσα της δεκαετίας του 1960 στην Ελλάδα. Ενώ το «Μάης '68 – Η επιστροφή της επανάστασης» με κείμενα των Κ. Χάρμαν, Μ. Στύλλου, Π. Γκαργκάνα, δίνει τη διεθνή διάσταση του κύματος της ριζοσπαστικοποίησης που σάρωνε τον κόσμο από το Παρίσι μέχρι το Μιλάνο και την Πράγα.

Η αναδρομή στα πενήντα χρόνια από τον Νοέμβρη του 1973 με όλες τις καμπές και τα γυρίσματα, αποτελεί γόνιμο έδαφος για να εξετάσουμε τις στρατηγικές επιλογές της Αριστεράς. Αυτό ακριβώς κάνουν, από τη σκοπιά της επαναστατικής αριστεράς και του ΣΕΚ, τα κείμενα του συλλογικού τόμου «50 χρόνια αγώνες για την Επανάσταση και τον Σοσιαλισμό» από το 1973 μέχρι τις μέρες μας και την κρίση του ΣΥΡΙΖΑ. Η μεγάλη στρατηγική επιλογή, μεταρρύθμιση ή επανάσταση, δεν ήταν και δεν είναι στιγμιαία. Αξίζει να ανατρέξουμε στην κλασική μαρξιστική θεωρία διαβάζοντας τα βιβλία της Ρόζας Λούξεμπουργκ «Μεταρρύθμιση ή Επανάσταση» και του Λένιν «Κράτος και επανάσταση». Αλλά και στις εκδόσεις του ΜΒ «Πώς νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση» και «Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση».

Σοσιαλισμός από τα κάτω

Η επικαιρότητα της μεγάλης στρατηγικής επιλογής επιβεβαιώνεται από την κρίση του ΣΥΡΙΖΑ. Κάθε φορά που η «κυβερνώσα αριστερά» διάλεγε το δρόμο του συμβιβασμού και της υποχώ-

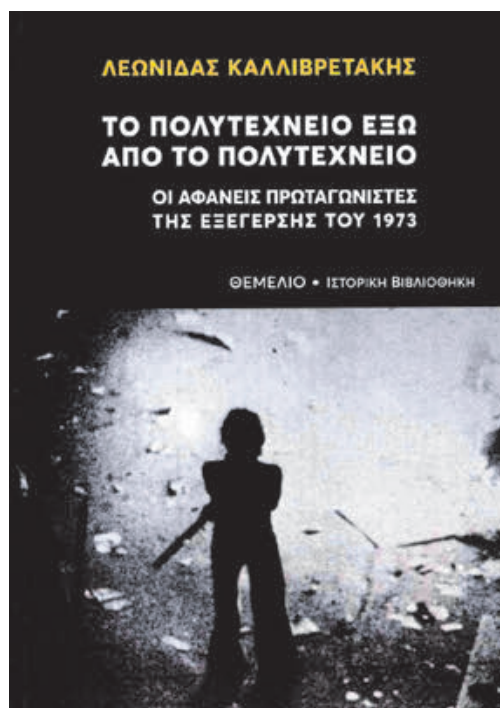

Θα τα βρείτε στο

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

www.marxistiko.gr

Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ
τηλ. 2105247584

ρησης, η επαναστατική αριστερά είχε εναλλακτικές προτάσεις με βάση το μεταβατικό πρόγραμμα. Αυτή η αντιμετώπιση στηριζόταν στην παράδοση του Τρότσκι και γι' αυτό είναι πολύτιμη η βιογραφία του μεγάλου επαναστάτη από τον Τόνι Κλιφ σε τέσσερις τόμους (τόμος 1, 1879-1917 - Προς τον Οκτώβρη, τ.2, 1917-23 - Το ξίφος της Επανάστασης, τ.3, 1923-27 - η Πάλη ενάντια στην ανερχόμενη σταλινική γραφειοκρατία, και ιδιαίτερα ο τέταρτος τόμος για τη δεκαετία του 1930 με τίτλο 1927-1940 - Όσο πιο σκοτεινή η νύχτα τόσο πιο φωτεινό το αστέρι). Αξίζει όμως να διαβάσετε τα τεύχη του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα κάτω, πάνω σε αυτά τα ζητήματα, ιδιαίτερα τα χρόνια 2015-16, αλλά και τα πρόσφατα μετά την παραίτηση Τσίπρα.

Λευτεριά στην Παλαιστίνη

Ένα παγκόσμιο κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη φουντώνει ξανά σε όλον τον κόσμο μετά τη νέα μαζική σφαγή που έχει εξαπολύσει ο ισραηλινός στρατός στη Γάζα. Αγοράστε την τελευταία έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου «Λευτεριά στην Παλαιστίνη - Ισραήλ, ιμπεριαλισμός και Παλαιστινιακή αντίσταση». Τα κείμενα που περιέχονται σε αυτό το συλλογικό βιβλίο εξηγούν ότι το Ισραήλ είναι ένα κράτος εποίκων, προϊόν του αποικιοκρατικού σχεδίου του Σιωνισμού, που στηρίχτηκε -και στηρίζεται σήμερα- από τον ιμπεριαλισμό για να παίζει το ρόλο του «μαντρόσκυλου» για τον έλεγχο της Μέσης Ανατολής και των πετρελαίων της. Οι Παλαιστίνιοι έχουν κάθε δικαίωμα να συνεχίσουν τον αγώνα ενάντια στην ισραηλινή κατοχή και να αντιστέκονται με όποιο μέσο επιλέξουν.

Αυτός ο αγώνας πάει πίσω στη Μεγάλη Αραβική Εξέγερση της δεκαετίας του 1930 που περιγράφει ο Σ. Ρούσσος στο βιβλίο του «Επανάσταση και εξέγερση στη Μέση Ανατολή», μαζί με την Ιρανική Επανάσταση του 1979. Συνολικά, το ρόλο του ιμπεριαλισμού στην περιοχή και τους αγώνες της αραβικής εργατικής τάξης αναδεικνύει το περιεχόμενο πολλών βιβλίων που αξίζει να διαβάσετε: «Μέση Ανατολή - Από τον διαρκή πόλεμο στη διαρκή επανάσταση» του Ν. Λούντου, «Μέση Ανατολή - Αντίσταση στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις» της Δ. Κυρίλλου, «Παλαιστίνη- Αιτίες και μύθοι: Η σύγκρουση στη Μέση Ανατολή από το 1917» του Ν. Αλατράς, «Λίβανος - Πώς νίκησε η αντίσταση» (επιμ. Ν Λούντος). Ένδιαφέρουσα είναι και η προσέγγιση του Ν. Finkelstein στο βιβλίο του «Εικόνα και Πραγματικότητα της Ισραηλο-Παλαιστινιακής Διαμάχης».

Μια σημαντική ανάλυση για το ρόλο του Ισλαμισμού στην περιοχή από μαρξιστική σκοπιά, αποτελεί το εκτενές κείμενο του Κρις Χάρμαν «Ο Προφήτης και το

Προλεταριάτο» που περιέχεται στη συλλογική έκδοση «Η πάλη ενάντια στην Ισλαμοφοβία», την κύρια μορφή που έχει πάρει ο ρατσισμός των κυβερνήσεων στην ΕΕ και στις ΗΠΑ.

Για να εξηγήσουμε τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή χρειάζεται να γυρίσουμε στη κλασική μαρξιστική θεωρία για τον ιμπεριαλισμό και τους ανταγωνισμούς, όπως αυτή αναλύεται στα έργα του Ν. Μπουχάριν «Ιμπεριαλισμός και παγκόσμια οικονομία» και του Λένιν «Ιμπεριαλισμός, ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού». Για το πώς μεταφράζεται αυτή η ανάλυση στη σημερινή συγκυρία της παγκόσμιας καπιταλιστικής πολυκρίσης, σας προτείνουμε τα βιβλία:

«Αφγανιστάν, Η ήττα του αμερικάνικου καπιταλισμού» (συλλογικό), «Ουκρανία, Σταυροδρόμι ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών» του Λ. Μπόλαρη, «Κίνα, Από μισοαποικία σε υπερδύναμη» του Π. Γκαργκάνα και «Ελλάδα-Τουρκία, Η σύγκρουση των υποϊμπεριαλισμών» (συλλογικό).

Σεξισμός και καταπίεση

Πριν λίγες μέρες κυκλοφόρησε το νέο βιβλίο της Ίριδας Αυδή Καλκάνη «Υπηρέτριες - Η πικρή ιστορία τους στην Ελλάδα», με τις έντονες περιγραφές της τραγικής ζωής των κοριτσιών αυτών, της μακροχρόνιας βασανιστικής τους πορείας, που διεκδίκησαν διαχρονικά την αλλαγή της εχθρικής αντιμετώπισής τους από την κοινωνία. Από την ίδια συγγραφέα θα βρείτε και το παλιότερο βιβλίο της με τίτλο «Εκείνο το πρωί» για την πρώτη απεργία εργατριών στην Ελλάδα το 1892 στο εργοστάσιο Ρετσίνα στον Πειραιά.

Διαβάστε τρία βιβλία του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου με τη μαρξιστική ανάλυση για τις ρίζες του σεξισμού και την αντίσταση στις σεξιστικές επιθέσεις των κυβερνήσεων και της κυρίαρχης τάξης: «Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών» της Μ. Στύλλου, «Ομοφυλοφιλία, σεξουαλικότητα και η πάλη για την απελευθέρωση», του Κ. Τορπουζίδη και «Η πάλη για την τρσαν απελευθέρωση» της Α. Φράγκου.

Στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο θα βρείτε εκατοντάδες τίτλους για να διαλέξετε βιβλία για τις γιορτές. Για μια ολόκληρη βδομάδα, από το Σάββατο 16 μέχρι το Σάββατο 23 Δεκέμβρη θα έχετε τη δυνατότητα να προμηθευτείτε τις εκδόσεις μας με εκπτώσεις από 20% ως 40%, αλλά και πολλές προσφορές-πακέτο με βιβλία των κλασικών του μαρξισμού, τις επαναστάσεις, την ιστορία του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα και στον κόσμο κ.ά. Και την Κυριακή 17/12 ελάτε στις 1μμ στη Φειδίου 14 να συζητήσουμε μαζί με τον Δημήτρη Παπαχρήστο για το νέο βιβλίο του «Δεν αδειάζουμε να πεθάνουμε». Μην χάσετε την ευκαιρία.

Κώστας Πίττας

Η αστυνομική βία δεν κρύβεται

Ολημερίς το κέντρο της Αθήνας την 6η του Δεκέμβρη, τρανταζόταν από τα συνθήματα της εξέγερσης του 2008. 15 χρόνια μετά τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου από τους μπάτσους Κορκονέα και Σαραλιώτη και την εξέγερση που πυροδότησε σε όλη τη χώρα, πραγματοποιήθηκαν διαδηλώσεις, τόσο το πρωί όσο και το απόγευμα της ίδιας ημέρας.

Οι κινητοποιήσεις ξεκίνησαν με μια δυναμική διαδήλωση μαθητών/ριών και φοιτητών/ριών. Σχολεία και φοιτητικοί σύλλογοι ξεκίνησαν από τα Προπύλαια και βάδισαν στη Βουλή. Τα συνθήματα από την ίδια την εξέγερση του Δεκέμβρη εναλλάσσονταν με αυτά για τις αστυνομικές δολοφονίες των νέων Ρομά Φραγκούλη, Σαμπάνη και Μιχαλόπουλου και την αλληλεγγύη στον Παλαιστινιακό λαό. Ακόμα πιο μαζική ήταν η πορεία που έγινε το απόγευμα της ίδιας ημέρας. Οργανώσεις και συλλογικότητες της αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου μαζί με δεκάδες χιλιάδες κόσμο, πλημμύρισαν την Πανεπιστημίου, τη Σταδίου και το Σύνταγμα.

«Πριν από 15 χρόνια ήταν η δολοφονία του Αλέξη, σήμερα η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι υπεύθυνη για τις δολοφονίες μεταναστών, προσφύγων και Ρομά. Την ίδια στιγμή στέκεται στο πλευρό του Ισραήλ που σφάζει παιδιά στη Γάζα. Συνεχίζουμε μετά τις σημερινές μεγάλες διαδηλώσεις. Θα είμαστε ξανά στους δρόμους στο πλευρό των νοσοκομειακών που απεργούν, έχουμε μπροστά μας την απεργιακή κινητοποίηση ενάντια στον προϋπολογισμό και το ερχόμενο Σάββατο 16/12 το συλλαλητήριο αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Δυναμώνουμε το κίνημα αντίστασης στην κυβέρνηση με κέντρο την εργατική τάξη, δυναμώνουμε την επαναστατική αριστερά. Θα νικήσουμε!» τόνισε ο Γιάννης Σηφακάκης από το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα όταν η μεγάλη διαδήλωση κατέληξε στην πλατεία Ομονοίας. Διαδηλώσεις έγιναν την ίδια μέρα σε πολλές πόλεις της χώρας που κατήγγειλαν την αστυνομική βία.

Τα δυο μέτρα και δυο σταθμά στην αντιμετώπιση της βίας όταν ασκείται από αστυνομικούς, σε σχέση με αυτή εναντίον τους, έγιναν εμφανέστερα την επόμενη ημέρα του Ρέντη. Εκεί, έξω από το γήπεδο όπου διεξαγόταν αγώνας βόλεϊ αντρών Ολυμπιακός - Παναθηναϊκός, άντρας των ΜΑΤ τραυματίστηκε σοβαρά κατά τη διάρκεια συμπλοκών με οπαδούς του Ολυμπιακού. Η απάντηση από τη μεριά της αστυνομίας ήταν το Μπλόκο εναντίον όλων όσων βρίσκονταν εντός του γηπέδου. Οι αστυνομικές αρχές επέτρεψαν την έξοδο στα... γυναικόπαιδα και στη συνέχεια μάντρωσαν όλους τους άντρες εντός του γηπέδου, διατάζοντας την προσαγωγή όλων και την κράτησή τους για σχεδόν μια ολόκληρη ημέρα χωρίς τη δυνατότητα επικοινωνίας με συγγενείς και δικηγόρους!

«Κατοχικό μπλόκο»

Χαρακτηριστικά τα όσα περιγράφει ο δικηγόρος Θανάσης Καμπαγιάννης που βρέθηκε έξω από το χώρο κράτησης μαζί με τους συγγενείς των κρατουμένων: «Οι 424 προσαγωγές μετά το επίμαχο περιστατικό διεξήχθησαν "στο σωρό": όποιος ήταν εντός του γηπέδου και ήταν άντρας κρίθηκε δύναμη ύποπτος. Τα άτομα μετήχθησαν στο Αλλοδαπών στην Πέτρου Ράλλη χωρίς οι συγγενείς τους να μπορούν να ταυτοποιήσουν τα ονόματα των δικών τους ανθρώπων στους προσαχθέντες. Μέχρι τις 13:00 δεν επιτρεπόταν καμία επικοινωνία των προσαχθέντων ατόμων με δικηγόρο, παρά την προσέλευση αρκετών συναδελφισμών και συναδέλφων. ...Τελειώνω με κάτι που άκουσα από γονείς που βρίσκονταν στην Πέτρου Ράλλη και που φώναζαν στους αστυνομικούς ότι αυτό "δεν ήταν προσαγωγές αλλά κατοχικό μπλόκο"».

Τελικά, για την εκτόξευση της φωτοβολίδας που τραυμάτισε τον άντρα των ΜΑΤ συνελήφθη ένας 18χρονος μετά από δύο ημέρες κι αφού αφέθηκαν ελεύθεροι οι εκατοντάδες προσαχθέντες.

Όστόσο δεν μπορεί παρά να γίνονται οι συγκρίσεις στο μυαλό καθενός/μιάς που έχει γίνει μάρτυρας των αστυνομικών επιθέσεων. Μόλις ένα μήνα πριν, μια 17χρονη μαθήτρια κόντεψε να χάσει τη ζωή της σε επίθεση αστυνομίας και φασιστών στο Νέο Ηράκλειο. Όχι μόνο δεν υπήρξε σύλληψη αστυνομικού (ούτε νεοναζί), αντίθετα το ίδιο το θύμα της επίθεσης βρέθηκε κατηγορούμενο. Και δεν είναι η μόνη. Παρά τους χιλιάδες σοβαρούς τραυματισμούς πολιτών από την αστυνομική βία, δεν υπάρχει ούτε μία περίπτωση που να μαντρώθηκαν οι αστυνομικοί μέχρι να βρεθεί ο φυσικός αυτουργός. Η αστυνομία συνέχισε να δρα με όρους συμμορίας, εκτός κάθε πλαισίου, σε όλες τις περιπτώσεις. Όσο για τους ηθικούς αυτουργούς βρίσκονται στις υπουργικές καρέκλες.

Σ.Μ.

Συνεχίστηκαν και την περασμένη εβδομάδα σε πολλά σημεία σε όλο τον κόσμο τα συλλαλητήρια αλλά και οι απεργίες αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη.

Την Δευτέρα 11/12, μέρα κατά την οποία παλαιστινιακές οργανώσεις και συνδικάτα είχαν καλέσει σε απεργία συμπαράστασης – “strike for Gaza” – σε όλο τον κόσμο σαν άμεση απάντηση στο μπλοκάρισμα της απόφασης του Συμβουλίου Ασφαλείας από τις ΗΠΑ, γενικές απεργίες παρέλυσαν την Παλαιστίνη (Δυτική Όχθη και Ανατολική Ιερουσαλήμ) καθώς και τον Λίβανο και την Ιορδανία ενώ απεργίες έγιναν στην Τουρκία και σε άλλες χώρες.

Στη Δυτική Όχθη, μαγαζιά, τράπεζες, συγκοινωνίες και όλες οι δημόσιες υπηρεσίες σταμάτησαν εντελώς τη λειτουργία τους. Στην Ιορδανία η απεργία παρέλυσε τομείς της βιομηχανίας, εταιρίες, την εμπορική κίνηση, τα σχολεία. Στο Λίβανο η απεργία ήταν καθολική με την ίδια την κυβέρνηση να αποφασίζει να κλείσει όλες τις δημόσιες υπηρεσίες και βιβλίο της εκπαίδευσης.

Την Κυριακή 10 Δεκεμβρίου στην Γκερνίκα, την πόλη που βομβαρδίστηκε από τους φασίστες του Φράνκο και τους ναζί στη διάρκεια του ισπανικού εμφυλίου, ήχησαν σειρήνες την ίδια ώρα που στην πλατεία της πόλης, 3000 άνθρωποι σχημάτιζαν την παλαιστινιακή σημαία και τμήμα του γνωστού πίνακα του Πικάσο, με σύνθημα: «Ο κόσμος και η ιστορία δεν πρέπει να δεχτούν μια νέα Γκερνίκα». Την ίδια μέρα -μέρα του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα- διαδηλώσεις διαμαρτυρίας πραγματοποιήθηκαν στην Ιστανμπούλ (γειτονίες της οποίας την επόμενη μέρα ερήμωσαν συμμετέχοντας στην απεργία «strike for Gaza») στην πλατεία Μπενιαζίτ, στην Κοπεγχάγη, στη Χάγη, στην Τύνιδα, στη Μελβούρνη, στο Τόκιο, στο Βελιγράδι, στο Σεράγεβο, στο Καράτσι, στη Σαναά, στο Ραμπάτ και αλλού.

Το μεγαλύτερο συλλαλητήριο έγινε ξανά στο Λονδίνο. Πάνω από 100.000 άνθρωποι

Γάζα, όπως Γκερνίκα

10/12, Γκερνίκα

συμμετείχαν στην έκρηξη πανεθνική διαδήλωση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη στο Λονδίνο το Σάββατο 9/12. Οι διαδηλωτές ήταν οργισμένοι για την κλιμάκωση των βομβαρδισμών και της επιχείρησης εθνοκάθαρσης εκ μέρους του Ισραήλ μετά το τέλος της σύντομης εκχειρίας αλλά και αηδιασμένοι -αν και όχι έκπληκτοι- από το βέτο των ΗΠΑ σε ψήφισμα του ΟΗΕ που ζητούσε κατάπαυση του πυρός και την άρνηση της Βρετανίας να υποστηρίξει την πρόταση.

«Το περίμενα ότι θα έβαζαν βέτο αλλά αυτό δεν το κάνει λιγότερο σοκαριστικό», δήλωσε στο Socialist Worker, η Κρίσι που μαζί με την φίλη της Σάρα συμμετείχαν στο συλλαλητήριο. «Είναι πραγματικά επικίνδυνο ότι το κράτος του Ισραήλ προσπαθεί να χρησιμοποιεί τις κατηγορίες περί “αντισημιτισμού”», είπε η Σάρα. «Έχω δει πως άλλοι ισραηλινοί πολιτικοί αποκαλούν τους Παλαιστίνιους “ναζί”. Είναι

τόσο σιχαμένο και προσβλητικό αυτό για όσους δολοφονήθηκαν στο Ολοκαύτωμα». «Το πανεπιστήμιό μου επιχείρησε να σταματήσει μια εκδήλωση αλληλεγγύης λέγοντας ότι δεν μπορούμε να φωνάζουμε το σύνθημα “από το ποτάμι μέχρι τη θάλασσα” γιατί είναι “αντισημιτικό” αλλά δεν ξέρουν τι σημαίνει ούτε το ένα ούτε το άλλο» είπε η Φάραχ.

Κύμα ριζοσπαστικοποίησης

«Από τις 7 Οκτωβρίου, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο και η Καμπάνια Αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη έχουν οργανώσει μερικές από τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις στη βρετανική ιστορία» γράφει ο Άλεξ Καλλίνκος στην εβδομαδιαία στήλη του στο Socialist Worker. «Τεράστιες διαμαρτυρίες έχουν λάβει χώρα σε ολόκληρο τον κόσμο. Το αποτέλεσμα είναι ένα μεγάλο κύμα ριζοσπαστικοποίησης, καθώς μια νέα γενιά μπαίνει στην αντιιμπεριαλιστική πολιτική. Οι τεράστιες διαδηλώσεις αλ-

ληλεγγύης δεν αφορούν μόνο την Παλαιστίνη. Η Παλαιστίνη έχει γίνει το διεθνές σύμβολο όλων όσων δεν πάνε καλά στον κόσμο μας. Ο πόλεμος μετασχηματίζει πολιτικά τον κόσμο. Ως αποτέλεσμα, υπάρχει ένα τεράστιο άνοιγμα προς τα αριστερά. Η συνενοχή των κορυφαίων σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων στη σφαγή -για παράδειγμα, των Εργατικών υπό τον Στάρμερ στη Βρετανία και της κυβέρνησης του Σόλτζ στη Γερμανία- ενισχύει την υπόθεση για μια επαναστατική σοσιαλιστική εναλλακτική λύση.

Αυτή θα μπορούσε να είναι μια στιγμή μεγάλης στροφής. Ένα από τα πιο ενοχλητικά χαρακτηριστικά αυτής της “νέας εποχής της καταστροφής” ήταν το πως η ακροδεξιά έχει απορροφήσει μεγάλο μέρος της δυσανεξίας που ανακινήθηκε από την αποτυχία του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού. Αυτό συνεχίζεται -ο Ντόναλντ Τραμπ προηγείται του Τζο Μπάιντεν στις δημοσκοπήσεις για τις προεδρικές εκλογές του επόμενου έτους στις ΗΠΑ.

Όμως η ακροδεξιά -παρά τον αντισημιτισμό που τη διαπερνά- υποστηρίζει σθεναρά το Ισραήλ. Αυτό αντανάκλα τόσο την ισλαμοφοβία τους όσο και την υποστήριξή τους στον δυτικό ιμπεριαλισμό. Θυμηθείτε το σύνθημα του Τραμπ “Κάντε την Αμερική Μεγάλη Ξανά” και τη στενή συμμαχία του με τον Ισραηλινό πρωθυπουργό Μπινιαμίν Νετανιάχου.

Η σφαγή στη Γάζα κάνει όλο και πιο έντονα ορατή τη βαναυσότητα που ενυπάρχει στο σύστημα. Το Ισραήλ πιθανότατα θα αποτύχει στην προσπάθειά του να καταστρέψει τη Χαμάς και να εκδιώξει τους Παλαιστίνιους. Αλλά σε κάθε περίπτωση αυτός ο πόλεμος θα αφήσει πίσω του πολύ μεγαλύτερους αριθμούς ανθρώπων προσηλωμένους στη διεθνή αλληλεγγύη και στον αντιιμπεριαλισμό. Αυτοί μπορούν να θέσουν τις βάσεις μιας νέας και ισχυρότερης αριστεράς. Οι επαναστάτες πρέπει να αδράξουν τη στιγμή».

Γ.Π.

Ένα εντυπωσιακό παράδειγμα της δύναμης της αλληλεγγύης της εργατικής τάξης, μας έρχεται αυτές τις μέρες από τις σκανδιναβικές χώρες όπου δεκάδες συνδικάτα έχουν βάλει στο στόχαστρο την αυτοκινητοβιομηχανία Tesla και τον προκλητικό ακροδεξιό, ρατσιστή ιδιοκτήτη της Ίλον Μασκ -που πρόσφατα βρέθηκε στο Ισραήλ προσκεκλημένος του σφαγέα Νετανιάχου και του κράτος του Ισραήλ.

Όλα ξεκίνησαν στις 27 Οκτώβρη όταν 130 εργαζόμενοι, μέλη του συνδικάτου IF Metall ξεκίνησαν απεργία στην Σουηδία απαιτώντας συλλογική σύμβαση εργασίας με την Tesla η οποία το αρνήθηκε επιμένοντας σε ατομικές συμβάσεις. Τι θα μπορούσαν να κάνουν άλλωστε 130 εργάτες αντιμετώπι με ένα διεθνή κολοσσό;

Η απάντηση δόθηκε μέσα στις επόμενες εβδομάδες. Η απεργία τους έχει καταφέρει να γίνει το κέντρο για να ξεδιπλωθεί ένα κύμα απεργιών συμπαράστασης με τη συμμετοχή πλήθους τομέων εργαζομένων, ξεπερνώντας τα σύνορα της Σουηδίας.

Αρχικά το συνδικάτο των εργαζομένων στις μεταφορές της Σουηδίας αποφάσισε να μπλοκάρει το φόρτωμα και το ξεφόρτωμα αυτοκινήτων της Tesla. Ακολούθησε το συνδικάτο των λιμενεργατών της Σουηδίας που αποφάσισε το ίδιο για όλα τα λιμάνια της χώρας. Στη συνέχεια, το συνδικάτο Seko, το οποίο εκπροσωπεί τους εργαζόμενους στις υπηρεσίες και τις επικοινωνίες, ξεκίνησε αποκλεισμό της παράδοσης/παραλαβής αλληλογραφίας και δεμάτων στους σουηδικούς χώρους εργασίας της Tesla -κόβοντας ταυτόχρονα την

Ίλον Μασκ, πες αλεύρι...

πρόσβαση της κατασκευάστριας εταιρείας σε πινακίδες κυκλοφορίας από την αρχή μεταφορών της χώρας.

Μπαράζ

Στις 21/11 το συνδικάτο των ταχυδρομικών της δημόσιας εταιρίας postnord αποφάσισε να σταματήσει επίσης τις παραδόσεις στην Tesla. Το συνδικάτο των ηλεκτρολόγων αποφάσισε ότι δεν επιτρέπει σε μέλη του καμιά εργασία στην Tesla και το συνδικάτο των ελαιοχρωματιστών ότι σταματάει να βάφει τα αυτοκίνητά της. Το συνδικάτο των καθαριστών αποφάσισε να σταματήσει τη δουλειά στους χώρους της. Το συνδικάτο των οικοδόμων σταμάτησε εργασίες σε καταστήματα service της εταιρίας. Το συνδικάτο μουσικών ανακοίνωσε ότι θα μπλοκάρει τη μουσική στα media systems των αυτοκινήτων. Στις 24 Νοέμβρη το συνδικάτο των εργαζομένων στο αλουμίνιο και την ενέργεια σταμάτησε κάθε εργασία σε προϊόντα της Tesla.

Μέσα στο πρώτο δεκαήμερο του Δεκέμβρη οι απεργίες στην Tesla απλώθηκαν στις υπόλοιπες σκανδιναβικές χώρες. Στη Νορβηγία, το μεγαλύτερο συνδικάτο εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα ανακοίνωσε ότι θα σταματήσει όλες τις τράν-

ζιτ φορτωτικές της Tesla προς την Σουηδία από τις 20 Δεκέμβρη αν δεν υπογραφεί η συλλογική σύμβαση. Στην Δανία, το συνδικάτο των λιμενεργατών αποφάσισε ότι σταματάει να ξεφορτώνει αυτοκίνητα της Tesla ενώ ένα από τα ασφαλιστικά ταμεία που είχε μετοχές της Tesla αποφάσισε να τις πουλήσει. Μια μέρα μετά το συνδικάτο λιμενεργατών της Φινλανδίας αποφάσισε επίσης να σταματήσει να μεταφέρει αυτοκίνητα της εταιρίας στη Σουηδία και ακολούθησε το συνδικάτο των εργαζομένων στις μεταφορές.

Σύμφωνα με το Reuters οι σκανδιναβικές χώρες αποτελούν «αγορά-κλειδί» για την Tesla. Πέρσι η Νορβηγία ήταν η τέταρτη σε μέγεθος χώρα όσον αφορά τις νέες πωλήσεις αυτοκινήτων της εταιρίας και η Σουηδία πέμπτη, με το νέο Model Y να είναι το αυτοκίνητο με τις μεγαλύτερες πωλήσεις το 2023. Σχολιάζοντας το σταμάτημα της παράδοσης πινακίδων σε αυτοκίνητα της Tesla, η οποία σύμφωνα με τα ρεπορτάζ, έρχεται αντιμετώπι για πρώτη φορά στην ιστορία της με απεργία, ο Ίλον Μασκ έγραψε εξοργισμένος στα μέσα δικτύωσης: «Αυτό είναι παρανοϊκό».

Ο άνθρωπος που πριν από ακριβώς πέντε χρόνια εκτόξευσε ένα πύραυλο για να θέσει σε τροχιά γύρω από τη γη ένα κόκκινο Tesla, κατηγορεί τους εργαζόμενους για παράνοια επειδή απαιτούν ΣΣΕ. Ας κρατήσει την προτροπή «DONT PANIC» (από το «Γυρίστε τον Γαλαξία με ωτοστόπ») που ανέγραψε στο καντράν του διαστημικού κόκκινου Tesla και ας αναλογιστεί τώρα τι είναι κόκκινο και κάνει τη γη να γυρίζει.